30.11.2020 г. / 15:49:33

Вяра

Пътешествие към древната Христова вяра и разяснение на съвременното православие

Книгата започва с историята на група евангелисти, повечето Северноамерикански протестанти, които се заемат с търсенето на Новозаветната Църква и я откриват в Източната Православна Традиция.

Тя е предназначена както за протестантите и римокатолиците, така и за свързаните с тях „православни“ икуменисти от по-новите времена, които също биха поели риска на едно подобно търсене.

..

Всички претендират, че точно те са Новозаветната Църква! .. - Католиците казват, че са те, баптистите - също. От Църквата на Христос заявяват, че единствено те са Църквата и никой друг. Ще трябва да разберем кой е "прав".

..

Като протестанти ние знаем миналото си до 1517 г. и Реформацията. Като евангелисти - хора на Словото - знаем историята си до около 95 г., когато апостол Йоан написва Откровението. Време е да запълним празнината между тези дати.

..

.. трудно ми е да предам с думи важността на това решение, но ние още в началото се бяхме съгласили да правим и да бъдем всичко онова, което откриехме, че е правила и била Новозаветната Църква докато следваме пътя й през историята. Ако откриехме, че грешим в нещо, щяхме да се променяме. Бяхме се врекли да изповядваме доктрините й, да навлезем в нейното богослужение и да отразяваме управлението й, доколкото можем да го определим. Или да го кажа по друг начин, ако откриехме, че всички християни повсеместно са вярвали в някаква истина или са се придържали към определена практика, ако е била споделяна от всички и не противоречи на Свещеното Писание, ние щяхме да променим курса си в съответната посока и да следваме вярата на отците си.

..

От дълги години ние бяхме споделяли склонността да гледаме на Църквата и на историческия й път като на едноетажна фермерска постройка с дължина двайсет века и чиито основи се полагаха наново всеки век, за да отразяват съпътстващата я култура. Изглежда сега бяхме почнали да гледаме на Църквата като на вертикална структура с двайсетвековна височина, построена на основата на пророците и апостолите със самия Христос за крайъгълен камък. И вместо да се налага да полагаме нови основи през всяко ново поколение или ново столетие, ние се опитвахме да разберем дали е възможно да се задържим върху изначалната

апостолска основа, върху онази вяра веднъж и завинаги предадена на светиите; и на свой ред да построим върху нея един нов етаж за своето време, където да се приюти нашето поколение. Все по-малко и по-малко се чувствахме удобно с въпроса: "В нашата църква ли са християните от втори и трети век?" Нещата по-скоро стояха по обратния начин: "Дали ние сме в тяхната църква?"

..

Готови да се приспособяваме към каквото и да открием, ние нямахме намерение да поддържаме "партийната линия" на когото и да било. Не бяхме прикрепени към никоя от установените църкви и представлявахме хора, които вече бяха изпаднали от структурите и които също желаеха промяна. Нямахме управителен съвет, нито пък спонсор, който да си затвори касията ако не хареса откритото от нас в църковната история. Всичко, към което се стремяхме беше Христос и Неговата Църква и вместо да съдим историята, ние поканвахме историята да съди нас. Нашият основен въпрос беше: "Какво се е случило с онази църква, за която четем на страниците на Новия Завет? Още ли съществува? Ако да, къде?" Ние искахме да бъдем част от нея.

..

Джак Спаркс взе думата, за да ни предаде онова, което беше научил за богослужението от най-ранните сведения в историята на Църквата.

- Християнското богослужение е било литургично от самото начало, - започна той. - Според най-древните източници . . .

- Я не се будалкай! - прекъснах го аз, - Това не може да е вярно, абсурд!

- Не те карам да харесваш онова, което съм открил, -

продължи той, - но трите най-ранни ръкописа . . .

Той ни запозна с три ранни и повсеместно приети източника извън Писанията, в които се описваше ранното християнско богослужение. Ръкописът, който почти винаги се разглежда на първо място, принадлежи на св. Юстин мъченик (в неговата Първа апология) и е написан през около 150 г. сл. Хр., където той е описал на хартия за императора формата на християнското богослужение. А тя изглежда така:

СИНАКСИС:

Поздрав и отговор

Химни, редуващи се с

Откъси от Писанията, Евангелията

Проповед

Отпращане на онези, които не са в Църквата

ЕВХАРИСТИЯ:

Застъпнически молитви

Предложение на хляба и виното

Освещаване на даровете

Причастие

Благодарение

Благословия

Следващият документ беше Апостолската традиция на Иполит, написан около 200 г. сл. Хр. Неговият ръкопис подкрепяше по-раншното описание на богослужението от св.

Юстин като показваше, че тази практика е била повсеместно приета в цялата Църква.

Най-ранния източник - навярно не по-късен от 70 г. сл. Хр. и произхождащ от сърцето на Новозаветната епоха, се намираше в Дидахията или "Ученията на Дванайсетте". Тук ударението, особено по отношение на Евхариситята, беше съвсем сериозно, а и важно, защото се появяваше толкова рано. Това тройно свидетелство в полза на литургията и тайнствата беше в съответствие с Новия Завет и други ранни източници и оформяше едно единно изложение върху богослужението през първи и втори век.

- Всичко това означава, - продължи Джак Спаркс, - че в ранната Църква са съществували два типа служба, които заедно са съставлявали една първоначална литургия. Първата част се наричала синаксис, което означава просто "събрание". Тя следвала схемата на юдейското богослужение в синагогите през годините непосредствено преди Христовото идване. И за новопокръстените юдеи наистина е било смислено да запазят основните форми на молитва, пеене на химни, четене от Писанията и проповед. А втората част от ранната християнска литургия се наричала евхаристия, което ще рече "благодарение". Това е онази част от богослужението, която води до и включва приемането на причастие. Формата на тази част се базира на литургията, отслужвана от старозаветните свещеници в Храма, но вече не с предложение на телци и козли, а плътта и кръвта Христови.

- И това ли е за което свидетелства библейското описание от 1 Коринтяни 11 глава? - попита някой.

- Именно, и в действителност тези думи са били винаги повтаряни в християнското богослужение, още от самото начало, - отвърна Спаркс.

..

Засега мога да ти кажа само едно: Израел е бил литургичен през цялата си история и разполагаме със Стария Завет в подкрепа на това. Независимо дали са следвали Бога или не, те са били литургични през цялото време. Също и Новозаветната Църква е била литургична още от създаването си според най-ранните източници. Това имаме налице. Останалото ще трябва да открием с течение на времето.

..

След това се насочихме към въпросите, засягащи евхаристията.

- Какво откри за отношението им към хляба и виното? - запитахме ние, - Като на символ ли са гледали на тях или като на истински плът и кръв Христови? (Казано на съвременен език: истински ли са били или спомен?)

- В действителност, тя се е приемала и като символ, и като истинска същност - продължи Джак. - Но терминът пресъществяване може да бъде открит чак векове по-късно. Ключовата дума е тайнство. Отците на Църквата са гледали на осветените хляб и вино като на истински плът и кръв Христови, но никога не са давали обяснение за начина и са го изповядвали като благословено тайнство.

..

Историята на Църквата

След няколкодневни предварителни обсъждания върху богослужението, ние се обърнахме към Джон Браун и неговото изследване върху църковната история непосредствено след дните на Новия Завет.

- Най-изумителното нещо, което открих през тези три

месеца, прекарани в четене, е наличието на епископи през първи век - започна той. - Досега съм смятал, че епископите се появяват в Църквата през по-късен период - някъде по средата на втори век. Но сега ги откривам далеч преди края на първото столетие.

На първо място имаме Поликарп - мъж, за когото със сигурност съм слушал. Той е бил епископ на град Смирна около стотната година след Христа. Ранните автори като Иреней пишат, че той бил духовно чедо на апостол Иоан и че бил ръкоположен за епископ от самите апостоли.

После следва Климент Римски, ръкоположен за епископ на града през 90 г. сл. Христа плюс-минус някоя и друга година. Неговата връзка с апостолите ясно проличава от споменаването му от ап. Павел във Филипяни 4:3.

Но най-шокиращи за мен се оказаха сведенията за Игнатий Антиохийски - става въпрос за Сирийска Антиохия, собствената църква на не кой да е, а на апостолите Павел и Варнава - който е бил епископ на града от около 67 г. до мъченичеството си през 107 г. сл. Христа. Братя, 67 г. е Библейско време! Говорим за самото сърце на Новозаветната епоха. А само за двама от Дванайсетте знаем, че са били мъртви по това време. Не смятате ли, че другите десет биха оказали неимоверна съпротива, ако епископската длъжност не е била позната и утвърдена?

Разбира се, епископ Игнатий е познат на всички църковни историци. Той е оставил след себе си седем писма, написани непосредствено преди смъртта му, адресирани към църквите в градовете, през които е минавал на път за своето мъченичество. Тези писма не само представят с кристална яснота ролята на епископската длъжност, но и говорят за наличието на епископи и в много други църкви. Той категорично заявява, че тези първи епископи са били

поставени на длъжността си от самите апостоли и представляват непрекъснатостта на апостолското служение в Църквата.

Тъкмо бяхме започнали да се съвземаме от откриването на литургия и тайнства в ранната Църква и ето ти сега и епископи! И то ранни епископи - през първи век. Започнахме жадно да поглъщаме Апостолските Мъже - сборник от произведения на християнски автори, които са познавали апостолите и са били научени от самите тях (включително трудовете на Игнатий, Поликарп и Климент) - и пред очите ни се разгърно едно изцяло ново видение по отношение на християнството.

Но и самият Нов Завет беше недвусмислено ясен по въпроса за епископите. Епископ не е само наименование за функцията на надзорника, но и конкретна длъжност в Църквата. Разглеждани в тази светлина, Новозаветните отпратки към епископ ставаха пределно ясни.

Най-ранният Новозаветен текст е от книга Деяния Апостолски 1:20, и се отнася до отпадането и замяната на Иуда. В старият превод (King James) четем: "Епископството му друг нека вземе". Някои от по-новите протестантски преводи увъртат около думата и предават епископство като "място", "пост", "положение" или малко по-доброто "чин". Истината е, че гръцката дума в текста е episcopen, а буквалното й значение е епископство: длъжността на епископа. По времето, когато е била написана книга Деяния, тази дума вече не е означавала нищо друго освен епископ. Между другото, Дванайсетте са били повсеместно признати за първи епископи на Църквата.

После следва поздравът на св. ап. Павел към Филипяните, писан приблизително около 65 г пр. Христа, където той казва: "Павел и Тимотей, раби Иисус Христови - до всички в Христа

Иисуса светии, които се намират във Филипи, с епископи и дякони..." (Филипяни 1:1). Приет на доверие, този откъс ясно показва, че длъжността на епископа е имала своето място в църквата във Филипи по средата на първото столетие.

..

До неотдавна аз бих възразил яростно на това, което току що казах:: "Много добре, но какво ще стане, ако епископът се окаже лош?" Първо, православните християни участват при избора на своя епископ. Второ, всеки епископ е отговорен пред съвета на епископите и най-накрая пред патриарха. Поради тази причина, когато сме имали лоши епископи, те са били отстранявани. (Еретикът Несторий е заемал най-високия пост в Източната Църква, но дори и той е бил сменен.) И трето, по-добре слаб водач, отколкото никакъв. Анархията е най-лошата форма на управление.

..

Йерарси е имало в древен Израел, йерарси има в Новия Завет, както и през цялата история на Църквата. Съвсем по Библейски - те вървят с територията.

..

Учението

Свят ни се виеше от литургия, тайнства, че и епископи, когато Ричард Балю ни поднесе своите изследвания върху учението на Ранната Църква. Това беше отдиха, от който толкова се нуждаехме, защото като мъже, посветили се на апостолското учение, за сърцата и умовете ни беше утеха и насърчение да чуем как първите християни неуморно са проповядвали и отстоявяли учението за нашия Господ Иисус Христос като напълно Бог и напълно човек.

- Откриваме, че всеки голям спор на някой от Вселенските Събори започва с нападение срещу Самия Христос - започна Дик Балю. - Първото от тези достига апогея си през лятото на 325 г. сл. Хр., когато в Никея бил свикан общоцърковен събор, за да се разправи с нововъзникналата ерес, наречена арианство.

Арий бил презвитер от александрийската църква, който предизвикал голям смут сред паството, учейки, че Иисус Христос бил сътворено същество и не Му била присъща напълно Божествена природа. Според Арий, съществуването Му започвало от някакъв момент във времето и типично за почти всички лъжливи учители в историята, той разполагал с цял арсенал от Библейски стихове и със свои нови тълкувания върху тях, с които да се подкрепя. Арий си бил спечелил последователи както сред духовенството, така и сред народа и техния брой непрекъснато нараствал. Неговият епископ - благочестивия Александър - бил силно загрижен и свикал няколко събора, които отхвърлили Ариевите виждания. Когато ереста се разпространила, това довело на въвличането на цялата Църква, дори и на Императора.

Стотици представители от всички християнски общности се събрали в Никея през паметното лято на 325 г. да обсъдят и разрешат проблема. Някога Иисус Христос обеща на Своята Църква дара на Святия Дух, който да я води във всяка правда. И ето, настъпило бе първото огнено изпитание след апостолската епоха.

Когато делегатите се събрали, включително Арий и неговите последователи, на сцената стъпил и един друг млад мъж. Атанасий бил превъзходен познавач на Библията и всеотдаен последовател на Иисус Христос. Седем години преди това, на двайсет и една годишна възраст, той вече бил написал книга, предопределена да се превърне в един от най-великите

класически произведения на християнството за всички времена: За Въплъщението. В увода към английския превод на това съчинение К. С. Луис пише, че още щом разгърнал книгата, той разбрал, че "чете истински шедьовър". [4. New York: Macmillan Company, 1946 (бел. ав.)]

На Събора този възхитителен млад мъж станал един от основните защитници на апостолската вяра. Арий не можал да съперничи на благочестивия и безпогрешен Атанасий. Докато летните седмици се изнизвали, сред разгорещени спорове в Никея започнало да се оформя твърдо православно единодушие. След три месеца бил съставен и обнародван кратък документ, който съдържал обобщението на християнското учение върху личността на Иисус Христос. В крайна сметка, 318 епископи на Църквата подкрепили и подписали онова, което днес познаваме като първата и най-дълга част от Никейския Символ на Вярата.

Православието на св. Атанасий надделяло на Събора. По отношение на Христос, никога не е имало време, когато Той да не е съществувал! Тази истина се превърнала в боен вик, защото на Църквата й трябвало почти едно цяло столетие да затвърди позициите, спечелени в Никея. Арий, макар и победен, не се предавал. Всъщност, след Събора движението му се разрастнало и даже в един момент през следващите години арианството сякаш щяло да надделее. Това изглеждало толкова вероятно, че по-късно някой дори изковал лозунга: "Атанасий срещу света".

Но надделяла Христовата истина. В едната свята Църква проповядвали и се покланяли на Онзи, Който "е роден от Отца преди всички векове".

Изучаването на Никейския Събор направи няколко неща за нас по пътя ни към Православието. Първо и най-важно, то ни даде установеното тълкуване върху учението на Новия Завет

за Иисус Христос. Преди нашата най-голяма грижа беше делото на Христос - и по-точно какво е сторил Той за нас - без необходимото задълбочаване кой е Той: вечния Син на Отца, който става човек заради нашето спасение - едновременно и Бог, и човек. Положително ние вярвахме в Божествеността на Христос, но важността на Въплъщението на Сина Божи не ни беше засегнало с пълна сила. За нас Никейския Символ на Вярата се превърна в онова, което винаги е бил за Православното християнство: онази ограда, извън която ние не се осмеляваме да бродим в разбирането си за Христа.

Второ, Никея извади на показ как трябва да работят Съборите в Църквата - когато се съберат благочестиви епископи, презвитери, дякони и миряни, за да установят Божията воля, Светият Дух ще им говори. Иерусалимският Събор от Деяния 15 глава не е еднократно явление. И така цялата идея за различаването на Божията воля в единение придоби за нас нов смисъл.

Трето, Никея ни отведе и до другите големи събори в историята на Църквата. Този Събор е бил първия от Седемте Вселенски Събора, които са били свиквани между 325 и 787 г. сл. Хр. - всеки, за да се изправи срещу някаква грешка и всеки, тържествуващ с истината. Заедно, тези седем Събора представляват основата на църковното разбиране на апостолското учение за вярата и служат като неин пазител.

..

ОТКРИТИЕТО НА НОВОЗАВЕТНАТА ЦЪРКВА

..

Ранната Църква е била и Църква на тайнствата. Тя единодушно изповядвала тайнствата като реалност и ги практикувала. Чрез тях Бог давал Своята благодат на хората.

Кръщението наистина било за опрощаване на греховете и за приемането на Светия Дух, точно както и апостол Петър обещавал на своите слушатели в деня на Петдесетница (Деяния 2:38). Евхаристийните дарове наистина били плътта и кръвта Христови, както Самият Господ уверил учениците Си преди Своята смърт (Лука 22:19 - 20). В тайнството венчаване, съпругът и съпругата наистина ставали една плът (Ефесяни 5:31).

Управлението или политиката на Църквата били йерархични още от самото начало, една структура, която включвала епископи, презвитери, дякони и миряни..

..

Богослужението на Църквата в края на нейното първо хилядолетие притежаваше същата форма навсякъде. Еднакво беше и учението. Цялата Църква изповядваше едно верую, еднакво навсякъде, и беше устояла на многобройни атаки. Управлението на Църквата също беше еднакво на всякъде. И тази една Църква беше Православна.

..

1054 г.: Отпадането на Запада

Напрежението започнало да нараства в последната част на първото хилядолетие и в началото на второто достигнало до скъсване на отношенията..

..

След смъртта на апостолите и с развитието на ръководните структури в Църквата, Епископът на Рим бил считан за пръв по достойнство, макар всички епископи да са равни. След около триста години, обаче, Епископите на Рим започнали да

възприемат една позиция на превъзходство спрямо другите епископи. И без всеобщата подкрепа, най-накрая те започнали да претенират, че са единствените истински наследници на св. Петър..

..

Увеличената власт на Римският Папа се превърнала в една от основните причини за отцепването на римската църква и на всички онези, които тя успяла да повлече след себе си от историческата Православна църква.

..

Добавката в Символа на вярата

В Иоан 15:26 нашият Господ Иисус Христос утвърждава: "А кога дойде Утешителят, Когото Аз ще ви изпратя от Отца, Духът на истината, Който изхожда от Отца, Той ще свидетелства за Мене". Това е най-основоположното изявление за "изхождането" на Светия Дух в целия Нов Завет и то е съвсем ясно: Той "изхожда от Отца".

И така, когато древният църковен събор в Константинопол в 381 г. сл. Хр. по време на своите заседания потвърдил Никейския Символ на вярата (325 г. сл. Хр.), той го и допълнил със следните слова: "И в Светия Дух, Господа Животворящия, Който от Отца изхожда, и комуто наравно с Отца и Сина се покланяме . . ."

Около две столетия по-късно, обаче, на един местен събор в Толедо, Испания (589 г. сл. Хр.) Крал Рикаред обявил, че за Светия Дух трябва да се изповядва и проповядва като за изхождащ от Отца и Сина.

Кралят може и да е имал добри намерения, но по този начин той се противопоставял на апостолското учение за Светия Дух.

За нещастие, местният испански събор се съгласил да приеме грешката му и тя постепенно се разпространила в запада, макар първоначално да била отхвърляна от папството.

Поради учението на Свещеното Писание, така както се изповядва от цялата Църква в Никея и Константинопол, както и столетия след това, ние нямаме никакви основания да вярваме нещо друго, освен това, че Светият Дух изхожда от Отца. Точка!.

Но векове по-късно, с един ход до голяма степен мотивиран от силно преплетени политически фактори, Римският Папа еднолично, без вселенски събор, променил църковният Символ на вярата. И макар първоначално промяната да била отхмърлена както на Изтак, така и на Запад, дори от най-брилижените на Рим епископи, с течение на времето Рим успял да принуди Запада да копитулира.

Този проблем, в който папата се отдалечил от Православното учение на Църквата, се превърнал в още една от основните причини, допринесли за отцепването на Римската църква от историческата Православна църква - Новозаветната Църква.

Великата схизма

Сблъсъците между Римският Папа и Изтока продължили да нарастват - особено в отношенията между Папата и Епископа или Патриарха на Константинопол. Папата дори стигнал дотам, че да претендира за властта да решава кой трябва да стане Епископ на Константинопол..

..

И след като Папата вече не действал подвластно на управлението на Новозаветната Църква, той търсел политически начини да приведе цялата Църква под свое владичество.

..

Най-невероятният, може би, инцидент сред тези политически, религиозни и дори военни кампании, доколкото Истока бил засегнат, се случил през 1054 г. сл. Хр. По време на неделното богослужение един изпратен от Папата кардинал, тръшнал на олтара на църквата Св. София в Константинопол документ, с който Патриархът на Константинопол се отлъчвал от Църквата!.

..

Разбира се, Папата нямал никакво законно право да стори това, но въздействието му било отчайващо.

..

Крайното следствие от папските интриги било това, че цялата Римска църква отпаднала от Новозаветната Църква. Оттогава до сега тази схизма все още не е вдигната.

..

Нашият кръстопът

Ето ни на него. В нашето пътешествие през историята ние внимателно бяхме проследили в продължение на хиляда години непрекъснатата приемственост в Църквата.

Няма смисъл да отбелязвам, че одобрявахме Църквата, такава, каквато я откривахме на страниците на Новият Завет. Същата Църква открихме и през второто, и през третото столетие - изправена пред тежки гонения, празнуваща своята литургия в частни домове, пещери и дори гробища; ръководена от всеотдайни епископи, честозавършващи живота си като мъченици. Открихме я и през четвъртото столетие, да защитава вярата в Никея, също и през петото - в Халкидон [5].

Последвахме я и до края на осмото столетие като изучавахме нейните Велики Събори, като се влюбвахме в нейните герои, светии и отци, които са проповядвали Благовестието, сражавали са се с еретиците и са утвърдили окончателно свещените изображения в поклонението на Бога. Изумявахме се колко смело е била посрещана моралната и доктринална поквара в Църквата и как е била избягвана често надвисващата разруха. Бог беше с нея и през деветото, и през десетото столетие, а мисионерското дело на Кирил и Методий положило основите и за обръщането на Русия към Христа, което започнало през 988 г. сл. Хр.

..

Но след това настъпваше 1054 г. и ние се изправяхме пред избор. Появило се беше разделение. Аз все още си спомням донякъде физическото чувство, което изпитах през онзи ден, когато казах на своите кохорти: "Изтокът е прав да противостои на папството, те са прави и в отхвърлянето на нововъведеното филиокве." После си поех дълбоко дъх. "Смятам, че това ни прави ... Православни."

Това беше едновременно чувство на изолираност, на безпокойство и на безпризорност. Че къде се намираше тази Църква днес? Все още ли съществуваше? Или беше угаснала кротко някъде през Средновековието?

..

Западът: Реформацията и Контрареформацията

Изтокън продължил в пълнотата на Новозаветната вяра, поклонение и практика, поддържайки апостолските основи. Западната, или Римокатолическата църква, поставила началото на Кръстоносните походи..

започнало да назрява ново надигане - този път не в съседния

Изток, а вътре в самите Западни предели.

..

И сега, един почти неизвестен германски монах на име Мартин Лютер непреднамерено започнал атака срещу определени Римокатолически практики, което в крайна сметка се отразило сериозно на световната история. Неговите прословути "Деветдесет и пет тезиса", които просто призовавали към дискусия върху някои проблеми, били заковани върху църковните двери във Витемберг през 1517 г. сл. Хр. Съвсем скоро тези тезиси отбелязали началото на онова, което на Запад било наречено Протестантската Реформация.

..

Протестите на Лютер се разпространили като горски пожар, раздухван от бурен вятър. Реформите, които той преследвал в Германия, скоро били придружени от изискванията на Улрих Цвингли от Цюрих , Джон Калвин от Женева, както и стотици други в цяла Западна Европа. Подклаждана от многобройни политически, социални и икономически фактори в добавка към религиозните проблеми, Реформацията проникнала буквално във всяко ъгълче и пукнатина на Римокатолическата църква. Църковното й влияние върху Запада значително западнало с масивната експлозия и нарастване на разделенията. Ефекта на отразените вълни в резултат от това деление продължава и до ден днешен.

И сякаш неприятностите в континенталната част на Европа не били достатъчно, църквата в Англия също се отправяла по своя собствен път. Хенри VIII, при всичките си брачни проблеми, заменил Римския Папа със самия себе си като глава на Англиканската църква. По-късно, Папата отново щял да се добере до върховенството си в Англия, но само веднъж и то за

няколко кратки години. Самата Англианска църква от своя страна, скоро била разцепена в едно тежко разделение, което щяло да повлияе на съдбата на Съединените Щати и Канада.

Докато десетилетията се изнизвали на Запад, множеството протестантски разклонения приемали най-разнообразни форми. Съществували дори и такива, които твърдели, че не са нито протестанти нито римокатолици. Всички изглежда споделяли еднаква неприязън към Епископа на Рим и към практиките на неговата църква и повечето искали далеч по-малко централизирани форми на управление. И докато някои, като лютераните и англиканите, се придържали към една основна структура от литургично богослужение и тайнства, други, като реформирани църкви и още по-радикалните анабаптисти и техните наследници, поставяли под въпрос и отхвърляли множество библейски реалности като йерархията, тайнствата и историческото предание (без значение кога и къде са се появили в историята), мислейки, че по този начин се освобождават от римокатолицизма.

..

Отделяйки се от Православната църква, Рим загубва мястото си на истинска историческа изява на Новозаветната църква. А насред разделенията на Реформацията, протестантите, колкото и добронамерени, ревностни и прави да са били, не успели да се завърнат в Новозаветната църква.

Православната църква днес

Ние прекарахме цяло десетилетие, от 1977 до 1987 г. в опознаване на Православната църква - нейното свещенство и нейното паство. Беше едно невероятно преживяване да открием същата онази вяра в Христа, която и ние бяхме приели, но я открихме здраво вкопана в едни културни рамки, за които не знаехме почти нищичко. На моменти се

опасявахме, че няма да е възможно да се обвържем с Православната църква в края на двайстото столетие.

..

Църквата на Новият Завет, Църквата на Петър, Павел и другите апостоли, Православната църква - въпреки гоненията, политическото потисничество и дезертьорството на някои нейни части - днес по един чуден начин изповядва същата вяра и води същия живот като древната Новозаветна църква. Естествено, стилът на Православието изглежда доста сложен за съвременният протестантски взор и това е разбираемо. Но, имайки предвид историческите сведения за това, как се е развивала Църквата, простата, съсредоточена върху Христос вяра на апостолите е отчетливо запазена в нейните практики, богослужения и дори в нейната архитектура.

..

В съвременното Православие, също както и в отминалите времена, по основните положения на християнското учение, богослужение и управление никога не могат да се водят преговори. Не можеш да бъдеш православен свещеник, например, и да отричаш Божествеността на Христос, девственото Му раждане, възкресението Му, възнасянето Му на небесата или второто Му пришествие. Просто през последните две хиляди години Църквата не се е откланяла от курса си. Тя е Една, Свята, Вселенска и Апостолска. Тя е Новозаветната църква. Портите адови многократно са се опитвали, но не са успели да й надделеят...

По думите на Митрополит Филип, доскоро православното християнство е било "най-добре пазената тайна на Америка"...

...

Преди да продължим към основния въпрос „КЪДЕ СЕ

Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО ДНЕС“, ще припомним само някои основни правила от Светите събори на православната ни Църква:

***Който наруши Църковното предание, писано или неписано – Анатема* (Първи Вселенски Събор с участието на 318 отци)**

Ние пазим и държим Догматите на Едната Свята Съборна и Апостолска Църква и нововъведенците новатори и всяка ерес предаваме на Анатема.

Който пренебрегва което и да е Църковно Предание, писано или неписано на него Анатема (деяние 7)

Който отхвърля всяко писано и неписано Църковно Предание, такъв да бъде Анатема (деяние 8)

(*Седми Вселенски Събор с участието на 367 богоносни отци*)

Светата Христова Църква поставя вечна Анатема на приемащите папските тайнства и останалите техни нововъведения. (Патриаршески синодален сигилион от 1756 година)

„Който не спазва обичаите на Църквата и онова, което са ни заповядали седемте свети Вселенски събора за светата Пасха и за Месецослова и добре са ни законоположили да спазваме, а желае да следва григорианската пасхалия и месецослов и заедно с безбожните астрономи и противодейства на всички решения на светите събори, като желае да ги измени или отслаби, такъв да бъде анатема – отлъчен от Църквата и от събранието на верните. (Константинополски събор 1583г. – Свикан от източните патриарси в отговор на новоприетия

от папската ерес грегориански календар).

Много е важно да се знае, че **КАЛЕНДАРА Е ЧАСТ ОТ ПРЕДАНИЕТО НА ЦЪРКВАТА и че МЕСЕЦОСЛОВА Е СВЪРЗАН С ЦЪРКОВНИЯ КАЛЕНДАР И СЪДЪРЖА НЕПОДВИЖНИТЕ ПРАЗНИЦИ.**

ТОЕСТ ВСЕКИ КОЙТО Е ПРОМЕНИЛ КАЛЕНДАРА И Е ИЗМЕСТИЛ НЕПОДВИЖНИТЕ ПРАЗНИЦИ СПОРЕД ЕРЕТИЧЕСКИЯ МЕСЕЦОСЛОВ, Е ПРИЕЛ ПАПСКИТЕ НОВОВЪВЕДЕНИЯ И Е НАРУШИЛ ЦЪРКОВНОТО ПРЕДАНИЕ,

ТАКА ТОЙ СЕ Е ПОСТАВИЛ ПОД АНАТЕМА, ОТДЕЛИЛ СЕ Е ОТ БОГА И СЕ Е ПРЕДАЛ НА ДЯВОЛА!

В ТАЗИ ПОЗИЦИЯ В МОМЕНТА СЕ НАМИРАТ ВСИЧКИ ОФИЦИАЛНИ ПРАВОСЛАВНИ ЦЪРКВИ ПО СВЕТА, КОИТО СА ПРИЕЛИ НОВИЯ (ГРИГОРИАНСКИ) КАЛЕНДАР В СВОЕТО СЛУЖЕНИЕ И ВСИЧКИ, КОИТО ИМАТ ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ С ТЯХ!

ТАКАВА И Е НАШАТА РОДНА ДЪРЖАВНА ПАТРИАРШИЯ!

Друг основен проблем при официалните "православни" църкви, **от който само малка част е календарния въпрос** е **УЧАСТИЕТО ИМ В ИКУМЕНИЧЕСКОТО ДВИЖЕНИЕ**.

Икуменизма **Е БИЛ свръх ерес**, **А СЕГА Е СВРЪХ РЕЛИГИЯ**, подета от иудеи и протестанти, подкрепена от иудомасони и оглавена от папата, чиито замисъл е обединяване на всички християнски секти и ереси, а в по – далечен план обединяване на всички главни вероизповедания. Основен орган на тази ерес е “Световния съвет на църквите” - ССЦ?!

Крайната цел е създаване на единна, глобална религия, чиито духовен водач ще бъде АНТИХРИСТА – месията на сатана, очакван от иудеите, които са и основните инициатори и разпространители на ересите и разколите в християнството, а също и на някои по - нови масови религии, общества и братства.

НО САМ ГОСПОД Е КАЗАЛ …*”ще съградя църквата Си, и портите адови няма да й надделеят*"… (Мат. 16:18).

И така, КЪДЕ СЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО?!

Жлаещите да изповядват православната си вяра в нейната пълнота и чистота получават прозвището „старостилци”, с което ги именуват и до днес.

В България и по света се оформят няколко типа "старостилци":

- Едни от тях продължават да служат по църковния календар под ръководството на "митрополити" и "патриарси", които са **масони-сатанисти и икуменсти**. Там духовниците и мирияните се **молят, споменават, съслужват, подчиняват се и участват в делата на своите ръководители**. Такива са московския, грузинския, сръбския, йерусалимския "патриархат", манастирите в Света Гора. В новостилните църкви има подобни криптоикуменсти, които служат по светоотеческия календар с "благословията" на местните "патриарси". В България такъв е бившият рок музикант "отец" Борис Главев, представен в сайта си "Бъди верен" (***верен на кого - на Христа или на "патриарха" богоборец***?!).

- Втория тип "старостилци" на думи се отделят от икуменистите и осъждат делата им. Те създават собствени синоди и претендират, че са носители на апостолската

приемственост. Въпреки различните синоди и държавите, в които те се намират и някои различия по определени въпроси, те имат една **обща позиция по отношение на благодатта в официалните "православни" църкви (без значение по стария или новия календар)**. **Тези структури пренебрегват правилата на светата църква и многобройните анатеми наложени от съборите на светите отци над всеки, които променя преданието и месецослова в частност, признава за "христови" и служи заедно с еретическите сборища.** Те казват, че **новостилците не са еретици**, че при тях все още имало благодат и приемственост при духовенството. Други, опирайки се на плътските разсъждения на някакъв си атонски монах Атанасий Данилиду, които са възприети по - късно и от митрополит Хризостом Флоринейски, заявяват, че " е възможно новокалендарците да са само потенциално, а не фактически разколници и затова техните тайнства имат благодатта на Светия Дух"?! Така тези старостилни криптоикуменисти признават тайнствата, продадени срещу пари и осакатени целенасочено от слугите на рогатия. Те признават и техните изповеди и причастия извършени след съкратени литургии, осъществени по еретическия календар. Признава се и благодатта в мирото варено от патриарси комунисти, масони и икуменисти. Обясняват също, че въпросните сатанисти били и те наследници на апостолите?!

Сред заемащите подобни "топлохладни" позиции доскоро бяха признаващите се взаимно Румънска православна старостилна, Българска православна старостилна църкви (БПСЦ), Флоринейския и противостоящия гръцки синоди, синоди от Руска православна задгранична църква (РПЗЦ). Не случайно наскоро част от РПЗЦ премина към икуменическия московски патриархат. Някои от тях пък казват, че

новостилното "духовенство" не било благодатно, но светите дарове били освещавани от Светия Дух, заради обикновените миряни?! На тях ясно отговаря свети Василий Велики в своето първо правило - "... **следователно не са могли да дават на други благодатта на Светия Дух, от която сами са отпаднали**;".

Наскоро флоринейския разкол, наричащ себе си "истинно православен" прие еретическата формация на "противостоящите" и започна процес на обединение с един от "синодите" на остатъците от руската задгранична църква (не преминал към МП), с българската и румънската старостилни църкви и с монасите от жабленския манастир. Те са приели общо "Изповедание на истинно православната църква".

ТАМ НИКЪДЕ НЕ СЕ СПОМЕНАВА ЯСНО, ЧЕ ОФИЦИАЛНИТЕ ЦЪРКВИ СА ИКУМЕНИЧЕСКИ И В ТЯХ НЯМА БЛАГОДАТ, защото те са потъпкали решенията на Отците на Седемте Вселенски Събора и всички Всеправославни събори.

Относно начините на приемане в общение на миряни и монаси идващи от официалните "православни" църкви, в точка 6, 11. подточка **е направено следното фрапиращо заявление: "Понятно е, че в зависимост от местата и от специфичните случаи, за прилагането на по-снизходителен или по-строг ред решава местният епископ,...". Такъв "либерален" начин на приемане на разколници или еретици НЯМА АНАЛОГ В ЦЪРКОВНАТА ИСТОРИЯ.**

ОСБЕННО КАТО СЕ ИМА ПРЕД ВИД, ЧЕ КЛИРА НА ОФИЦИАЛНИТЕ ЦЪРКВИ НЕ ПРЕДСТАВЛЯВА ПРОСТО ЗАБЛУДЕНО ВЪВ ВЯРАТА ЕРЕТИЧЕСКО

ДУХОВЕНСТВО, А ЦЕЛЕНАСОЧЕНО ВОДИ ПАСТВОТО СИ КЪМ СЪЗДАВАНЕ НА ГЛОБАЛНАТА ВЯРА В АНТИХРИСТА. НЕ МАЛКА ЧАСТ ОТ ТЕЗИ "ДУХОВНИЦИ" СА И ЧЛЕНОВЕ НА САТАНИНСКИТЕ МАСОНСКИ ЛОЖИ (за подобробности виж статията посочена в началото на материала).

В следващата подточка флоринеите отново повтарят позицията на своя вдъхновител, казвайки: **"Един Велик Общ Събор с всеправославен авторитет ще има възможността да законоположи общите критерии и предпоставки, с които ще се упражнява практиката за приемане на онези, които се завръщат...". Малко по - надолу се казва: "Тези синодални осъждания, особено на ересттa на икуменизма, представляват значителни етапи по правилния път към свикване на Общ събор на Истинно Православните, който ще направи постановление с по-голям авторитет относно Календарно-Празничното нововъведение..."**

СЯКАШ ПРЕДИ ТОВА СВЕТИИТЕ НЕ СА СЕ ПРОИЗНЕСЛИ ПО ВЪПРОСА, ТА ЛИЦЕМЕРИТЕ ЩЕ ПРАВЯТ "ПОСТАНОВЛЕНИЕ С ПО - ГОЛЯМ АВТОРИТЕТ". В ТОВА СЕ СЪСТОИ ЕРЕСТА ИМ. ТЕ ВЯРВАТ НА ХОРА, КОИТО МНОГОКРАТНО СМЕНЯТ ПОЗИЦИИТЕ СИ, САМИ СЕ ОБЯВЯВАТ ЗА РАЗКОЛНИЦИ И В КРАЙНА СМЕТКА ОТРИЧАТ СЪБОРИТЕ И ТЕХНИТЕ РЕШЕНИЯ ИСКАЙКИ НОВ СЪБОР ПО ВЪПРОСИТЕ НА ПРОМЯНАТА НА ПРЕДАНИЕТО И МЕСЕЦОСЛОВА.

- Третия тип „старостилци“ проявяват **ВИДИМО** „по-крайна“ позиция относно новокалендарието, наричайки го „схизма“ и отхвърляйки благодатта в него. Такива са например т.нар. "матеити". Те не признават тайнствата и йерархията на

новостилните църкви. Критикуват и икуменизма в който официалните църкви са участници. **Същата критична позиция спрямо този религиозен синкретизъм изразяват и изброените по-горе „старостилци“!**

КОЕ ОБАЧЕ ОБЕДИНЯВА ВСИЧКИ ТЯХ И ГИ ИЗОБЛИЧАВА КАТО ПОДРАЗДЕЛЕНИЯ, ЗАБЛУДИ И САТАНИНСКИ МРЕЖИ НА СЪЩИЯ ТОЗИ ИКУМЕНИЗЪМ? ОБЕДИНЯВА ГИ ЛИПСВАЩАТА АНАТЕМА НАД ТОВА НАЙ-ГОЛЯМО ДЕЛО НА САТАНА, СЪТВОРЯВАНО НЯКОГА НА ЗЕМЯТА!

Ересиарсите на тези синоди издават енциклики, еклезиологични позиции и изповедания в които **НИКОГА, НИКЪДЕ НЕ СЕ АНАТЕМОСВА НОВОСТИЛИЕТО И НЕ СЕ КАЗВА, ЧЕ Е ЕРЕС**, КОЯТО Е ЧАСТ СВЕТОВНИЯ АНТИХРИСТОВ ПРОЦЕС НА ОБЕДИНЕНИЕ НА РЕЛИГИИТЕ! **САМИЯ ИКУМЕНИЗЪМ ИЗОБЩО НЕ СЕ СПОМЕНАВА В ОФИЦИАЛНИ ДОКУМЕНТИ С АНАТЕМА** въпреки, че началото му е положено още през 1910 г. в Единбург, **а в 1920 г., малко преди да приеме новия календар, Константинополската патриаршия издава своята пагубна енциклика озаглавена “Към Христовите църкви, където и да се намират”, с което поставя официално началото на „православния“ икуменизъм, който тогава е бил ЕРЕС основана на догматически синкретизъм *(догматическо обединяване-гр)***. В документа, православните църкви са призовани да пренебрегнат своите богословски различия с еретиците и да влязат в диалог с тях, чиято крайна цел е обединяване. **Този призив довежда до световното икуменическо движение**. Същата година, същата тази патриаршия, с която са в общение **ВСИЧКИ ПОМЕСТНИ ЦЪРКВИ**, вече участва на икуменическа конференция в Женева! **В 1927 г. се свиква**

Лозанската икуменическа конференция, в която вече участват „православните“ църкви от Константинопол, Александрия, Йерусалим, Гърция, Кипър, Сърбия, БЪЛГАРИЯ, Полша, Румъния!

НЕ Е САМО ТОВА!

Още в годините ПРЕДИ КАЛЕНДАРНАТА РЕФОРМА има и официално признаване на англиканските еретически ръкоположения, КОЕТО ПРЕВРЪЩА САМИТЕ ПРИЗНАВАЩИ ГИ В ЕРЕТИЦИ!

Първата поместна православна църква, признала валидността на англиканските ръкоположения, е Вселенската патриаршия – юли 1922 г. (при патр. Малетий IV), впоследствие те са признати и от Йерусалимската патриаршия (1923 г.), Кипърската архиепископия (1923 г.), Александрийската (1930 г.) и Румънската (1936 г.) патриаршии.

Тук нека отворим скоба, за да подчертаем, че именно отделянето на гръцките старостилци чак през 1924 г., както и на „княжевските старци“ (днес Българска православна старостилна църква - БПСЦ) през 1968 г., а не преди това, ги изобличава повече от всичко като календаро-поклонници И ИКУМЕНИСТИ.

Дори БПСЦ до 1993 г. се причастяват с новостиланата църква, приемат преминаващите към тях бивши клирици на БПЦ в същия сан, а миряните – без повторно кръщение или миропомазване. Това също е недопустимо, доколкото църковните правила не признават кръщение, извършено от еретици (46-то апостолско правило). Те продължават и да споменават при богослужения българския патриарх (Кирил, който първо ги поставя под запрещение през 1969 г., **а година след това им РАЗРЕШАВА да служат**, и Максим), поне до

17 май 1983 г.

ЕТО КАК СТАРОСТИЛНИТЕ ИКУМЕНИСТИ БИВАТ ИЗОБЛИЧАВАНИ ОТ ТЕХНИТЕ СОБСТВЕНИ РЕШЕНИЯ:

В документите на гръцките ИПХ (подписан и от БПСЦ в лицето на еп. Фотий) се казва следното: „Всеки епископ, който проповядва „**ерес публично**” и „**с открита глава**” и преподава „друго благовестие освен това, което сме приели”, или се намира в **синкретично общение с инославни или иноверни**, вършейки това упорито и постоянно, става **„лъжеепископ”** и **„лъжеучител”** ***(15-то правило на Двукратния събор)***; а намиращите се в общение с него епископи, които проявяват безразличие или търпимост, или приемат неговите убеждения и тяхното заявяване на дело, „**погиват заедно с него**” ***(св. Теодор Студит)***, като по този начин престават да бъдат **канонични** и да **пребъдват в общение с Църквата...**”. Малко по-надолу, в същия документ четем: „Икуменизмът започва да напада Православната Католична Църква към края на XIX в. и чрез синодалната енциклика на Константинополската патриаршия „До Христовите църкви по целия свят” **от 1920 г**. Тя представлява безспорно „**Учредителна харта на икуменизма**”, **който тя проповядва „с открита глава”**, след като окачествява ересите на Запад и навсякъде другаде като уж ***„почитани Християнски църкви”, вече не „като чужди и далечни”, а като „родствени и близки в Христа” и „сънаследници и съпричастни на Божието обетование в Христа”,*** предлагайки при това ***като първа стъпка за прилагането на икуменизма, употребата на нов календар*** *за едновременно честване на празниците от православни и инославни“.*

Какво излиза? От една страна се твърди, че проповядването на икуменизъм (който в същия документ се определя като

„синкретична всеерес“) „публично” и „с открита глава” представлява ерес, даваща основание на вярващия народ да се отдели от „лъжеепископите” и „лъжеучителите” (15 пр. Двукр.) и че напротив, онези, които „проявяват безразличие или търпимост“ също ще бъдат осъдени („ще погинат“, според цитираните думи от св. Теодор Студит). От друга страна обаче, самите старостилци признават, че проповядването на тази „всеерес“ „с открита глава” започва още през 1920 г. Така те сами подлагат себе си на осъждането, което претендират над „официалните църкви“, защото не са се отделили още тогава, а цели четири години са „проявявали безразличие или търпимост“. Аналогичен е случаят с „княжевци“, които също дълги години „проявяват безразличие или търпимост“ към „синкретичната всеерес“ на икуменизма“, проповядвана „публично” и „с открита глава” от страниците на официалните издания на БПЦ през 50-те и 60-те години. Признаването на англиканските ръкоположения през 1922-23 г., останало незабелязано от бъдещата старостилна общност в Гърция, също не е маловажен въпрос. Нека припомним, че решението-анатема на Архиерейския събор на РПЗЦ от 1983 г. било насочено, между другото, и към „тези, които не различават истинското свещенство и тайнства на Църквата от еретическите...“.

ОСВЕН ТОВА, ЗА ПОРЕДЕН ПЪТ ПОДЧЕРТАВАМЕ, ЧЕ НИКЪДЕ, НИКОГА, В ДОКУМЕНТИТЕ НА КОЯТО И ДА Е СТАРОСТИЛНА ФОРМАЦИЯ ИМА ЗАПИСАНА АНАТЕМА НАД ИКУМЕНИЗМА! ТОВА ПРАВИ САМО РПЗЦ, НО С ПРЕБИВАВАНЕТО СИ В ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ С НОВОСТИЛЦИ И С ОСТАНАЛИТЕ СТАРОСТИЛНИ СИНОДИ, ТЯ ЦЕЛЕНАСОЧЕНО И ОСЪЗНАТО СЕ ПОСТАВЯ ПОД СОБСТВЕНОТО СИ ПРОКЛЯТИЕ! ИЗОБЩО ДЕЙСТВИЯТА НА ВСИЧКИ ТЕЗИ „ОПОЗИЦИИ“ НА ОФИЦИАЛНИТЕ ЦЪРКВИ, СА

ВСЪЩНОСТ ДОБРЕ ПЛАНИРАН САТАНИНСКИ ТЕАТЪР, С КОЙТО АБСОЛЮТНО ЦЕЛЕНАСОЧЕНО И ОСЪЗНАТО СЕ ЦЕЛИ ПРИВЛИЧАНЕТО ПОД ВЛАСТТА НА ДЕМОНИТЕ И НА ТЕЗИ ДУШИ, КОИТО СА ОСЪЗНАЛИ ОПАСНОСТТА И СЕ СТРЕМЯТ КЪМ СПАСЕНИЕ!

Управляващия Великобритания през 1910 г. крал Едуард VII в НЕГОВИТЕ МАСОНСКИ ОДЕЖДИ НА ВЕЛИК МАЙСТОР НА ОБЕДИНЕНАТА ВЕЛИКА ЛОЖА НА АНГЛИЯ

ИЗОБЩО НЕ Е СЛУЧАЙНО, ЧЕ ИМЕННО В ЕДИНБУРГ, ПРЕЗ 1910 г. СЕ СЛАГА НАЧАЛОТО НА ТОЗИ ИКУМЕНИЧЕСКИ САТАНИНСКИ ТЕАТЪР – ТАМ Е ЛЮЛКАТА НА СВЕТОВНОТО ИУДОМАСОНСТВО И НЕГОВИЯ „СТАР ПРИЕТ ШОТЛАНДСКИ РИТУАЛ“.

ИЗОБЩО НЕ Е СЛУЧАЙНО, ЧЕ ИМЕННО АНГЛИКАНСКИТЕ РЪКОПОЛОЖЕНИЯ СЕ ПРИЗНАВАТ

ПЪРВИ ОТ „ПРАВОСЛАВНИТЕ“ ИКУМЕНИСТИ! АНГЛИКАНСКАТА ПРОТЕСТАНТСКА ЕРЕС СЕ РЪКОВОДИ ЛИЧНО ОТ АНГЛИЙСКИЯ МОНАРХ, КОЙТО, ЗАЕДНО СЪС СВОИТЕ РОДНИНИ МЪЖЕ СА ЕДНОВРЕМЕННО С ТОВА И ДУХОВНИ ЛИДЕРИ НА ВСИЧКИ ИУДОМАСОНИ ПО СВЕТА, ВЪЗГЛАВЯВАЙКИ „ЛОЖАТА МАЙКА“ – ВЕЛИКАТА ОБЕДИНЕНА ЛОЖА НА АНГЛИЯ!

Кралица Елизабет I наричала Англия „Израел“. Новата Кралица Елизабет е висш патрон на световното юдомасонство.

Нейния братовчед, Херцогът на Кент е ръководителят на британските масони. Масон означава зидар. Това е символично название на всички, които поготвят света за построявнето на новия Соломонов храм в Йерусалим където ще властва очаквания от юдеите фалшив и кръвожаден месия на сатана (ваал) – антихриста.

Херцогът на Кент е „велик майстор“ на „Обединената Велика Ложа на Англия“, която е формирана през 1717.

Brother
Prince Edward
Duke of Kent
KG, GCMG, GCVO, ADC(P)
Born 9th October 1935
Initiated into Royal
Alpha Lodge No. 16
16th December 1963
Installed as the 10th
Grand Master of
the United Grand
Lodge of England
14th June 1967

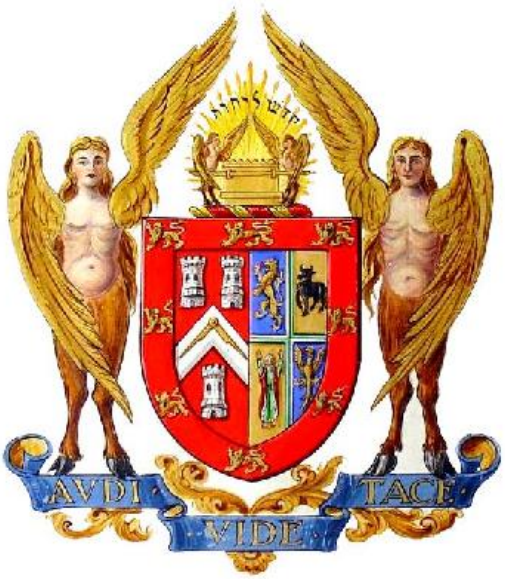

Всички приети масонски ложи по света произхождат от тази Ложа майка.

Всички политици, обществени личности, висши полицаи, военни, агенти от секретните служби за държавна сигурност И "ОФИЦИАЛНИ" РЕЛИГИОЗНИ ЛИДЕРИ по ЦЕЛИЯ СВЯТ са участници в тези приети ложи. Те представляват техни колониални губернатори, наместници И ДУХОВНИ РЪКОВОДИТЕЛИ във ВСЯКА ЕДНА ДЪРЖАВА ПО СВЕТА!

Това е официалния герб на тази ТЯХНА ЛОЖА МАЙКА (по-стар и по-нов вариант):

ДВА ЧИФТОКОПИТНИ АНГЕЛА!

А ТОВА Е ТЕХНИЯ БАЩА - ЧИФТОКОПИТНИЯ ПАДНАЛ АНГЕЛ САТАНА, ИЗОБРАЗЕН ОТ "БРАТЯ" САТАНИСТИ, НА ПАМЕТНИК В ДЕТРОЙТ:

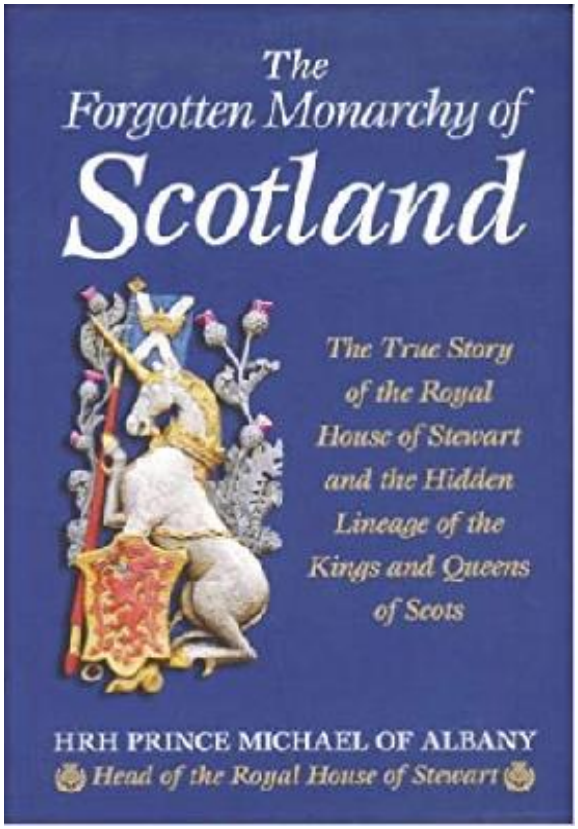
Английската монархическа династия принадлежи към рода Сакс Кобург Гота. Един от родоначалниците на рода е Ернст II Сакс-Гота. **Ернст II се присъединява към баварските илюминати през 1783 г. с псевдонима Куинтус Северус и става наместник на ордена за Горна Саксония.**

През 1787 г. той приютява в своите замъци самия Адам Вайсхаупт (създателя на илюминатската ложа). В биографията му са записани много интересни моменти, КАТО НАПРИМЕР, ЧЕ ИМАЛ МАГИЧЕСКИ СПОСОБНОСТИ, а когато умира през 1804 г., по негово желание е погребан направо в земята в обикновени коннически дрехи, завит само с ленен чаршаф, без ковчег в гроб на остров в дворцовия парк.

Той не искал паметник. На гроба засадили АКАЦИЯ, символичното дърво на масоните. Топлите връзки с юдеина Вайсхаупт, магическите „способности“ и главоломния световен успех на този „избран“ род се обясняват много ясно от негово височество принцът на Олбъни Майкъл, който в книгата си *„Забравената шотландска монархия“* (*„The Forgotten Monarchy of*

***Scotland: The True Story of the Royal House of Stewart and the Hidden Lineage of the Kings and Queens of Scots“ by Michael James Alexander Stewart*),**

публикува древни хералдически документи, които разкриват истинското родословие на британското кралско семейство.

Според тези архиви, фамилията произлиза ОТ МНОГО СТАРИ ДРЕВНОЗАВЕТНИ ЕВРЕЙСКИ РОДОВЕ. ОТ ЕДИН ОТ ТЕЗИ РОДОВЕ, А ИМЕННО ДАНОВОТО КОЛЯНО, КАКТО ЗНАЕМ ОТ БИБЛИЯТА, ЩЕ ПРОИЗЛЕЗЕ АНТИХРИСТА (Бит. 49:17; Иерем. 8:16)!

След 1948 г. икуменизма сред еретическите лъжеправославни църкви преминава към религиозен синкретизъм *(религиозно обединяване-гр.).* Тази година е избран новия Константинополски патриарх Атинагор, който завява: “Грешим, ако смятаме, че православната вяра е паднала от небето и че останалите религии не са

ценни. Триста милиона от човечеството са ИЗБРАЛИ ИСЛЯМА КАТО ПЪТ КЪМ БОГА, а останалите стотици милиони са протестанти, католици и БУДИСТИ.” ТОВА ПРЕДСТАВЛЯВА ОФИЦИАЛНО ИЗПОВЯДВАНЕ НА НОВ БОГОХУЛЕН ДОГМАТ, КОЙТО Е ОСНОВОПОЛАГАЩ В НОВАТА ВЯРА НА ИДВАЩИЯ АНТИХРИСТ!

След това, през годините следват процеси на официално присъединяване към тази **глобална антихристова религия НА ВСИЧКИ Т. НАР. ОФИЦИАЛНИ ЦЪРКВИ, ВКЛЮЧИТЕЛНО И РОДНАТА Българска „православна“ църква-Българска патриаршия (Б"П"Ц-БП). ИЗВЪРШВАНИ СА ОБЩИ ЛИТУРГИИ С ЕРЕТИЦИ, ЮДЕИ, МЮСЮЛМАНИ И ЕЗИЧНИЦИ. ПРИЕМАНИ СА ОБЩИ БОГОСЛОВСКИ ДОКУМЕНТИ, ВКЛЮЧИТЕЛНО И ОБЩА ЕКЛЕЗИОЛОГИЯ**.

Отказа да се наложи АНАТЕМА над новостилието и неговия първоизточник икуменизма, **Е ОСНОВНО НАРУШЕНИЕ НА ПРЕДАНИЕТО НА ЦЪРКВАТА И СЕ ИЗВЪРШВА ЦЕЛЕНАСОЧЕНО, В ПРОТИВОРЕЧИЕ С КАЗАНОТО ОТ СВЕТИТЕ ОТЦИ И СЪС СВЕТИЯ ДУХ, ГОВОРИЛ ЧРЕЗ ТЯХ И ЗАПОВЯДАЛ**: *„**да се предаде на анатема всяка ерес**“* първо правило на Втория Свят Вселенски Събор; *„които дръзнат да съставят друга вяра, да я предлагат или разпространяват.... **да бъдат предадени на анатема**.“* Седмо правило на Третия Свят Вселенски Събор; *„Ние пазим и държим Догматите на Едната Свята Съборна и Апостолска Църква и **нововъведенците новатори и всяка ерес предаваме на Анатема**.“* Седми Вселенски Събор с участието на 367 богоносни отци - деяние 7*; „**Еднакво се анатемосва всеки еретик, бил той епископ или мирянин**.“* **Свети Марк Ефески епископ.**

ЧРЕЗ ПРЕНЕБРЕГВАНЕТО НА ТЕЗИ СВЕТИ ПРАВИЛА,

СТАРОСТИЛНИТЕ ИКУМЕНИСТИ СЕ ЯВЯВАТ НАРУШИТЕЛИ НА ПРЕДАНИЕТО НА ЦЪРКВАТА, СЪЩО КАКТО НОВОСТИЛЦИТЕ И ПОДЛЕЖАТ НА СЪЩИТЕ СПОМЕНАТИ ПО-ГОРЕ АНАТЕМИ: „*Ако някой отхвърля което и да е църковно Предание, писано или неписано, анатема*.” (Деяния на Седмия Вселенски събор); „*Анатема, ако някой наруши някое записано или незаписано Предание на Църквата*.” (Деяния на Шестия Вселенски събор); "*Но ако дори ние, или Ангел от небето ви благовестеше нещо по-друго от това, що ние ви благовестихме, анатема да бъде*" (Гал. 1:8). В Синодика на Православието в неделя на Тържеството на Православието ние възкликваме: *“На тия, които отричат Съборите на Светите Отци и техните Предания, които са се явили в съответствие с Божественото Откровение и благочестиво се пазят от Православната Съборна Църква, Анатема!”*!

Единствените, които налагат анатема над икуменизма са архиереите на РПЗЦ (Руската православна задгранична църква), **НО САМО ЗА ДА ПОСТАВЯТ ПОД СОБСТВЕНАТА СИ АНАТЕМА СЕБЕ СИ, КЛИРА И МИРЯНИТЕ СИ, ВЛИЗАЙКИ В ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ С ЕРЕТИЦИТЕ**, КАТО ЧАСТ ОТ СИНОДИТЕ ИМ ДОРИ СЕ ПРИСЪЕДИНЯВАТ КЪМ МОСКОВСКИЯ ПАТРИАРХАТ.

Забележете също, че Руската православна задгранична църква (РПЗЦ) е получавала Св. Миро до 1950 г. от Сръбската Църква, която винаги е имала пълно духовно и евхаристийно общение с еретическата Константинополска Патриаршия. Първият обред на мироварене и освещаване на мирото е извършен от Митрополит Анастасий след пристигането му в Америка в края на 1950 година. Този факт, който е важен от духовна гледна точка, сам по себе си показва, че от самото

начало на съществуването на РПЦЗ, пребъдвайки в евхаристийно единство с еретици, тя не е имала истинска православна Омология и е била подхранвана от Духа на Лъжата! Що се отнася до Сръбската Църква, от 1925 г. тя е една от най-активните участнички в икуменическото движение и до ден днешен остава такава. РПЗЦ е анатемосала икуменизма през 1983г. Но какво, нима икуменизмът е възникнал едва през 1983 г.?

Самата РПЗЦ в продължения на десетилетия участва на различни икуменически форуми. През 1925 г. нейният първойерарх митр. Антоний (Храповцки) заедно с други архиереи взима участие в тържествата в Лондон по случай 1600-годишнината на Никейския събор заедно англикански клирици. Нещо повече, Задграничната църква изпраща свои представители на генерални асамблеи на ССЦ, както и на II Ватикански събор (1962-1965 г.).

Както изтъква църковният историк Д. Поспеловски, дълго време (и до днес!) РПЗЦ получава субсидия като религиозно малцинство в САЩ тъкмо от ССЦ, срещу когото са отправени критиките ѝ. А пък Княжевският манастир у нас получи хуманитарна помощ от Англия със съдействието на… „Ротари клуб".

По време на церемонията по извличане на праха на провъзгласения за „свят" крал на Англия Едуард, ръководството на РПЗЦ се моли съвместно с всякакви икуменисти еретици. Приема (съгласно окръжно послание на митрополит Филарет), че филиокве **(**латинска фраза, която означава „…и от Сина", и е еретическа добавка към Никео-цариградския символ на вярата) **НЕ СЪЗДАВА ПРЕПЯТСТВИЯ ЗА ПРИЗНАВАНЕ НА КРАЛ ЕДУАРД ЗА СВЯТ! РПЗЦ ВИНАГИ СА ПРИЕМАЛИ НОВОСТИЛНИТЕ ЦЪРКВИ КАТО КАНОНИЧНИ ПРАВОСЛАВНИ ЦЪРКВИ**.

Приемала е и за действителни тайнствата на еретическата Московска патриаршия. Допускала е винаги до тайнствата си миряни от новостилието и други еретици, без да им извърши кръщение.

Старостилните икуменисти в Елада НЕ ПРАВЯТ ДОРИ И ТОВА ФАЛШИВО АНАТЕМОСВАНЕ, КОЕТО ТЕХНИТЕ ПАРТНЬОРИ ОТ РПЗЦ ПРАВЯТ - ПРЕЗ ЦЯЛОТО ВРЕМЕ, ДОРИ И СЕГА, ТЕ ИЗОБЩО НЕ СИ ПРАВЯТ ТРУДА ДАЖЕ ДА ХВЪРЛЯТ ПРАХ В ОЧИТЕ НА СВОИТЕ ПОСЛЕДОВАТЕЛИ!

Друго, което извършват такъв тип „старостилци“ е **ВЪВЛИЧАНЕТО НА ПОСЛЕДОВАТЕЛИТЕ СИ В ЕКЛЕЗИОЛОГИЧНА ЕРЕС, КОЯТО КАЗВА, ЧЕ НОВОСТИЛИЕТО Е „СХИЗМА“, КОЕТО В ПРЕВОД ОТ ГРЪЦКИ ОЗНАЧАВА РАЗКОЛ. САМО ТАЗИ ПОЗИЦИЯ ВЕЧЕ Е БОГОХУЛНА, ЗАЩОТО „РАЗКОЛНИЦИ СЕ НАРИЧАТ ТЕЗИ, КОИТО МИСЛЯТ ЗДРАВО ОТНОСНО ДОГМАТИТЕ**, но по някакви причини се отделят и образуват свои отделни събрания“ ***(Иоан Зонара – един от най-известните православни тълкователи на каноничното право)***.

ТОЕСТ, **СПОРЕД СПОМЕНАТАТА „СТАРОСТИЛНА“ ИКУМЕНИЧЕСКА ЕКЛЕЗИОЛОГИЧНА ЕРЕС, ВЪПРОСНИЯ ДОГМАТИЧЕСКИ СИНКРЕТИЗЪМ, КОЙТО ПРЕМИНАВА КЪМ РЕЛИГИОЗЕН СИНКРЕТИЗЪМ И ПРЕДСТАВЛЯВА САТАНИНСКО СБОРИЩЕ НА ВСЯКАКВИ ЕЗИЧЕСКИ, ШАМАНСКИ КУЛТОВЕ, БОГОБОРЦИ ИУДЕИ, МЮСЮЛМАНИ, ХИНДУИСТИ, БУДИСТИ, ПРОТЕСТАНТИ, КАТОЛИЦИ, ЛЪЖЕПРАВОСЛАВНИ И Т.Н.**, „**ОТНОСНО ДОГМАТИТЕ МИСЛИ ЗДРАВО**“**?!**

НЕ ТРЯБВА ДА ПРОПУСКАМЕ ЕДИН МНОГО СЪЩЕСТВЕН И ФАТАЛЕН ФАКТ – ВСИЧКИ РЕЛИГИОЗНИ ЛИДЕРИ, КОИТО УЧАСТВАТ В ИКУМЕНИЧЕСКАТА РЕЛИГИЯ, СА СЪЩО ТАКА И ИУДОМАСОНИ, ТОЕСТ ТЕ СА ОСЪЗНАТИ САТАНИСТИ, КОИТО ИЗГРАЖДАТ ГЛОБАЛНА ВЯРА В ИДВАЩИЯ ИУДЕЙСКИ ФАЛШИВ МЕСИЯ АНТИХРИСТ! Древните еретици са били осъдени от светите поради заблуди и отклонения от вярата в Бога, **А ТЕЗИ АБСОЛЮТНО СЪЗНАТЕЛНО СЛУЖАТ НА САТАНА, КАТО ВОДЯТ В АДА ПОЧТИ ЦЯЛОТО ЧОВЕЧЕСТВО**!

Този тип **ПРИКРИТА (КРИПТО, СТАРОСТИЛНА) ерес, КОЯТО СЪЩО ТАКА АБСОЛЮТНО СЪЗНАТЕЛНО НЕ ОСЪЖДА АНТИХРИСТИТЕ,** започва с **ДОБРЕ ПРЕСМЕТНАТОТО „ОТДЕЛЯНЕ“** от новостилната гръцка църква на 3-мата епископи **Хризостом Флоренски, Герман Димитриадски и Хризостом Закинтски, през 1935 г., които в последствие извършват хиротония на Матей Карпатакис, Герман Цикладски, Христофор Мегаридски и Поликарп Диавлийски**. Оказва се, Закинтския е бил хиротонисан малко преди това, **САМО ОТ НОВОСТИЛНИ ЕРЕСИАРСИ, ТОЕСТ ТОЙ Е НЯМАЛ АПОСТОЛСКО НАСЛЕДСТВО**!

В последствие „отделилите се“ епископи започват „раздори“ помежду си, като едните поддържат „по-либерална“, а другите „по-твърда“ позиция относно новостилната църква, **ПОДДЪРЖАЙКИ СТАРИЯ ЦИОНИСТКИ ПОДХОД – „*ТЕЗА-АНТИТЕЗА-СИНТЕЗА*“, КАТО НИКОЙ ОТ ТЯХ В КРАЙНА СМЕТКА НЕ АНАТЕМОСВА НОВОСТИЛИЕТО, НИКЪДЕ НЕ ПИШЕ, ЧЕ Е ЕРЕС И ПРОДЪЛЖАВА ДАЖЕ ДА НЕ СПОМЕНАВА ИЗТОЧНИКА НА ДУШЕПАГУБНИТЕ ПРОБЛЕМИ – ИКУМЕНИЗМА**!

Целта е явна – **ВЪВЛИЧАНЕ НА ВСИЧКИ СТАРОСТИЛНИ ЕНОРИИ, С ТЕХНИТЕ ЧЕСТНИ ДУХОВНИЦИ И МИРЯНИ В ЕВХАРИСТИЙНО ОБЩЕНИЕ С ЕРЕТИЦИ И ПРИДОБИВАНЕ ВЛАСТ НАД ДУШИТЕ ИМ**!

Част от десетките гръцки синоди (**ВКЛЮЧИТЕЛНО И МАТЕЕВИЯ**), през годините влизат в общение със синоди на РПЗЦ, с българските, румънските старостилци, с част от руските катакомбници и пр. **КАТО ВЗАИМНО СЕ ОСКВЕРНЯВАТ И ЗАДЪЛБОЧАВАТ ЕРЕСТА**!

Самоубийствени, в духовно отношение действия извършват и някои личности, считани за старостилни „светци“, които повличат в ада своите поклонници! Например патриарх Тихон Белавин, който правилно анатемосва комунизма и после се разкайва за действието си, попадайки под собственото си проклятие, **ЗАЕДНО С ЦЯЛОТО СИ ДУХОВЕНСТВО И ПАСТВО**!

След това този втори Юда извършва друго отстъпление, **КАТО ПРИЕМА ОФИЦИАЛНО НОВИЯ КАЛЕНДАР В СЛУЖЕНИЕТО НА РУСКАТА ЦЪРКВА И СЛЕД ТОВА ВРЕМЕННО ВРЪЩА В УПОТРЕБА ЦЪРКОВНИЯ КАЛЕНДАР**! *(„Акты Святейшего Тихона, Патриарха Московского и всея Росии, позднейшие документы и переписка о каноническом преемстве высшей церковной власти 1917-1943 г.“ М. Е. Губонин, стр. 299, 300)*

Така той поставя РПЦ и ВСИЧКИ КОИТО ДНЕС ГО ПОЧИТАТ КАТО СВЕТИЯ ПОД ОЩЕ ЕДНА АНАТЕМА!

Друг подобен е софийския Серафим Соболев, който цял живот критикува икуменизма и новокалендарието, а през 1945 г., т.е. пет години преди смъртта си, той напуснал РПЗЦ и се присъединил към Московската патриаршия, като дори приема съветско гражданство.

На 29.06.1927г. е издадена декларация на митр. Сергий, глава на Московската патриаршия, с която официално Руската православна църква се подчинява на съветските власти. **Това поставя началото на съвременната Московска (съветска) патриаршия.** 70-годишното преследване на Църквата, започнато от комунистите и подпомагано от **съглашателството на Тихон, Сергий и техните наследници**, унищожава 76 000 църкви, 1400 манастири и милиони православно вярващи. В допълнение на това са унищожени и 150 епархийски училища, 54 семинарии, 4 църковни академии. Това е най-жестокото преследване в историята на Православието. **След като унищожи църквата в Русия, съветизираната Московска Патриаршия иска да унищожи Православието навсякъде, оглавявайки икуменическата ерес**.

Изобличаващи факти, свързани с т.нар „светци“ на новостилието и старостилния икуменизъм, са **АБСОЛЮТНАТА ЛИПСА НА НЕТЛЕННИ, МИРОТОЧИВИ ИЛИ БЛАГОУХАННИ ТЕХНИ МОЩИ**! Показателна например е една от легендите свързани с мощите на т.нар. „свети“ Матей Врестенски, които уж били нетленни и мироточиви, но монахини от манастира, където те почивали нарочно ги полели с киселина, за да „избегнат притеснения и преследвания от страна на властите“(?!). **На очевидния въпрос, ТАЗИ КИСЕЛИНА НЕ РАЗЯЖДА ЛИ И САМИТЕ**

КОСТИ, ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА ТОЗИ СИНОД НЕ МОГАТ ДА ДАДАТ АДЕКВАТЕН ОТГОВОР!

Не е само това!

Има ЕРЕТИЧЕСКО УЧЕНИЕ, споделяно и от Матей, и от останалите криптоикуменически лидери, свързано с някаква възможност за избягване на вечните мъки от някои среди на новостилните еретици.

Ето какво е записано в **ОФИЦИАЛНОТО** житие на архиепископ Матей: "„Попитах го, имайки предвид онези, които тръгнаха по новия календар: „Нима всички тези хора ще отидат в ада“?

Той отговори:

– **Ако някой е непорочен и чист от грехове и никога не е чувал за Календара (нито стар, нито нов) – никога няма да види Божията светлина, но няма да влезе в огъня**.“

Възпоменания за Архиепископ Матей от г-жа Сирос“."

Това противоречи на всички Свети Събори и на Преданието на Църквата, което ясно ни казва, че дела без истинска вяра не спасяват никоя душа. Това потвърждава и свети Василий Велики, говорещ: “Дори разколниците да не се заблуждават в доктрината на вярата, все пак, тъй като Христос е глава на Тялото на Църквата, съгласно Божествения апостол, и от Него всички членове се оживотворяват и духовно израстват, разколниците са откъснати от съгласието на членовете на Тялото и повече нямат благодатта на Светия Дух, пребиваваща с тях. Защото как те могат да дават на другите това, което нямат?”.

Ето подобно на матеевото, криптоикуменическо мнение

описано подробно по-долу в статията: "Митрополит Хризостом Флорински започва да проповядва, че новокалендарците е **възможно “само потенциално, но не фактически, (действително), да са схизматици, тъй като нововъведението в календара не е било официално осъдено**”, сякаш решенията на много Всеправославни и Поместни събори от миналото не са били прилагани."

Ето и част от историята на "старостилна" Гърция:

След като виждат непримиримостта и твърдостта от страна на много честни миряни и йереи в Гърция, **И СЛЕД ВЕЛИКОТО ЧУДО НА явяването на Честния Кръст Господен над параклиса „Св. Йоан Богослов” в Атина по време на празника Въздвижение на Честния Кръст, около полунощ на 26 срещу 27 септември 1925 г., когато там празнуват привърженици на стария църковен календар, НОВОСТИЛНИТЕ МАСОНИ ЕРЕСИАРСИ НА ЕЛАДСКАТА ЦЪРКВА РЕШАВАТ ДА ВКАРАТ СВОЯТА ЕРЕТИЧЕСКА ОТРОВА ВЪВ ВЕНИТЕ НА ОБЩЕСТВОТО, КОЕТО СЕ ОТДЕЛЯ ОТ ТЯХ И ИСКА ДА ИЗПОВЯДВА ИСТИНСКА ПРАВОСЛАВНА ВЯРА! За целта те ползват трима свои ересиарси, които ЕДВА СЛЕД ПОВЕЧЕ ОТ ДЕСЕТ ГОДИНИ ПРЕБИВАВАНЕ В ЕРЕС, СЛУЖЕНЕ ПО КАТОЛИЧЕСКИЯ КАЛЕНДАР, ОФИЦИАЛНО МЕЖДУЦЪРКОВНО ИКУМЕНИЧЕСКО ДВИЖЕНИЕ, КОНФЕРЕНЦИИ С ЕРЕТИЦИТЕ, ВЪЛЧИ СЪБОР В ЦАРИГРАД, НА КОЙТО ОСВЕН ПАПСКИЯ КАЛЕНДАР СА ПРИЕТИ И МНОГО ДРУГИ АНТИПРАВОСЛАВНИ РЕШЕНИЯ, И СЛЕД ОЧЕВИДНО ДОГМАТИЧЕСКО ОТПАДАНЕ ОТ ПРАВОСЛАВИЕТО, СЕ**

„СЕЩАТ“, ЧЕ НЕЩО НЕ Е НАРЕД!

Такъв аналог НЯМА в Църковната история. Те са знаели много добре правилата на Светата Църква, които ЗАПОВЯДВАТ ОТДЕЛЯНЕТО ОТ ЕРЕТИЦИ, СЛЕД КАТО СЕ ВИДЯТ БОГОХУЛНИТЕ ИМ ДЕЙСТВИЯ *(напр. 15-то правило на Двукратния Константинополски събор и 3-то правило на III Вселенски събор).* Официалното им обяснение е, че били "изчаквали" (?!) новокалендарците да се обърнат от заблудата си. ТАКОВА ДЪЛГОГОДИШНО ПРЕДНАМЕРЕНО „ИЗЧАКВАНЕ“ И ЯВНО ОСКВЕРНЯВАНЕ В ЕРЕСТА, КАКТО КАЗАХМЕ НЯМА АНАЛОГ СРЕД ПРАВОСЛАВНИТЕ АРХИЕРЕИ ПРЕДИ ТЯХ И ЯВНО ГИ ИЗОБЛИЧАВА!

Всъщност се е изчаквало да се види как ще се развие съпротивата срещу ереста, до колко твърди ще останат хората, които искат да бъдат истински православни християни. ЧАКАЛИ СА И СЪОТВЕТНИТЕ ИНСТРУКЦИИ ОТ ЗАДГРАНИЧНИТЕ МАСОНСКИ ГОСПОДАРИ!

ОЩЕ СЪС САМИЯ АКТ НА МНИМО ИЗЛИЗАНЕ НА ТРИМАТА МИТРОПОЛИТИ ОТ НОВОСТИЛАНАТА ЕРЕС И ПОСЛЕДВАЛИТЕ НАПРАВЕНИ ОТ ТЯХ ХИРОТОНИИ НА НОВИ ЕПИСКОПИ, СЕ ИЗВЪРШВА ПРЕДНАМЕРЕНО ОСКВЕРНЯВАНЕ, ЗАЩОТО КАКТО КАЗАХМЕ ЕДИНИЯ НОВОСТИЛЕН ЕРЕСИАРХ – Хризостом Закинтски, е бил хиротонисан малко преди това, САМО ОТ НОВОСТИЛНИ ЕРЕСИАРСИ, ТОЕСТ ТОЙ Е НЯМАЛ АПОСТОЛСКО НАСЛЕДСТВО! ТОВА СЕ ПРЕДАВА ЦЕЛЕНАСОЧЕНО И В РЪКОПОЛОЖЕНИТЕ ОТ НЕГО АРХИЕРЕИ!

Показателен е факта, че веднага след като извършва

пагубното дело, ОЩЕ СЪЩАТА ГОДИНА, Хризостом Закинтски принася „покаяние“ към новостилната еретическа църква, моли да се върне на своята катедра и БИВА МОМЕНТАЛНО ПРИЕТ ОБРАТНО!

Не е само това!

ИМА НЕЩО МНОГО ПО-СЪЩЕСТВЕНО, КОЕТО КАРА СТАРОСТИЛНИТЕ ИКУМЕНИСТИ ДА НЕ НАРИЧАТ НОВОСТИЛИЕТО И ИКУМЕНИЗМА ЕРЕС, А САМО СХИЗМА **И ДА НЕ ИМ НАЛАГАТ АНАТЕМА**! СЪЩО И ДА ГОВОРЯТ ЗА „СКРИТА“ БЛАГОДАТ ИЛИ НЯКАКВО СПАСЕНИЕ ОТ АДА ПРИ НОВОСТИЛЦИТЕ!

В ПЪРВО ПРАВИЛО НА СВЕТИ ВАСИЛИЙ ВЕЛИКИ СЕ КАЗВА: „**древните са установили кръщението на еретици да се отхвърля напълно… А пепузияните безсъмнено са еретици, понеже те са похулили Светия Дух**“.

ТУК Е МНОГО ВАЖНО ДА СЕ УТОЧНИ СЛЕДНОТО – Чрез енцикликата от 1920 г. озаглавена “*Към Христовите църкви, където и да се намират*” Константинополската патриаршия СТАВА ХУЛИТЕЛ НА СВЕТИЯ ДУХ, ЗАЩОТО ПРИЗОВАВА КЪМ „ПРЕНЕБРЕГВАНЕ НА БОГОСЛОВСКИТЕ РАЗЛИЧИЯ“ И ПРИЗНАВА ЗА „ХРИСТИЯНСКИ“ НА МНОЖЕСТВО ЕРЕТИЧЕСКИ ЦЪРКВИ, КОИТО В СВОИТЕ ДОГМАТИ ПОХУЛВАТ БОГА И СВЕТИЯ ДУХ!

По-късно патриаршията влиза в контакти с тях, развива ги в молитвено и литургийно общение, взаимно „снемане“ на анатемите, създаване на обща еклезиология и служение, което после осъществява вече и с богохулни религии.

КЪМ ЯНУАРИ 1920 г., КОГАТО Е ИЗДАДЕНА

ПАГУБНАТА ЕНЦИКЛИКА, В ТОВА ЕРЕТИЧЕСКО ПОЛОЖЕНИЕ ИЗПАДАТ ВСИЧКИ, КОИТО СА В ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ С НЕЯ, НЕ СЕ ОТДЕЛЯТ ОТ НЕЯ И ПРОДЪЛЖАВАТ ДА Я СЧИТАТ ЗА ПРАВОСЛАВНА ПАТРИАРШИЯ! В ТОВА ЧИСЛО СА ВСИЧКИ МИРЯНИ И КЛИРИЦИ ОТ ОСТАНАЛИТЕ ПОМЕСТНИ ЦЪРКВИ!

В ТОВА ДУХОВНО СЪСТОЯНИЕ СЕ НАМИРАТ И ТРИМАТА МИТРОПОЛИТИ, ИЗЛЕЗЛИ ОТ НОВОСТИЛНАТА ЕРЕС.

За тях споменатото правило на св. Василий Велики казва: „ония, които са отстъпили от църквата, са нямали вече в себе си благодатта на Светия Дух, защото е оскъдяло преподаването на благодатта, прекъснало се е законното приемство,.. те са нямали вече власт нито да кръщават, нито да ръкополагат, следователно не са могли да дават на други благодатта на Светия Дух, от която сами са отпаднали“.

За да се върнат в Православната вяра, те трябва да се покаят, ДА АНАТЕМОСАТ ЕРЕСТА, В КОЯТО СА ПРЕБИВАВАЛИ, ДА НАПРАВЯТ ЯСНО И ПЪЛНО ИЗПОВЕДАНИЕ НА ВЯРАТА И ДА БЪДАТ ПРИЕТИ ОТ ПРАВОСЛАВЕН АРХИЕРЕЙ! ТАКЪВ ОБАЧЕ ТАМ НЯМА!

Ако приемем, че те се връщат в православието само чрез покаяние И ИСТИНСКО ИЗПОВЕДАНИЕ НА ВЯРАТА, ТО ТРЯБВА ДА Е ПЪЛНО, С ЯСНО ОСЪЗНАВАНЕ НА ЕРЕСТА В КОЯТО СА СЕ НАМИРАЛИ, С ОТКАЗВАНЕ ОТ НЕЯ И СЪОТВЕТНО С НЕЙНОТО ПРОКЛЕВАНЕ И ПРЕДАВАНЕ НА ДЯВОЛА – ТОЕСТ ЯСНО НАЛОЖЕНА, ПРОИЗНЕСЕНА И НАПИСАНА В ДОКУМЕНТ АНАТЕМА!

ТАКОВА НЕЩО ТЕ НЕ ПРАВЯТ ЦЕЛЕНАСОЧЕНО!

ТЕ НЕ КАЗВАТ НИЩО И ЗА ЗАПОЧНАЛИЯ ДОГМАТИЧЕСКИ СИНКРЕТИЗЪМ И СВЪРЗАНАТА С НЕГО ЕРЕС! Те пишат само против новокалендарието и приемат църквата, от която излизат само като РАЗКОЛ! Те не споменават с осъждане това, че освен новия календар Константинополската патриаршия, на същия вълчи събор е приела и други КАНОНИЧНИ НАРУШЕНИЯ, като:

- ПОДВИЖНА ПРОМЯНА НА ДАТИТЕ НА ПРАЗНУВАНЕ НА ПРАЗНИЦИТЕ: „„За да се намали броят на неработните дни", календарната реформа предвиждала да се празнуват църковните празници само в неделя.; - "Всеправославният конгрес" заявява готовност Христовата Пасха да се празнува като неподвижен празник в определен неделен ден, ако за това има съгласие от страна на католици и протестанти, с пожеланието *„този неподвижен неделен ден да съответства на действителния ден на Господнето Възкресение, определен чрез научните методи""*;

- „възможен втори брак за йереите;"

- „„Всеправославният конгрес" одобрява *„подстригването на косите"* на клирициите и носенето на светско облекло извън храма;"

- ДОПУСКАНЕ НА ПРОМЯНА ИЛИ НАПЪЛНО ЗАЛИЧАВАНЕ НА ПОСТИТЕ: „"Всеправославният конгрес"... допуска НЕОГРАНИЧЕНИ възможности за „икономия", т.е. за нарушаване на поста."

Освен промяната на календара, останалите решения на „конгреса" не се въвеждат в практиката, **НО ОСТАВАТ ОФИЦИАЛНО ПРИЕТИ**!

На една от сесиите на този форум патриарх Мелетий IV представя като гост бившият оксфордски епископ Чарлз Гор. Освен разговор относно календарния въпрос, патриарх Мелетий обсъжда и съвместното отбелязване на празници, движението за единство, условията за това единство и др. Чарлз Гор предава на патриарха и два документа, единият от които подписан от 5000 английски свещеници, които заявяват, че не виждат пречки за единство, а вторият съдържа предложения за условията на единството.

Веднага след „Всеправославния конгрес" към „новоюлианския" календар преминават Константинополската, Румънската и Еладската Църкви, след това към тях се присъединяват Александрийската, Антиохийската, Българската, Кипърската и Албанската Църкви. Православната църква на Чехия и Словакия, а също Православната църква в Полша използват два календара.

През годините, различните поместни църкви извършват и още най-разнообразни мерзости, като **ПРОМЯНА НА ВЪНШНИЯ РИТУАЛ И МОЛИТВИТЕ ПРИ КРЪЩЕНИЕ (С КОЕТО ЦЕЛЕНАСОЧЕНО ТО СЕ ОСКВЕРНЯВА И ПОПАДА ПОД АНАТЕМАТА НАД ДРЕВНАТА ЕРЕС НА ЕВНОМИАНИТЕ И ТАЗИ НАД ЛАТИНСКАТА ЕРЕС), ПРИЗНАВАНЕ НА ЕРЕТИЧЕСКИТЕ КРЪЩЕНИЯ, ВЛИЗАНЕ В ЕВХАРИСТИЙНО И МОЛИТВЕНО ОБЩЕНИЕ С ЕРЕТИЦИ**. Някои започват да празнуват и Великден с папата, други премахват оглашението, намаляват и „смекчават" постите, съкращават молитвите, литургиите, тайнствата и требите, оскверняват тайнствата като обявяват тарифи за тях и дори ги отказват при липса на заплащане, правят общи молитви и ритуали с мюсюлмани, евреи, „архонти" и масон и т.н.

Тоест **ПРОМЯНАТА НА КАЛЕНДАРА Е САМО ЕЛЕМЕНТ**

ОТ ЦЯЛОСТНИЯ ПРОЦЕС НА АПОСТАСИЯ (гръц. Αποστασία — отстъпничество *ОТ БОГА*), **НАРЕЧЕН ИКУМЕНИЗЪМ**!

От написаното до тук следва, че ОТДЕЛИЛИТЕ СЕ ОТ НОВОСТИЛНАТА ЕЛАДСКА ЦЪРКВА МИТРОПОЛИТИ **АБСОЛЮТНО ПРЕДНАМЕРЕНО НЕ ОСЪЖДАТ И НЕ СЕ ЗАНИМАВАТ СЪС СЪЩНОСТТА НА ПРОБЛЕМА – СЪС ЗАПОЧНАЛИЯ ДОГМАТИЧЕСКИ СИНКРЕТИЗЪМ, ПРОИЗЛЯЗЛАТА ОТ НЕГО ИКУМЕНИЧЕСКА СВРЪХ ЕРЕС И ОФИЦИАЛНО ПРИЕТИТЕ ОТ НЕЯ ЕНЦИКЛИКА И РЕШЕНИЯ НА „ВСЕПРАВОСЛАВЕН КОНГРЕС“, КАКТО И ЗАПОЧНАЛИТЕ ОБЩЕНИЯ С ЕРЕТИЦИ И ДРУГИ ОТСТЪПЛЕНИЯ ОТ ВЯРАТА И ОТ БОГА**.

ТАКА ТЕ ОСТАВАТ ДА ПРЕБИВАВАТ В ТАЗИ ЕРЕС, **КАТО СЪЗДАВАТ ЦЕЛЕНАСОЧЕНО НОВО НЕЙНО ПОДРАЗДЕЛЕНИЕ, ЧРЕЗ ЕКЛЕЗИОЛОГИЧНАТА ЕРЕС НА СТАРОСТИЛНИЯ ИКУМЕНИЗЪМ**.

В този случай за тях и нароилите се от тях синоди остава да важи казаното от **св. Василий Велики: „ония, които са отстъпили от църквата, са нямали вече в себе си благодатта на Светия Дух, защото е оскъдяло преподаването на благодатта, прекъснало се е законното приемство,.. те са нямали вече власт нито да кръщават, нито да ръкополагат, следователно не са могли да дават на други благодатта на Светия Дух, от която сами са отпаднали“.**

ЕТО ХРОНОЛОГИЯТА НА СЪБИТИЯТА:

И така, на **26.05.1935г.** трима митрополити напускат официалната гръцка църква. Синодът на “Истинската православна църква” се оформя в присъствието на 25 000

вярващи. **Те също правят и официално заявление, че новокалендарците са СХИЗМАТИЦИ (?!) *(НЕ ЕРЕТИЦИ)*. Към ИПЦ се присъединяват над 800 енории от цяла Гърция.**

През 1935 г. синода на истинските православни християни на Гърция в **Синодална Енциклика** казва:

“Приемайки върху себе си воденето на православното гръцко население, следващо отеческия и православен празничен календар и съзнавайки приетата присяга (клетвено обещание) на вярата затова, че ще пазим всичко прието от Седемте Вселенски Събора, ние избягваме всяко нововъведение **и не можем да не провъзгласим за разколническа официалната църква, приела папския празничен календар,** признат от Всеправославните Събори за еретическо нововъведение, вселенска съблазън и самоволно потъпкване на Божествените и Свещени Канони и Църковни Предания.” Във връзка с това ние препоръчваме на всички, които следват православния празничен календар**, да нямат никакво духовно общение с разколническата църква и с нейните разколнически служители, които е оставила благодатта на Всесветия Дух, защото те са потъпкали решенията на Отците на Седемте Вселенски Събора и всички Всеправославни събори,** осъдили Григорианския календар. Разколническата църква няма благодат и Свети Дух, което **потвърждава Свети Василий Велики**, говорещ: **“Дори разколниците да не се заблуждават в доктрината на вярата, все пак, тъй като Христос е глава на Тялото на Църквата, съгласно Божествения апостол, и от Него всички членове се оживотворяват и духовно израстват, разколниците са откъснати от съгласието на членовете на Тялото и повече нямат благодатта на Светия Дух, пребиваваща с тях. Защото как те могат да**

дават на другите това, което нямат?”
21.06.1935 г.
† Герман Димитриадски

† Хризостом Флорински

† Хризостом Закинтски

† Герман Цикладски

† Матей Врестенски

Това е първия и ОСНОВОПОЛАГАЩ ДОКУМЕНТ, към който ще се придържа и „останалия на твърди позиции“ матеев синод! КАКТО СЕ ВИЖДА НОВОКАЛЕНДАРИЕТО Е НАРЕЧЕНО САМО РАЗКОЛ (НА ГРЪЦКИ СХИЗМА)! НИКЪДЕ НЕ СЕ КАЗВА, ЧЕ ТО Е ЧАСТ ОТ ПРОЦЕСА НА ДОГМАТИЧЕСКИ СИНКРЕТИЗЪМ, НАРЕЧЕН ИКУМЕНИЗЪМ, ЧЕ Е ВСЪЩНОСТ ЕРЕС, КОЯТО Е ЧАСТ ОТ СВРЪХ ЕРЕС НА ОБЕДИНЯВАНЕ С ОСТАНАЛИТЕ ЕРЕСИ НА ЗЕМЯТА! НИКЪДЕ НЕ СЕ ПРОИЗНАСЯ АНАТЕМА, КАКТО ТОВА ЯСНО Е ЗАПОВЯДАНО ОТ РЕШЕНИЯТА НА СЪБОРИТЕ - ТОЕСТ ПРОТИВОРЕЧИ СЕ ПРЕДНАМЕРЕНО НА ПРЕДАНИЕТО, КАТО САМО ТОЗИ ФАКТ ГИ ПОСТАВЯ ТЯХ САМИТЕ ПОД АНАТЕМА!

Цитира се свети Василий Велики само в поясненията му за разкол, КАТО ЯСНО СЕ ТВЪРДИ, ЧЕ „разколниците… не се заблуждават в доктрината на вярата“, С КОЕТО ТЕ ДЕКЛАРИРАТ, ЧЕ ДОГМАТИЧЕСКИ НЕ СЕ ОТЛИЧАВАТ ОТ НОВОСТИЛИЕТО, И СЪОТВЕТНО ОТ ИКУМЕНИЗМА!

С ТОВА ЗАПОЧВА И ТЯХНАТА ЕКЛЕЗИОЛОГИЧНА ЕРЕС, КОЯТО ЦЕЛИ ОСКВЕРНЯВАНЕ И ПОГУБВАНЕ ДУШИТЕ НА ВСИЧКИ, КОИТО ГИ ПРИЗНАВАТ ЗА

АРХИЕРЕИ И ВЛИЗАТ В ЕВХАРИСТИЙНО ОТНОШЕНИЕ С ТЯХ!

Митрополит Хризостом Флорински също потвърждава тази еклезиология в посланието, написано от него в същата тази година:

“Официалната Новокалендарна Църква на Гърция сега е отпаднала от Църквата на Светите Отци и Седемте Вселенски Събора и е станала **разколническа** съгласно Първия Канон на Свети Василий Велики, тя е загубила благодатта и е умряла, тъй като повече не приема участие в благодатта и се е отделила от Тялото на Църквата...”**.**

Но към края на същата тая година, незабавно след неговото връщане от изгнание, Митрополит Хризостом Флорински започва да проповядва**, че новокалендарците е възможно “само потенциално, но не фактически, (действително), да са схизматици, тъй като нововъведението в календара не е било официално осъдено”, сякаш решенията на много Всеправославни и Поместни събори от миналото не са били прилагани.**

Чрез цялото това ново учение митрополит Хризостом е в противоречие със самия себе си (с това, което проповядва няколко месеца по-рано**) И ЗАДЪЛБОЧАВА ЕРЕСТА! Той е също в противоречие със Светите Отци, които нямат никаква подобна теория относно еретиците. Най-вече той е в противоречие с правдата на Църквата, (заявявайки, че новокалендарците официално не са били никога осъдени, той отрича Всеправославните събори, които в миналото са осъдили и проклели новия календар).**

Най - тъжното е, че на такава или подобни позиции са и всички големи старостилни църкви по света,

ВКЛЮЧИТЕЛНО И НАШАТА БЪЛГАРСКА ПРАВОСЛАВНА СТАРОСТИЛНА ЦЪРКВА и игумен Касиан от Жабленския манастир.

Подобно ЕРЕТИЧЕСКО УЧЕНИЕ, както видяхме по-горе, изказва и епископ Матей.

Относно задгробната участ на еретиците той казва:

"– **Ако някой е непорочен и чист от грехове и никога не е чувал за Календара (нито стар, нито нов) – никога няма да види Божията светлина, но няма да влезе в огъня**."

Възпоменания за Архиепископ Матей от г-жа Сирос"."

Ето и други интересни спомени на същата женица, **ОПИСАНИ В ЖИТИЕТО НА ЕПИСКОП МАТЕЙ**:

„В този момент той се обърна към хората около себе си и ме похвали пред всички:

– Така че всички вие бъдете такива смирени като Маргарита.

Но тогава бях модерно облечена, гримирана..."

Какво обаче казват самото Евангелие и **ИСТИНСКИТЕ ОТЦИ НА ЦЪРКВАТА** относно „смирението" на такива жени:

"Признак на нечестивата жена е, когато украсява себе си, за да се харесва на други **нечестивци** и да получи похвала от тях, защото украсената жена **никой честен човек няма да похвали, а това ще сторят само похотливи и безсрамни люде**" ***(Св. Иоан Залтоуст – Беседа 61 на Евангелието от Иоана).***

„Също така и жените, **облечени прилично**, със

срамежливост и целомъдрие да се гиздят, не с плетенки, ни със злато, или с бисери, **или драгоценни дрехи**, а с добри дела, както прилича на жени, които се посвещават на благочестие.” ***(1 Тим. 2:9–10)***

"Когато жената се украсява за да обърне всички погледи към себе си, готви отрова, за да напои взиращите се в нея" *(Св. Иоан Залтоуст – Беседа 17-та на Евангелието от Матея).*

"Жени, които украсяват лицата си с помади, ружове и червила за прелъстяване на безсрамните юноши, нанасят превелика вреда както на себе си, така и на онези, които ги поглеждат" ***(Св. Иоан Залтоуст – Беседа 20-та на Евангелието от Матея).***

"Жена, която украсява лицето си, ще получи голямо наказание, защото тя преправя Божието творение, което е съвършено и никаква поправка не изисква" *(Св. Иоан Залтоуст – Беседа 17-та на Евангелието от Матея).*

Ето и как епископ Матей свидетелства **САМ ЗА ЕДИНСТВЕНОТО СВОЕ „ГОЛЯМО“ ЧУДО:**

„Един ден ме покани Елевтериос Венизелос (тогавашният глава на гръцкото правителство – *бел.ред.*) от заточението в правителствения дом на обяд, и покани много. **Двамата с Венизелос СМЕ БИЛИ СЪУЧЕНИЦИ в детството; и двамата сме родом от Крит**.

В храната му, Ангел му казал, има отрова.

– И аз им казах: Доведете ми куче, **и му дадох чаена лъжичка малко от чинията на пода**. То яде и… туп!.. веднага почина. Казах им: Дори ако в храната ми има отрова, със знамението на Честния Кръст тя ще бъде унищожена. И изядох всичко… И когато видяха, че нищо не се е случило с мен, **Венизелос стана и каза: Ти си свободен. Аз се върнах в манастира, а той дори ми подари кола…**“

Дали отровата е била в цялата храна **ИЛИ САМО В МАЛКАТА ЛЪЖИЧКА, ТОВА ЗНАЯТ НАЙ-ДОБРЕ МАТЕЙ И НЕГОВИЯ ПРИЯТЕЛ ОТ ДЕТИНСТВО И ВОДЕЩ СВЕТОВЕН ИУДОМАСОН – ВЕНИЗЕЛОС!**

ФАКТА Е, ЧЕ „ЧУДОТО“ Е ВЪЗНАГРАДЕНО ИЗКЛЮЧИТЕЛНО БОГАТО, ЗАЩОТО ПО СВИДЕТЕЛСТВА СТАВА ВЪПРОС ЗА МНОГО СКЪП И ЛУКСОЗЕН МЕРЦЕДЕС!

ДАЛИ В МИНАЛОТО СВЕТЦИТЕ СА ВЗЕМАЛИ СКЪПИ ПОДАРЪЦИ ЗА СВОИТЕ ЧУДЕСА, САМИ МОЖЕ ДА СИ

ОТГОВОРИТЕ!

Ето например как отговаря един **ИСТИНСКИ** светец на човека, който иска да го възнагради за извършеното от чудо: „- Нима не си чул, как е пострадал Гиезий, приел възнаграждение… **Благодатта Господня НЕ СЕ ПРОДАВА *(ТОВА ТРЯБВА ДА СЕ ПРИПОМНИ ДНЕС И НА НОВОСТИЛНИТЕ ЕРЕТИЦИ, КОИТО ПРОДАВАТ ТАЙНСТВА - б.р.)***. Иди и раздай това на бедните от твоя град…“

03.11 по еретическия, † 21 октомври по православния календар - Св. преподобни Иларион Велики

Някои матеити днес твърдят, че техния епископ приел скъпата кола като доказателство за неговото „чудотворство“. На ако е така, **ЗАЩО ТОЙ ПРЕЗ ЦЕЛИЯ СИ ЖИВОТ СЕ ВЪЗПОЛЗВА ОТ МАСОНСКИЯ ПОДАРЪК И СЕ ВОЗИ В КОМФОРТНИЯ АВТОМОБИЛ?** Ако дори и някога светци са приемали дарения, те веднага са ги употребявали за нуждите на другите – раздавали са на бедните, строели са църкви, манастири, болници и т.н.

Другото особено притеснително в това „чудо“ е, че за да го докаже **МАТЕЙ УБИВА БЕЗСЛОВЕСНО БОЖИЕ СЪЗДАНИЕ. ТАКЪВ АНАЛОГ НЯМА ПРИ ДРУГИТЕ СВЕТЦИ! НАПРОТИВ! ИУДЕИ ПРАВЯТ ПОДОБНО САТАНИНСКО „ЧУДО“ ЗА ДА СЕ ИЗКАРАТ „ЧУДОТВОРЯЩИ“ С БОЖИЯ ПОМОЩ, НО ЕДИН ИСТИНСКИ ПРАВОСЛАВЕН СВЕТЕЦ ГИ ИЗОБЛИЧАВА, КОГАТО НАИСТИНА С ПОМОЩТА НА ТВОРЕЦА НА ВСИЧКО ВИДИМО И НЕВИДИМО ВЪЗКРЕСЯВА УБИТОТО ОТ БОГОБОРЦИТЕ ЖИВО СЪЩЕСТВО:** „**Привеждайки тези и много други**

свидетелства на светите пророци за Христа Господа, свети Силвестър победил евреите, защото, като Сам Дух Свети говорел чрез устата му, той ясно доказал, че Христос е истинен Бог, роден от Дева... Царят и целият синклит одобрили тези доказателства, приведени от свети Силвестър, и го признали за победител в спора, защото евреите не могли нищо повече да изрекат против Силвестър. Тогава влъхвата Замврий казал на царя:

- Въпреки че Силвестър ни побеждава с думите си, бидейки красноречив и изкусен в беседите, все пак ние няма поради това да отстъпим от нашия отечески закон и няма да последваме човек, когото нашите отци, по общо съгласие, предали на смърт. А че само един е Бог, Когото ние почитаме, и няма друг, аз съм готов да докажа това не със слово, както прави Силвестър, а с дело;
само **заповядай, царю, да доведат тук един голям и свиреп бик, и твое величество и всички присъстващи веднага ще се убедят, че няма друг Бог, освен нашия Бог**.

Един от присъстващите казал:

- Такъв бик има в моето стадо, недалече от градските врати. На него никой не може да сложи ярем, нито може да го погали с ръка, нито дори да се докосне до него...

Влъхвата отговорил:

- Ако ти, царю, ми заповядваш да направя това, тогава ще видиш силата на моя Бог!

Като казал това, той се приближил към бика, който едва можели да водят силни хора, завързвайки здрави въжета за рога му. **Като се приближил към бика, Замврий му**

прошепнал нещо на ухото и бикът начаса, издавайки силен рев, се затресъл и паднал мъртъв. Всички, които видели това, силно се изумили, а иудеите завикали с гръмък глас, пляскайки с ръце:

- Победихме, победихме!..

Тогава Силвестър казал:

- Ако Замврий с Божието име е убил бика, то нека го възкреси със същото име. Защото Бог е Бог, КОЙТО ПРАВИ ДОБРО, А НЕ ЗЛО, и по Неговата същност за Него е свойствено да прави добро, а не зло, а **ДА ПРАВИ ЗЛО Е ПРОТИВНО НА НЕГОВОТО СЪЩЕСТВО**; Неговата воля, която е винаги добра, иска винаги да прави добро ***(ДАНО ТЕЗИ ДУМИ НА СВЕТЕЦА ДА НАКАРАТ ДНЕС МАТЕИТИТЕ ДА СЕ ЗАМИСЛЯТ – б.р.)***... **И така, ако Замврий лесно е направил това, към което Бог не благоволи поради Самото Си Същество, то толкова по-лесно може да направи това, което е естествено за Бога. Нека той оживи бика със същото Божие име, с което го е умъртвил, и аз ще се обърна към неговата вяра**.

- Царю! - възразил Замврий. - Силвестър отново иска да води словесен спор, но каква нужда има от думи, когато се е извършило явно дело?

След това се обърнал към Силвестър и продължил:

- Ако и ти, епископе, владееш някаква сила, то извърши и ти чудо с името на твоя Иисус!..

Тогава епископът, преклонил колене, се помолил усърдно и със сълзи на Бога, а след това, като станал и издигнал ръце към небето, произнесъл на глас пред всички:

- Господи Иисусе Христе, Сине Божий и Боже, Ти, Който можеш да умъртвяваш и да оживяваш, да поразяваш и да изцеляваш, благоволи чрез призоваване на Твоето пресвято и животворящо име да оживиш бика, който Замврий умъртви чрез призоваване на бесовете, защото настъпи времето да се извършат Твоите чудеса за спасение на мнозина; чуй мене, Твоя раб, в този час, за да се прослави Твоето пресвято име!

След молитвата той се приближил към бика и гръмко произнесъл:

- Ако проповядваният от мен Иисус Христос, роден от Дева Мария, е истинен Бог, то вдигни се на краката си и като оставиш предишната си свирепост, бъди кротък!

Още щом светецът произнесъл това, бикът на часа оживял, станал и стоял тихо и спокойно. Светецът заповядал да свалят въжето от рогата му и казал:

- Иди там, откъдето си дошъл, и на никого не причинявай вреда, но бъди тих; така ти заповядва Иисус Христос, нашият Бог!

И бикът си тръгнал тихо, въпреки че преди това бил крайно свиреп. Като видели това, всички възкликнали като в един глас:

- Велик е Богът, Който проповядва Силвестър!“

15.01 по еретическия, † 02 януари по църковния календар - Свети Силвестер, папа Римски

Картината описваща същността на Матей се изяснява, **КОГАТО СЕ ВИДИ С КОГО ОЩЕ Е БИЛ СЪУЧЕНИК И ТО ВЕЧЕ В ДУХОВНО УЧИЛИЩЕ, БЪДЕЩИЯ „ПОБОРНИК“ НА ПРАВОСЛАВИЕТО**:

„**Патриархът** го насърчил да остане в Йерусалим, за да продължи обучението си в православната богословска школа „Почетен кръст”. В същото училище **заедно с него учили и Мелетий Метаксакис, бъдещият патриарх на Константинопол, и Хризостом Пападопулос, който по-късно става архиепископ на Атина, ПОДБУДИТЕЛИ ЗА ВЪВЕЖДАНЕТО НА ПАПСКИЯ КАЛЕНДАР**. След завършване на образованието си, 5 години по-късно, през 1885 г., е ръкоположен в свещеничеството от патриарх Никодим патриарх на Йерусалим през 1883-1890 г.“. ***(Житие на архиепископ Матей Врестенски)***

Интересен факт е също, че Метаксакис е близък роднина на Венизелос, като и двамата са родени в села, които сега са квартали на гр. Ханя, о. Крит. В този район на острова е живял и Матей Карпатакис (с рождено име Георги). Там е бил съученик с бъдещия министър-председател и виден иудомасон **и най-вероятно ОЩЕ ТОГАВА, В ДЕТСКИТЕ СИ ГОДИНИ Е ПОЗНАВАЛ И НЕГОВИЯ РОДНИНА С РОЖДЕНО ИМЕ ЕМАНУИЛ МЕТАКСАКИС. НЕ Е СЛУЧАЙНО, ЧЕ ИМЕННО В ТЕХНИЯ ГРАД СЕ ПРОВЕДЕ 8-МИЯ ВЪЛЧИ СЪБОР НА ЛЪЖЕ ПРАВОСЛАВНИТЕ ЦЪРКВИ**!

ЗАБЕЛЕЖЕТЕ, ЧЕ ЛИЧНО ПАТРИАРСИТЕ СЕ ЗАНИМАВАТ С ДУХОВНОТО ИЗРАСТВАНЕ НА МЛАДЕЖА (*ТОВА СТАВА МЕЖДУ 19 И 24-ТА МУ ГОДИНИ*) И ВЛИЗАНЕТО МУ ВЪВ ВРЪЗКА С НАЙ-ГОЛЕМИТЕ ДЕЯТЕЛИ НА ИУДОМАСОНСТВОТО В ПРАВОСЛАВНАТА ЦЪРКВА.

От Йерусалим **младежа** се отправя към Света Гора, където се замонашва. От там той се оправя в друг манастир в Навплион, Пелопонес, **но не стои в манастира, а обикаля целя полуостров**. В крайна сметка митрополит Никандър на

Арголида и Коринт **ИЗГОНВА** отец Матей от манастира „Животворен Източник“ в Навплион. **Скитация** монах предприема отново дълго пътешествие през Константинопол, Смирна и Мала Азия, той отново се връща в Йерусалим, **КЪДЕТО ОТНОВО Е ПОСРЕЩНАТ ЛИЧНО ОТ ПАТРИАРХА (ТОЗИ ПЪТ ДАМЯН)**, който го определя за свещеник в църквата Възкресение. **ТАМ ОТНОВО НЕ СЕ ЗАДЪРЖА, А ТРЪГВА КЪМ СИНАЙ И ПОСЛЕ СЕ ВРЪЩА В СВЕТА ГОРА, КЪДЕТО ОБИКАЛЯ ВСИЧКИ МАНАСТИРИ И СКИТОВЕ! НЕ Е ИЗНЕНАДВАЩО, ЧЕ И ТАМ НЕ СЕ ЗАДЪРЖА, а този път отива в мегаполиса Атина**. През 1920 г. той посетил Крит и **ВСИЧКИ** манастири на острова.

НЕСЛУЧАЙНО СВЕЩЕНИЦИТЕ В АТИНА, АТИНСКИЯ АРХИЕПИСКОП ТЕОКЛИТ И СВЕТИЯ СИНОД ИЗОБЛИЧАВАТ МАТЕЙ В АНАРХИЗЪМ И ПРЕЗ МАРТ 1922 Г. ГО ИЗПРАЩАТ В ИЗГНАНИЕ в манастир Зербицис в Спарта. **КАКТО МОЖЕ ВЕЧЕ ДА ПРЕДПОЛОЖИМ, ТОЙ И ТАМ НЕ СЕ ЗАДЪРЖА И КАТО ПРЕНЕБРЕГВА СИНОДА И НАЛОЖЕНОТО МУ НАКАЗАНИЕ СЕ ЗАВРЪЩА В АТИНА**.

ИЗГОНЕН ОТНОВО, **МАТЕЙ ЗА ПОРЕДЕН ПЪТ СЕ ЗАВРЪЩА В СВЕТА ГОРА**.

Самия Архиепископ Теоклит пострадал от съученика на Матей – новатора масон Метаксакис, който го сваля незаконно и заема неговата Атинска Архиепископска катедра.

На Атон Матей **ОТНОВО ВЛИЗА В КОНФЛИКТ С БРАТЯТА** и се оттегля в пещера.

Докато е там **неговите съученици - Архиепископа на Атина Хризостом Пападопулос и Патриарха на Константинопол Мелетий Метаксакис ИЗВЪРШВАТ**

ГОЛЕМИЯ МАСОНСКИ УДАР, КАТО ВЪВЕЖДАТ ПАПСКИЯ КАЛЕНДАР ВЪВ СВОИТЕ ЦЪРКВИ ПРЕЗ 1923 г.

Метаксакис е племенник на известния гръцки политик Елефтерий Венизелос. С негова помощ в 1918 г. заел катедрата на архиепископ Атински. В 1920 г. след поражението на Венизелос на изборите и бягството му от Гърция М. Метаксакис е отстранен от катедрата за нарушаване на каноните и за предизвикване на разкол, след което сам бяга в САЩ. Там съгласно писмото на гръцкия посланик във Вашингтон от 17 декември 1921 г. М. Метаксакис “в пълно облачение, взел участие в англиканско богослужение, прекланял колена и целувал техния престол, произнесъл проповед и благословил присъстващите”.

На 29 декември 1921 г. Синодът на Еладската църква низвергва М. Метаксакис от свещен сан. На 24 септември 1922 т. това решение бива отменено под политически натиск.

На 25 ноември 1921 г. Метаксакис е избран за Цариградски патриарх във време, когато Истанбул е окупиран от сили на Антантата. **Макар първоначално мнозинството членове на Синода да предпочитат за този пост митрополит Герман** (Каравангелис), за избирането на Мелетий **натежава ДАРЕНИЕ ОТ 100 000 ДОЛАРА, КОЕТО ТОЙ ПРАВИ** за нуждите на патриархата (***ТОЕСТ КУПУВА СИ ПОСТА СЪВСЕМ ОТКРИТО***), както и явната **ПОЛИТИЧЕСКА ПОДКРЕПА**, която има той от страна на **ДРУГИЯ СЪУЧЕНИК НА МАТЕЙ – гръцкия**

премиер Елефтериос Венизелос и гръцкото правителство. Митрополит Герман сам оттегля кандидатурата си, за да не навреди на „**гръцките национални интереси**“.

През юли 1922 г. Мелетий обявил, че Константинополската патриаршия признава англиканските ръкоположения.

МЕТАКСАКИС И ВЕНИЗЕЛОС СА БИЛИ МАСОНИ, като първия е бил член **Константинополската ложа „ARMONIA” (Хармония) от 1909 г. ИЗБИРАНЕТО МУ ЗА ПАТРИАРХ Е ПОДКРЕПЕНО И ОТ**

ДРУГ ВАЖЕН ПОЛИТИК И ТЕХЕН МАСОНСКИ „БРАТ“ ОТ ЛОЖАТА “Resorta e veritas” – това е Мустафа Кемал Ататюрк, основател на Република Турция и неин пръв председател на Парламента (1920 – 1923), министър-председател (1920 – 1921). Докато ръководи държавата (до смъртта му през 1938), Ататюрк се стреми неговите „братя“ масони да заемат високи позиции в държавата, включително и на патриаршеския престол в Константинопол, което може да се види от назначенията на Мелетий IV, Василий III и Фотий II.

Изобщо целта на цели този масонски политически и военен театър е била изтощаване и отвличане вниманието на обществата, докато те успеят да прокарат пагубното си влияние си върху православните църкви , КОИТО ЕДИНСТВЕНАТА ДУХОВНА ЗАЩИТА НА ХОРАТА СРЕЩУ ИУДОМАСОНСКИЯ ГОСПОДАР – ПАДНАЛИЯ

АНГЕЛ! СЪЩОТО СЕ СЛУЧВА И В РУСИЯ ПО ТОВА ВРЕМЕ, КОГАТО НАД ИЗТОЩЕНИЯ ОТ ВОЙНАТА НАРОД СЕ ВЪЗЦАРЯВА КОМУНИСТИЧЕСКИЯ АНТИХРИСТОВ ИУДАИЗЪМ!

След като били обявени решенията на псевдо-конгреса, свикан от масона патриарх, на който е приета календарната реформа и други незаконни решения, **възмутените православни християни свалили позорно от вселенския престол Мелетий IV, той бива пребит и принуден да избяга в Солун**, а по-късно в Александрия. **През 1926 г. неговите „братя зидари“ от „Великата ложа“ в Лондон отново му помагат и той е избран за Александрийски патриарх под давлението на Британското правителство**. Още същата година въвежда новия календар и в Александрийската църква. **В 1930 г. взема участие в Ламбетската конференция в Лондон, където още веднъж потвърждава *„действителността“* на англиканските ръкоположения!**

Активно поддържал живоцърковниците-обновленци в Русия. **На 28.VII.1935 г. Мелетий Метаксакис изгубил раз-съдъка си и след 6 дни страшни мъки умрял като простенал, ридаейки своите последни думи: “Аз разделих Църквата и унищожих Православието”**. Той умрял в Цюрих, Швейцария и бил погребан в Кайро, Египет. На архиерейското му погребение масонската му престилка била поставена върху епископските одежди от неговите братя-масони. Масонските му ръкавици и вечнозелена клонка също били поставени в ковчега.

Неговия съученик Матей Карпатакис **ОТНОВО** се завръща в Атина на 1 октомври 1926 г. и се присъединява към **Църквата на Истинските Православни Християни (ЦИПХ). Това е огромно общество от миряни и клирици, които не**

приемат новия календар и не влизат в общение със новата ерес. В това общество тогава няма архиереи! Както казахме, такива идват при тях с мнимо покаяние чак през 1935 г., КОГАТО СА ПРИЕТИ ОТ МАТЕЙ И ОТ ДРУГИТЕ В ЦИПХ, КОЯТО ТОГАВА СЕ НАРИЧА „Гръцко Религиозно Общество на ИПХ“ (ГРОИПХ). В първото послание към гръцкия православен народ, което Хризостом Флорински прочита на празничната неделна литургия на 13 май 1935 г. в църквата Успение на Пресвета Богородица в Колон ясно се заявява, че новокалендарната (новостилна) Църква *“не само нарушава църковното Предание, осветено от Седемте Вселенски Събора и е посегнала на догмата на Източната Църква, но също така засяга ДОГМАТА на Едната, Съборна и Апостолска Църква“*. ВЪПРЕКИ ТОВА МИТРОПОЛИТИТЕ, КАКТО ЦЯЛОТО СТАРОСТИЛНО ОБЩЕСТВО ПРОДЪЛЖАВАТ ДА НАРИЧАТ НОВОСТИЛНАТА ЦЪРКВА „СХИЗМА“ И НИКОГА НИКЪДЕ НЕ Я ПОСТАВЯТ ПОД АНАТЕМА!

СЪЩОТО ТЕ ПРАВЯТ ВЕЧЕ И В ОФИЦИАЛНАТА ЕНЦИКЛИКА ОТ 1935 г. подписана и от новоръкоположения епископ Матей Врестенски, за която писахме.

На 17/30.06.1937 г. епископ Матей Врестенски адресира послание до Свещения синод, изисквайки официално заявление от митрополит Герман Димитриадски, Председател на Синода, че новокалендарната църква е **разколническа** и тайнствата й са лишени от благодатта на Светия Дух в съответствие с Изповеданието на Вярата. В 1935 г. Епископ Матей пише позиция, **КОЯТО ЗА СЪЖАЛЕНИЕ И САМИЯ ТОЙ НЕ СПАЗВА**, НО МНОГО ПРАВИЛНО НАПОМНЯ НА ВСИЧКИ ДУХОВНИЦИ, КОИТО ИСКАТ ДА БЪДАТ

ПРАВОСЛАВНИ И ДА СПАСЯВАТ СЕБЕ СИ И ПОВЕРЕНИТЕ ИМ ДУШИ:

“Епископът е длъжен да поучава народа и клира на истинска вяра и добродетелен живот и да не бъде небрежен съгласно 58 апостолско правило и при това – **да пази благочестие и да изобличава и АНАТЕМОСВА всяка ЕРЕС и злославие и всяко учение противно на църковното предание**, съгласно първо правило на Втория Свят Вселенски Събор, тридесето правило на Шестия Вселенски Събор… **Господ ще потърси кръвта на всяка поверена нам душа.** Затова с огромен страх Божи предлагаме и горещо молим:
Да се публикува синодалното окръжно послание на цялото в Гърция благословено стадо Христово, сражаващо се за отеческата вяра, в което ние, взимайки словото на Православието в уста, ясно обявяваме, че **всички тайнства на разколническата *(не еретическата - б.р.)* църква на Атинския и на цяла Гърция Хризостом Пападопулос са лишени от Божествена благодат, съгласно Първо правило на Василий Велики**… И поучаваме вярващите в това послание да избягват съвместни молитви и участие във всяко свещенодействие на схизматически новаторстващи свещеници, съгласно 33 правило на Лаодикийския Свещен Събор, който заповядва да не се молим с еретици или **разколници**.

Да се осъди в това послание безбожното учение на антихристиянското масонство, което превъзхожда всяка ерес, което … продължава древното идолопоклонство **и се явява служене на сатаната** и пълно отрицание на Божествеността на нашия Господ Иисус Христос, хули основите на Вярата, Великото Тайнство на Светата Троица и воюва с цялото учение на Християнската Вяра и Благочестие и Светото Евангелие и със Светата Православна Източна Църква на нашия Христос и прави своите членове чрез натрапени

клетвени обещания съвършени отстъпници и отричащи светостта на нашата Вяра в Христа и врагове Божии. Не можем повече да се успокоим като пастири на Православието, защото прехвалното име на нашия Господ Иисус Христос се оскърбява, Всесветата Кръв Негова, пролята от кръста, се презира и светинята се дава на псетата. Но като точни пазители на Апостолските Предания и Богоносни Отци,.. да повторим: “И когото те предадат на анатема, тях и ние анатемосваме; а когото (предадат на лишаване от духовен сан, тях и ние лишаваме; а когото предадат на отлъчване, и ние отлъчваме; когото пък подложат на епитимия, ние също ги подлагаме. (Правило I, Седми Вселенски Събор)... (***Пише за антема над споменатото в последния параграф масонство, не над новостилието. Никъде в посланията му не се споменава пагубната енциклика на Константинополската патриаршия, озаглавена “Към Христовите църкви, където и да се намират” от януари 1920 г., която довежда до световното икуменическо движение. НЕ СЕ ГОВОРИ И ЗА САМОТО ТОВА ДВИЖЕНИЕ - б.р.***).

Ако, въпреки всички надежди, Свещеният Синод не пожелае да приеме условията на моето предложение **в съответствие с предписанията на Божествените и Свещени Канони**,.. се смятам за задължен, като православен архиерей, да преустановя с вас всяко духовно общение, **за да не се окажа виновен в страшния ден на Съда, като пренебрегнал Божествените и Свещени Канони**."

Обаче, Митрополит Герман Димитриадски не отговаря на това послание. Той, заедно с митрополит Хризостом Флорински, продължава да проповядват своя тип еклезиологична ерес.

В следващо послание от 19 септември 1937 г.,

наречено „Втори Апокириксис (Отлъчване)“, епископ Матей говори директно за хула срещу Светия Дух от новостилците, НО ПРОДЪЛЖАВА ДА ГИ НАРИЧА САМО РАЗКОЛНИЦИ, И ТАКА ЯВНО И СЪЗНАТЕЛНО ВЛИЗА В ПРОТИВОРЕЧИЕ СЪС СПОМЕНАТОТО ПЪРВО ПРАВИЛО НА СВЕТИ ВАСИЛИЙ ВЕЛИКИ: „древните са установили кръщението на еретици да се отхвърля напълно… А пепузияните БЕЗСЪМНЕНО СА ЕРЕТИЦИ, ПОНЕЖЕ ТЕ СА ПОХУЛИЛИ СВЕТИЯ ДУХ“. Ето какво пише в посланието:

„Всичко това е безкрайно печално, защото изведнъж се бяхте предали в редиците на отстъпниците на Православието, които хулеха Светия Дух с нововъведението на проклетия празничен календар, Вие допускате, че тайните на тези неверни епископи и обновленското духовенство имат божествена благодат!.. Църковните канонични закони изискват вашето отлъчване, защото въз основа на фактите става напълно ясно, че сега вие признавате: „че Светото Миро от Църквата на Вселенската Патриаршия, което изпълва и освещава всичко, също съдържа тази благодатна, освещаваща енергия и все още изпълнява всичко от Патриаршията и след въвеждането на новия календар“, приемате като истински тайнства на неверните обновленци, което противоречи на каноните… считате за възможно да имате общение със СХИЗМАТИЧНАТА Църква на обновленците,..“

Епископ Матей пише в посланието, че се отделя от общение с тях на основание **15 правило** от двукратния събор: “**Отделящият се от общение с предстоятеля заради някаква ерес, осъдена от Светите Събори или Отци, тоест, когато той проповядва ерес всенародно и учи на**

нея открито в Църквата, такива дори и да се оградят от общение със споменатия епископ преди съборното разглеждане, не само не подлежат на установената от правилата епитимия, но и са достойни за чест, подобаваща на православни...".

Така, **ПО СЦЕНАРИЙ** започват споменатите по-горе „раздори“ в гръцкото старостилно движение, довели до протестантски подобно нарояване на десетки синоди, **РАЗДЕЛЯНЕ И ВЛАДЕЕНЕ НА ДУШИТЕ НА ОБЪРКАНИТЕ МИРЯНИ**!

Видимо епископ Матей Врестенски **„огражда“ Църквата от вътрешно разделение**, като противостои и осъжда тяхната **еклезиологическа ерес**, **КОЯТО Е ВЪЗПРИЕТА И ОТ ОСТАНАЛИТЕ СТАРОСТИЛНИ ЦЪРКВИ ПО СВЕТА. ВСЪЩНОСТ ТОЙ СТАРАТЕЛНО ПРИКРИВА СВОЯТА СОБСТВЕНА ИКУМЕНИЧЕСКА ПОЗИЦИЯ, С ЛИПСВАЩА АНАТЕМА НАД НОВОСТИЛИЕТО И ИКУМЕНИЗМА!**

ЦЕЛТА Е ПОСТИГНАТА - Множество други големи и значителни общини на И.П.Х. на Гърция също изразяват своята подкрепа за епископите. Например на 10/23.11.1937 г. Гръцкото общество на Истинските Православни Християни, **най-голямото гръцко старостилно общество**, основано през 1925г. и съсредоточено в Атина и Пирея обявява отделянето си от митрополитите Герман Димитриадски и Хризостом Флорински, заради **еклезиологическата ерес** на последните и приемането на Герман Кикладски и Матей Врестенски (“Кирикс Гнисион Ортодоксон”, 1981, стр.209-210). На 15/28.01.1937 г. Атонските монаси-зилоти свикват събор, на който те рязко се разграничават (отделят) от митрополитите Герман Димитриадски и Хризостом Флорински заради

еклезиологическата ерес на последните. В своето послание Отците-зилоти характеризират Флоринейските йерарси като “отчуждили се пастири, вълци в овчи кожи, разорители на нашата Свещена борба, губители на нашите души и врагове на Бога и неговата Църква.”

През 1943 г. Герман Цикладски се отцепва от Матей считайки, че позициите на матеевците са погрешни. Те остават с един епископ.

СПОМЕНАТИЯ ЦИОНИСТКИ ТЕАТЪР – „*ТЕЗА-АНТИТЕЗА-СИНТЕЗА*“ ЗАПОЧВА ДА СЕ РАЗИГРАВА С ПЪЛНА СИЛА. СТАРОСТИЛНИТЕ ИКУМЕНИЧЕСКИ ЕРЕСИАРСИ ЗАДЪЛБОЧАВАТ МНИМИЯ КОНФЛИКТ, КАТО ЕДИНИЯ ВИДИМО СТОИ НА „ТВЪРДИ“ ПОЗИЦИИ, ДОКАТО ДРУГИЯ ЗАПОЧВА ДА ПОВЛИЧА ПОВЕЧЕТО ЕНОРИИ КЪМ НЕГОВАТА ЕРЕТИЧЕСКА „ЦЪРКВА МАЙКА“, С КОЕТО ЯВНО ИЗЯСНЯВА ЦЕЛТА НА ЛЪЖЛИВОТО ИЗЛИЗАНЕ НА ТРИМАТА МИТРОПОЛИТИ ОТ НОВОСТИЛИЕТО!

Фрапиращи са изказвания на Хризостом Флорински в които той обявява, че "новокалендарната “Майка-Църква” се явява хранилище и източник на благодатта". На 14.11.1945 г. митрополит Хризостом Флорински заявява в статия във вестник “Елевтерия” (“Свобода”), че той никога “абсолютно в никакъв случай няма да посвещава епископи", защото, според него, старостилците не представляват църква, а по-скоро само “стража” против иновериятa на официалната църква. Заявлението му да не посвещава повече епископи подлага на опасност самата перспектива за бъдещо старостилно движение, тъй като апостолското приемство може да се прекъсне. Но точно такъв е бил плана на митрополит Хризостом Флорински. Той оценява

старостилците просто като “движение” в рамките на официалната църква и затова предполагал, че за гръцките старостилци не е нужна собствена йерархия в бъдеще. Лъжливата еклезиология на митрополит Хризостом го води към други странни надежди и съждения. През 1944 г. в своя “Меморандум за бъдещия Всеправославен събор” той пише: “**Триумфът на Църквата Христова (в СССР) е достигнат с всемогъщата сила Христова, Който, като свои средства и органи използва забележителния ръководител Сталин и неговите великолепни съратници**, политици и генерали. Това е “изменение на десницата на Всевишния” (Пс. 76, 11). Митрополит Хризостом Флорински се надява, че Московският събор, (планиран за 1947 г., но състоял се през юли 1948 г.), **който е проведен с цел – признаването на Сергианската московска патриаршия от всички поместни православни църкви**, ще обсъди и успокои календарния проблем. Тия заявления и надежди на митрополит Хризостом обаче са съвършено неприемливи за Истинските Православни Християни на Русия, които понасят ужасни гонения от безбожните комунисти и отиват в катакомбите или зад граница. **Всяко хвалебствие на комунистическия режим и особено от страна на духовната власт не може да бъде оценена иначе, освен като предателство и сергианска ерес.**

През цялото това време митрополит Хризостом Флорински продължава категорично да отказва да вземе участие в новите хиротонии на епископи, изпълнявайки обещанието си към новокалендарната йерархия. Подобно нежелание и поведение демонстрира и Матей Врестенски.

Така се стига до 1948 г., когато последния е останал сам епископ в неговото матеево общество И КОГАТО В ТЕЖКО ЗДРАВОСЛОВНО СЪСТОЯНИЕ, С ЧАСТИЧНА ПАРАЛИЗА, Е „*УПЪЛНОМОЩЕН*“ от църковен събор, ръководен от игумения Мариам и протопрезвитер Евгений Томброс ДА ИЗВЪРШИ ЕДНОЛИЧНА ХИРОТОНИЯ! САМИ МОЖЕ ДА СИ ОТГОВОРИТЕ КАК ЕПИСКОП МОЖЕ ДА БЪДЕ „УПЪЛНОМОЩАВАН“ ОТ НИСШЕСТОЯЩИ, ПОД РЪКОВОДСТВОТО НА ЖЕНА?! През септември 1948 г., епископ Матей „ръкополага“ архимандрит Гедеон Пасиос за Епископ Тримитунтски. Игумения Мариам ДЪРЖИ НЕГОВАТА ПАРАЛИЗИРАНА РЪКА върху главата на новия "епископ". Заедно с него Матей ръкополага и Димитрий Солунски, Калист Коринтски и Андрей Патраски. Този акт скандализира голяма част от матеевците, които се присъединяват към митр. Хризостом Флорински, приобщил огромно множество вярващи КЪМ СВОЯТА „ЦЪРКВА МАЙКА“. ТОВА ИЗЧИСЛЕНО ОБРЪЩАНЕ НА ХОРА В ИКУМЕНИЧЕСКАТА ЕРЕС ПРОДЪЛЖАВА И ПОСЛЕ, С ПЪЛНА СИЛА.

За болестта и немощта на стария човек и „подкрепата“ от страна на Мариам свидетелства и **ЧАСТ ОТ САМОТО ЖИТИЕ НА МАТЕЙ, ОТНАСЯЩО СЕ ТОЧНО ЗА ТАЗИ 1948 г.**: „Вечерта чуваме: Идва, идва Светия Отец! Игумения Мариам, като го подкрепяше и помагаше, **от една страна, а друга монахиня от другата**, **водеха стареца**, маничък,

слабичък, крехък, много стар.“

Поради тежкото си здравословно състояние, година и половина след „хиротониите“ архиепископ Матей умира.

На 26.05.1950 г. (**точно 12 дни след смъртта на Матей Врестенски**) митрополит Хризостом Флорински “случайно, по съвпадение” внезапно променя своето мнение. Йерарсите на “Флоринейския”синод пускат нова енциклика, която на пръв поглед, изглежда като “акт на разкаяние” и която съдържа следното: “През 1935 година на нашето Спасение ние обявихме Църквата на обновленческите новостилци за схизматична. Ние повтаряме това заявление отново и следователно, изискваме да се прилага Първия Канон на Свети Василий Велики, показващ, че тайнствата, извършвани от новостилци, още повече че те са разколници (схизматици), са лишени от освещаваща благодат".

Да обърнем внимание, че след тринадесет години митрополит Хризостом Флорински най-после признава, че самият той е грешал. Нещо повече, в енцикликата си **Хризостом Флорински признава, че той е бил разколник**, като казва: “ние премахваме камъните за препъване, **за създаването на които носим отговорност**. С тази цел ние **отменяме и се отказваме от всичко, което е било написано или казано от нас от 1937 г...**”

Митрополит Хризостом Флорински признава също, че той и неговият синод от това време 1937 г. са написали “проповеди, заявления, публикации или енциклики, които са били несъвместими или са **противоречали на принципите на Източно Православната Църква Христова** и на нашата Свещена борба за Православието ...” Но какво означава да бъдеш “несъвместим” с принципите на Източно Православната Църква Христова? В православната терминология това

горепосочено заявление **е определение за ерес**.

Митрополит Хризостом Флорински признава, че **позицията на синода на епископ Матей Врестенски е правилна относно четири пункта**:

А) **Новостилници – схизматици**
Б) Тайнствата на новостилците не значат нищо
В) Новостилното миро е лишено от благодат
Г) **Кръстените от новостилци трябва да бъдат приемани в Църквата чрез миропомазание**.

С ТОВА ОТНОВО СЕ ПОКАЗВА, ЧЕ И ДВАТА СИНОДА ЦЕЛЕНАСОЧЕНО НАРУШАВАТ ПРЕДАНИЕТО И ИЗОБЛИЧАВАТ САМИТЕ СЕБЕ СИ, СПРЯМО ЕРЕТИЦИ, КОИТО САМИТЕ ТЕ СА НАРЕКЛИ ХУЛИТЕЛИ НА СВЕТИЯ БОЖИ ДУХ, ЗАЩОТО СВЕТИ ВАСИЛИЙ ВЕЛИКИ КАЗВА: „древните са установили да се признава онова кръщение, което в нищо не отстъпва от вярата, и за това едно са нарекли ерес, друго разкол, а трето самочинно сборище. **Еретици** са нарекли ония, които напълно са се отделили и са се отчуждили от самата вяра; **разколници** - онези, които не са съгласни по някои църковни предмети и по въпроси, които допускат лекуване... Затова древните са установили кръщението на еретици да се отхвърля напълно, онова на разколници, като неотчуждени още от църквата, да се признава... А пепузияните безсъмнено са еретици, **понеже те са похулили Светия Дух... ония, които са отстъпили от църквата, са нямали вече в себе си благодатта на Светия Дух, защото е оскъдяло преподаването на благодатта, прекъснало се е законното приемство,.. така че, веднъж отхвърлени и станали миряни, те са нямали вече власт нито да кръщават, нито да ръкополагат, следователно не са могли да дават на други благодатта на Светия Дух, от която сами са отпаднали; и поради това древните**

заповядали, щото такива, които са идвали от тях в църквата, да бъдат отново очиствани чрез истинско църковно кръщение, понеже са били кръстени от миряни.“

ВИДНО Е, ЧЕ ХУЛИТЕЛИТЕ НА СВЕТИЯ ДУХ ТРЯБВА ДА СЕ НАРИЧАТ ЕРЕТИЦИ. ПРИЕМАНЕТО ИМ В ПРАВОСЛАВИЕТО НЕ СТАВА С „МИРОПОМАЗАНИЕ“ А Е НЕОБХОДИМО ИСТИНСКО КРЪЩЕНИЕ!

КАКВО СЛЕДВА ЗА ТЕЗИ, КОИТО ПРИЕМАТ ЕРЕТИЧЕСКОТО КРЪЩЕНИЕ КАЗВА Апостолско Правило 46:

„Заповядваме **да се низвергват епископ или презвитер, които са ПРИЕЛИ КРЪЩЕНИЕ** или жертва **НА ЕРЕТИЦИ**, понеже: “Какво съгласие може да има между Христа и Велиара? Или какво общо има верният с неверния” (2 Кор. 6:15).“

Синодът на бившия Митрополит Хризостом Флорински на практика никога не изпълнява енцикликата от 1950 година. Това потвърждава известен Флоринейски автор от това време, отец Теодорит Маврос (“Apokrisis eis tin Apantisin”, стр.18,19).

Флоринейският Синод завършва своята енциклика със следното:

“По този случай ние отправяме това наше последно обръщение към всички истински православни християни, канейки ги отечески да се обединят с нас..." (***ТОЕСТ С ТЯХНАТА НОВОСТИЛНА "ЦЪРКВА МАЙКА" - б.р.***)

Интересен факт е, че главата на флоринейския разкол - Герман Димитриадски, умира през 1944 г. **и е погребан от НОВОСТИЛЦИТЕ като техен епископ**.

Събитията, които стават след 1950 г., доказват, че Хризостом не само не вярва в своята собствена енциклика, **но всъщност действа в интерес на новокалендарците.**

След завземането на манастирите в Кувара и Кератея, **митрополит Хризостом отново се връща към предишната си еклезиологична ерес**. На 02.07.1950 г. във вестник "Врадини" ("Вечерня") митрополит Хризостом заявява: "**Съборното решение от 1935 г. (относно това, че новостилците са безблагодатни разколници) в крайна сметка не може да бъде приложено, докато (календарния проблем) не бъде обсъден на бъдещ Всеправославен събор**."

Митрополит Хризостом Флорински заявява пред в-к "Врадини" (11.12.1950 г. и "Фони тис Ортодоксиас", XII, 1950 г., стр.6):

"**Държавната Йерархия**, заради авторитета и престижа на Църквата счита за нужно само на Митрополита да бъде поръчано да изпълнява ролята на старостилец и да застане начело на старостилците, за да задържи борбата в каноничните предели (на Държавната Църква)... да се включат в борбата идеолози-архиереи, за да я насочат и запазят в канонически рамки..."

Той вярва, че Свещента борба за Свещеното Предание трябва да съществува в "каноническите предели" на новокалендарната църква (!!!) и че тя трябва да се управлява от йерарха на Държавната църква.

Каква тогава би била разликата между тия, които се борят, за да запазят Светите Традиции и тия, които ги погазват? Каква тогава би била разликата между тия, които следват Православния Светоотечески Календар и тия, които следват еретическия календар на вдъхновения от сатаната Римски

папа?

На 06.11.1952 г. Митрополит Хризостом заявява за сваляне от себе си на архипастирските си задължения, а също така и въобще сваляне от себе си на сана. **Той предписва на своите последователи да споменават новостилните йерарси на съответстващите епархии, в чиито рамки се е оказвала една или друга "Флоринейска" община**.

Тази ярка проява на криптоикуменически тенденции на митрополит Хризостом води до масови протести по улиците на преданите "флоринеи", които принуждават митрополит Хризостом да се откаже от оставянето на архипастирските си задължения и свалянето на сана. Други двама бивши "Флоринейски" йерарха, обаче, стават прости монаси във "Флоринейския" синод в продължение почти на две пълни години, **докато не подали прошение до официалната църква през февруари 1954 г. и не били приети в нея като епископи**.

На 21.09.1955 г. митрополит Хризостом Флорински, последният запазил се "Флорински" епископ умира без да остави никакъв приемник на своя синод. Неговите останали последователи учредяват комисия от 12 члена свещеници да управляват "флоринеите".

Интересно И ПОКАЗАТЕЛНО Е, ЧЕ И МАТЕЕВИЯ И ФЛОРИНЕЙСКИЯ синод искат „узаконяване" именно И НЕ СЛУЧАЙНО, ОТ ДОКАЗАНО ИКУМЕНИЧЕСКАТА РПЗЦ.

Съответно те го получават!

През 1971 г. ересиарсите на руската задгранична църква хиротонисват двама нови матееви епископа - Коринтския Калист и Китийския Епифаний. После те се връщат в синода

си, биват приети в сана си и влизат в духовните си задължения, ЧЕТАТ МОЛИТВИ ЗА „ИЗПРАВЯНЕ“ НА ОСТАНАЛИТЕ АРХИЕРЕИ В СИНОДА, **КАТО УТВЪРЖДАВАТ ЦЕЛЕНАСОЧЕНО ЕРЕТИЧЕСКАТА СЪЩНОСТ НА МАТЕЕВЦИ**. Преди това, подобен **ПРЕДНАМЕРЕН акт на ДООСКВЕРНЯВАНЕ** извършват и другите **КРИПТОИКУМЕНИСТИ НА ЕЛАДА – ФЛОРИНЕИТЕ**. След като митрополит Хризостом не оставя наследници, комисия, съставена от негови клирици отправила молба до Синода на РПЗЦ да ръкоположи Акакий Папас за епископ. Тази молба е била отхвърлена с официално синодално решение (без точно обяснение защо, но се смята, че ИКУМЕНИЧЕСКИЯ Синод не е искал да си разваля отношенията с Вселенската Патриаршия и с църквата на Гърция).
След това, през декември 1960 г. епископ Серафим Чикагски и румънския **НОВОСТИЛЕН епископ** Теофил Йонеску (бел. прев: той също е бил епископ на РПЗЦ), тайно, без знание на Синода на РПЗЦ и въпреки съборното решение ръкополагат Акакий Папас за Талантийски епископ.

Еретическата същност на архиереите от Руската задгранична църква И СЪОТВЕТНО РЪКОПОЛОЖЕНИТЕ ОТ ТЯХ Е ОЧЕВИДНА: Споменатия епископ от РПЗЦ Леонтий Чилийски присъства и се моли на панихида заедно с католически кардинали

Със съдействието на епископ Леонтий Чилийски, който отново без знанието на Синода на РПЗЦ тайно заминава за Гърция, през 1962 г. са ръкоположени няколко нови епископи. Така се образува "флоринейския" Синод на ИПХ.

Характерно за този период е това, че РПЗЦ (заедно с Йоан Шанхайски – **ПОРЕДНИЯ ОБЩ СТАРОСТИЛНО НОВОСТИЛЕН ПСЕВДОСВЕТИЯ**, като споменатите Тихон Белавин и Серафим Соболев) са окормлявали и приемали под своя юрисдикция, новостилни европейски и американски паства и епархии и даже и новопасхални такива (някои паства в Холандия, които са били по папската пасхалия). Това се обяснявало, като "приемане по снизхождение, с допускане на следването на григорянския календар", за да може с времето те да се върнат към стария календар. Днес ние знаем, че нито една от тези епархии не се е върнала към отеческия календар – всички скоро след това са преминали към Вселенската "патриаршия".

Хиротонията на Акакий П. все пак е "призната" от Руската задгранична църква за канонична през 1969 г., **МАЛКО ПРЕДИ ДА БЪДАТ РЪКОПОЛОЖЕНИ И ФЛОРИНЕЙСКИТЕ „ОПОНЕНТИ" – МАТЕЕВИТЕ ЕПИСКОПИ. ЗА ТОВА И ДО ДНЕС ФЛОРИНЕИТЕ ТВЪРДЯТ, ОЧЕВИДНО ОСНОВАТЕЛНО, ЧЕ МЕЖДУ ТАХ И МАТЕЕВЦИ НЯМА РАЗЛИКА, ЗАЩОТО И ДВАТА СИНОДА ПРОИЗЛИЗАТ ОТ РПЗЦ.**

Матеевци се отделят от РПЗЦ, но за извършения акт **НЯМА ПОКАЯНИЯ**. Хиротонисаните от руснаците епископи си остават в матеевия синод, **„БЛАГОСЛАВЯТ“ ОСТАНАЛИТЕ АРХИЕРЕИ С „МОЛИТВИ ЗА ИЗПРАВЯНЕ“** и продължават да служат!

Много години по-късно (февруари 2008 г.), в енциклика с Рег. номер 3280/28-11-2007 на „Свещения синод на църквата на ИПХ Гърция“ те признават, че тези хиротонии са били „грешка“, НО **НЯМА ОСЪЖДАНЕ НА ЕРЕТИЧЕСКИЯ АКТ И НИЗВЕРГВАНЕ НА ДУХОВНИЦИ И ПОКАЯНИЕ ОТ СТРАНА НА ТЕЗИ КОИТО СА ГИ ПРИЕЛИ И СЪСЛУЖВАЛИ С ТЯХ**. В документа има уклончиви и неясни формулировки като *„Произведената в 1971 г. хиротония… нищо не прибавила и не придала към действеността, пълнотата, благодатта и силата на йерархията на архиереите на църквата на ИПХ на Гърция“… Колкото до причините за решението на архиереите да се обърнат по въпроса за едноличната хиротония извършена от изповедника Матей,* ***КЪМ СИНОДА НА РУСКИТЕ ЕПИСКОПИ****, следва да се поясни, че… това се явява в следствие на правилно еклезиологическо съзнание за* ***ЦЪРКОВНА ОТГОВОРНОСТ ПРЕД УПЪЛНОМОЩЕН СЪДЕБЕН ЦЪРКОВЕН ОРГАН, КОЙТО ДА УСТАНОВИ ЗАКОННОСТТА НА ЕДНОЛИЧНАТА ХИРОТОНИЯ ОТ 1948 г… ВСИЧКИ АРХИЕРЕИ****… никога не са приемали извършените (от РПЗЦ) хиротонии като изпълване или предаване на действителност или възстановяване на тяхното архиерейство,* ***НО КАТО СРЕДСТВО ЗА „ОТСТРАНЯВАНЕ НА ПОДСЪДНОСТ“ ПО ПРИЧИНА НА НАРУШЕН КАНОНИЧЕН РЕД ПРИ ЕДНОЛИЧНАТА ХИРОТОНИЯ (ИЗВЪРШЕНА ОТ МАТЕЙ ВРЕСТЕНСКИ). И ТОВА ТЕ СА СТОРИЛИ ОТ СТРАХ БОЖИ И ОТ УВАЖЕНИЕ КЪМ КАНОНИЧНИЯ ПОРЯДЪК***“.

От цитираните пасажи се вижда, че матеевите епископи ясно СА **ОСЪЗНАВАЛИ БЕЗЗАКОННИТЕ ДЕЙСТВИЯ НА СВОЯ СИНОД И НА НЕГОВИЯ СЪЗДАТЕЛ МАТЕЙ И СА ТЪРСИЛИ НЯКАКЪВ *„УПЪЛНОМОЩЕН СЪДЕБЕН ЦЪРКОВЕН ОРГАН“*, КОЙТО ДА ГИ ЛЕГАЛИЗИРА, КАТО НАМИРАТ ТАКЪВ В ЛИЦЕТО НА ИКУМЕНИЧЕСКАТА РПЗЦ!**

Всичко това, както вече писахме, Е **ЕДИН ДОБРЕ ПЛАНИРАН ИУДОМАСОНСКИ ТЕАТЪР, ЦЕЛЯЩ ПРЕХВЪРЛЯНЕТО НА ДУШИ КЪМ „ЦЪРКВАТА МАЙКА“**.

След тези взаимни оскверняванията започва продължителен период на множество разделяния и взаимни отлъчвания. Например за 20 години, само от флоринейския синод се образуват 40 различни групи.

През годините, от матеитите се отделят четири големи групи с част от техните епископи, като много се присъединяват към „църквата майка“ чрез общение с флоринеите.

Поради еклезиологичната ерес в която пребивават старостилните икуменисти, много от техните клирици и миряни изпадат и в отклонения от самите канони и догмати на вярата! Например бившия матеев Месогейски митрополит Кирик обяснява за някакво *„единство на Трите Божествени Лица в първа безначална Църква“*!

През последните години, матеевия синод с архиепископ Стефан Атински демонстрира сближаване с други старостилни икуменисти в Гърция. В църква на синода на о. Кипър, при ръкоположение на нов техен епископ, присъства и архиерей Киприян от т. нар. противостоящи, който е бил в облачение на духовник и бива посрещнат от матееви архиереи с прегръдка и

целувание, **КАКТО СЕ ПОЛАГА ЗА БРАТ ВЪВ ВЯРАТА**! Матеевия кипърски епископ Севастиян нарича неколкократно Киприян „**БРАТ ВО ХРИСТА**“. Някои свидетели казват, че Киприян бил допуснат да се моли дори и в олтара.

Освен това има много случаи на общи молитви и литургии на клирици и миряни от новостилците, флоринеите и матеевци. Официално се е разрешавало от матеевски йереи на миряни, да се кръщават в новостилни църкви и после да бъдат приемани с миропомазване. Разрешавало се е да се извършват венчавки при новостилни свещеници и после са приемали младоженците с изповедание на вярата. **ИМА МНОГО ТАКИВА ПОДОБНИ СДЕЛКИ С ДЯВОЛА И ВСИЧКИ ТЕ СА СЛЕДСТВИЕ ОТ ЕКЛЕЗИОЛОГИЧНАТА ЕРЕС НА ТОЗИ ВИД УЖ „ФАНАТИЧНИ“ СТАРОСТИЛЦИ**.

Последните данни са взети от „Три открити писма, изпратени от църквата на истинските православни християни в България до светия синод на църквата на истинските православни християни в Гърция през годините 2015 – 2017 гг.“.

Споменатия отец Стефан Стефанов от Пловдив и паството му правилно се възмущават от множеството беззакония, описани в писмата им до синода, **НО ТЕ ПРОДЪЛЖАВАТ ДА СЕ ПРИДЪРЖАТ КЪМ СПОМЕНАТА ЕКЛЕЗИОЛОГИЧНА ЕРЕС, КАТО ПРОДЪЛЖАВАТ ДА НАРИЧАТ НОВОСТИЛИЕТО И САМИЯ ИКУМЕНИЗЪМ „СХИЗМА“, НЕ СЕ ОГРАЖДАТ ДУХОВНО С АНАТЕМА, КАТО КАЗВАТ, ЧЕ „ТАМ НЯМА СЛУЖЕНИЕ И ЕКЛЕЗИОЛОГИЯ“, КОЕТО КАКТО ВИДЯХМЕ Е ЛЪЖА,**

ПРИКРИВАЩА ЕРЕСТА ИМ! НО ВСЪЩНОСТ ТОВА Е И ЦЕЛТА НА ЦЕЛИЯ ИУДОМАСОНСКИ ТЕАТЪР, ЗА ЧИЯТО ГЛАВНА ПИЕСА *„ТЕЗА-АНТИТЕЗА-СИНТЕЗА“* ВЕЧЕ СПОМЕНАХМЕ!

В Стефановото **НЕОФИЦИАЛНО, НЕПОДПЕЧАТАНО** „изповедание“ пише за икуменизма само веднъж и то като част от новостилето (?!).

Цитирам: "**Вярваме и изповядваме, че през 1924 година Константинополската патриаршия отпада от Едната Свята, Съборна и Апостолска църква чрез схизмата на новокалендарието – икуменизма."** ***(За разлика от този съществен пасаж, малко по-долу той вече решително налага АНАТЕМА над комунизма например – „Отхвърляме беззаконния античовешки комунизъм (ИНТЕРЕСНО ДАЛИ СИМПАТИЧНИЯ МУ ХИТЛЕРИЗЪМ Е ПО-ХУМАНЕН ?!),.. Почитащите и покланящите се на комунизма осъждаме и предаваме на АНАТЕМА.“)***

На въпроса ми, **схизмата** *(използвана от него като термин за икуменизма)* не означава ли само разкол, тоест че **няма догматически разлики с православието**, той отговори „компетентно и авторитетно“: „под схизма да се разбира нещо малко а под ерес нещо голямо е само от невежество“, **С КОЕТО ОТНОВО ПРОТИВОРЕЧИ НА ПРАВОСЛАВНОТО ПРЕДАНИЕ И САМИЯ ВЕЛИК СВЕТИ ВАСИЛИЙ**, КОЙТО КАКТО ВЕЧЕ ПИСАХМЕ, КАЗВА: „Древните... **едно** нарекли ерес, **друго** разкол, а друго самочинно сборище. **Еретици нарекли съвършено откъсналите се, и отчуждили се в самата вяра**; разколници - разделилите се в менията си за някои църковни предмети и въпроси, които допускат излекуване; а самочинни сборища - събранията, съставени от непокорни презвитери, или епископи, и ненаучения народ“. (*Откъс от Правило 1 на св. Василий Велики към св.*

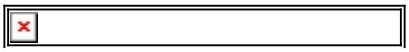
Амфилохий Иконийски). По-горе писахме също, че Иоан Зонара оточнява: „**РАЗКОЛНИЦИ СЕ НАРИЧАТ ТЕЗИ, КОИТО МИСЛЯТ ЗДРАВО ОТНОСНО ДОГМАТИТЕ**, но по някакви причини се отделят и образуват свои отделни събрания“. Тоест и г-н Стефан **поддържа упорито старостилната ЕКЛЕЗИОЛОГИЧНА ЕРЕС, ЗА КОЯТО СТАВА ВЪПРОС**!

НЕ Е САМО ТОВА!

Както вече споменахме, поради пребиваването в ерес и това паство **изпада в отклонения от самите канони и догмати на вярата!**

Там, както и в целия синод има едно много лукаво учение, което говори за обещание от страна на архиепископ Матей, че той измолил от света Богородица защита на всички негови пасоми и техните наследници в синода, при преминаване на въздушните митарства и безпрепятствено достигане до спасение! Това еретическо учение, както аз успях от личен опит да се убедя, дава на много от т.нар. матеити ПРЕЛЕСТНИТЕ чувства за избраност, святост и безнаказаност, като при някои се стига до пренебрегване дори на елементарни, общочовешки етични норми, да не говорим за християнския морал. Благодарение на това разрушаващо учение, аз видях хора, които редовно "се срещат и говорят" с духовни същества, светии, ангели, Богородица и Самия Господ! Някои дори споделят как са виждали отец Стефан Стефанов в момент на проповед, издигнат във въздуха и други подобни бесовски прелъстявания, за които дори е смешно да се говори, НО ВСЪЩНОСТ Е ИЗКЛЮЧИТЕЛНО ТРАГИЧНО ЗА ДУШИТЕ НА ТЕЗИ ХОРА! Споменатите духовни извращения вече вадят този синод и църквата в

България от границите на ереста и я доближават драстично до нивото на СЕКТА!

Ето пример от Русия: Руините на създадената ПО ЧУДЕСЕН НАЧИН първа и централна църква "Успение Богородично" в Киево-Печерската лавра, след взривяването ѝ от езичниците нацисти на 3 ноември 1941 г. Преди разрушаването ѝ, под ръководството на ***райхскомисара (същата сатанинска титла, като на съветските и днешните евро комисари)*** *Ерик Кох е осъществена масова кражба и извозване на ценностите от църквата, ВКЛЮЧИТЕЛНО И НА ЧУДОТВОРНАТА И НЕРУКТВОРНА ИКОНА "УСПЕНИЕ", ПОДАРЕНА ОТ САМАТА БОГОРОДИЦА НА ХРАМА. Защо безбожниците разрушават целенасочено точно тази църква, се вижда от чудния начин на построяването ѝ и от думите на Богородица казани на строителите:* "- *АЗ САМА ще дойда в построената от вас църква и ЩЕ ЖИВЕЯ В НЕЯ*." *ВИЖТЕ ИСТОРИЯТА НА ТАЗИ ЧУДНА ЦЪРКВА ТУК*

Духовното падение, конкретно на паството в България се утежнява и от факта, ЧЕ Г-Н СТЕФАН СТЕФАНОВ ОТКРИТО СПОДЕЛЯ РАСИСТКИ И ХИТЛЕРИСТКИ ВЪЗГЛЕДИ ПРЕД СВОИТЕ МИРЯНИ. ЕДНА ОТ ФАНТАСТИЧЕСКИТЕ МУ ТЕОРИИ, Е ЧЕ АКО ХИТЛЕР БИЛ ВИДЯЛ „СВЕТИЯ“ ОТЕЦ МАТЕЙ, ПО ВРЕМЕ НА ОКУПАЦИЯТА НА ГЪРЦИЯ, ТО ТОЙ БИ БИЛ СТАНАЛ ПРАВОСЛАВЕН И ЦЯЛАТА СВЕТОВНА И ЦЪРКОВНА ИСТОРИЯ БИ СЕ ПРЕОБЪРНАЛА!

На забележките, че **В КРАЙНА СМЕТКА НАЦИСТИТЕ СА ИЗВЪРШИЛИ МАСОВ ГЕНОЦИД ПРИ ОКУПАЦИЯТА И СА ВЗРИВЯВАЛИ С ГРАНАТИ ОЛТАРИТЕ, А ПОСЛЕ И САМИТЕ ЦЪРКВИ В МНОГО ГРЪЦКИ СЕЛА, „ОТЕЦА“ НЕ ОБЪРНА НИКАКВО ВНИМАНИЕ!**

Общо избитите от окупационните войски цивилни гърци за целия период на войната са около 578 000 души, КОЕТО Е ПО СЪЩЕСТВО ГЕНОЦИД. При наказателните акции срещу дадено село, германците са изгаряли всички къщи и СА ВЗРИВЯВАЛИ ЦЪРКВАТА. Само в на о. Крит след войната са установени 106 изгорени или полуразрушени села и много масови гробове.

Когато му се припомни, че между хитлеризма и комунизма няма почти никаква разлика, че дори названия като национал**СОЦИАЛИЗЪМ** и интернационал**СОЦИАЛИЗЪМ** СА ПОЧТИ ИДЕНТИЧНИ, КАТО СЪДЪРЖАНИЕТО ИМ НА **ПОЛИТИЧЕСКИ ОКУЛТИЗЪМ** С **ВЪЗРОДЕНО ОТ РЪКОВОДЕЩИТЕ ГИ ИУДЕИ ДРЕВЕНО ЕЗИЧЕСТВО**, Е ОБЩО – СЪЩИТЕ **ВОЖДОВЕ**, ПАНТЕОНИ, ПАМЕТНИЦИ, ФАКЕЛНИ ШЕСТВИЯ, ОГНЬОВЕ, ГЕРОИКА, ПАДНАЛИ В БОЯ **ДРУГАРИ (КОМАРАДИ)**, ПИОНЕРИ, ХИТЛЕРЮГЕНД, ЛОЗУНГИ, ПРОПАГАНДА, ПЛАКАТИ,..

Made with VideoShow

Dein
ja
em führer
ВЕЛИКИХ
РАБОТ
Made with VideoShow

ER STIRN
DER FAUST
ÄHLT DEN FRONTSOLDATEN
Made with VideoShow

Kinder,
was wißt Ihr
vom Führer?
СПАСИБО
Made with VideoShow

Deutscher Luftsport
ПИОНЕРЫ,
НА ОТДЫХ!
Made with VideoShow

DER
DEUTSCHE
STUDENT
KÄMPFT
FÜR FÜHRER UND VOLK
Мы ТРЕБУЕМ
МИРА!
Made with VideoShow

auch Du
sollst
beitreten zur
Reichswehr,
Made with VideoShow

...И ИЗОБЩО ОБЩЕСТВО, ПРЕВЪРНАТО В ОГРОМЕН ЕВРЕЙСКИ АНТИХРИСТИЯНСКИ КИБУЦ,**... НА ТОВА ПОП СТЕФАН ОТГОВОРИ, ЧЕ „КОЙТО ТВЪРДИ ПОДОБНИ НЕЩА Е ЛУД“.**

ОЧЕВИДНО Е ОБАЧЕ КЪДЕ Е ЛУДОСТТА – ТАМ КЪДЕТО Е ЕРЕСТА!

Сами си отговорете, **може ли православен йерей да е РАСИСТ**?! Може ли да харесва една **ЧОВЕКОНЕНАВИСТНА САТАНИНСКА ИДЕОЛОГИЯ, С НЕЙНИЯ ОЧЕВИДНО БЕСНОВАТ ЛИДЕР ОКУЛТИСТ**?! **Има ли той място до Господа заедно с велики православни светии, КАТО СВЕТИ МОИСЕЙ МУРИН, СВЕТИ ИОАСАФ ИНДИЙСКИ ПРИНЦ И БАЩА МУ ЦАР АВЕНИР, Св. блажени Елезвой, цар Етиопски и др., КОИТО НЕ ОТГОВОРЯТ НА НЕГОВИТЕ РАСОВИ ВИЖДАНИЯ**? **ЯВНО ГОСПОДИН СТЕФАНОВ Е ЗАБРАВИЛ НАПЪЛНО** написаното в Евангелието: "**Няма вече иудеин, ни елин; няма роб, ни**

свободник; няма мъжки пол, ни женски; защото всички вие едно сте в Христа Иисуса"!

Не трябва да се забравя на кого служи всъщност Адолф! Той сключва с папата „важен“ съюз за духовна подкрепа, който е наречен конкордат:

Подписването на договора между Ватикана и Хитлер на 20 Юли 1933 в Рим. Държавният секретар на Ватикана Пачели подписва договора. По-късно той ще стане папа Пий XII. От лявата страна е седнал вицеканцлерът Франц фон Папен.

Самият фюрер счита себе си за последовател и приемник на католическата църква и йезуитите. В своята програмна книга "Майн кампф" Хитлер дава ясно да се разбере, че се възхищава от тактиката на йезуитите и я използва в своята партия:

"Най-много съм научил от йезуитите... Светът никога не е познавал нещо толкова възхитително, колкото йерархичната структура на католическата църква. Много неща от йезуитите аз използвах в нашата партия."

(Adolf Hitler, Mein Kampf, p. 478)

Фюрерът се възхищава от методите на католическата инквизиция. Вдъхновен от нейното "велико дело", той решава да стане неин приемник. През 1934 г, на срещата с епископ Лудвиг Мюлер, Хитлер заявява:

"аз просто продължавам тази политика, която католическата църква провежда вече 500 години."

Симпатиите на Хитлер към католицизма и неговите най-верни привърженици йезуитите, го вдъхновяват и за организиранет о на щурмовите отряди на смъртта, наречени "СС", което той възлага на Хайнрих Химлер. Началникът на немското контраразузнаване Валтер Шеленберг разказва:

"Химлер основа СС-организацията съгласно принципите на йезуитския орден. Неговите правила и духовни упражнения, предписани от Игнаций Лойола, бяха модел, който Химлер се опита дословно да прекопира. Титлата "върховен вожд", която носи Химлер, е еквивалентна на йезуитската титла "генерал", а цялата структура е близко подобие на йерархията на католическата църква."

Тук идва важния момент, в който да се разкрие от къде Хитлер взема идеята за „арийската раса“!

Авторът Никълъс Гуудрик-Кларк, в своя труд „Окултните

корени на нацизма“, методично разкрива как демоничното съчетанието между езически басни, окултни практики, теософия, будизъм и хиндуизъм успяват да повлияят нацистката идеология и в крайна сметка на съдбата на целия свят след Втората световна война. **Писателя идентифицира делото на Елена Блаватска като начало на съживяването на европейския и американския окултизъм в края на 19 век.** В своята книга „Тайната доктрина“ (голяма част от която е плагиатство от по-ранни мистични и хиндуистки учения), Блаватска въвежда мита за цикли в историята на Вселената, във всеки от които светът се населява от определена раса. **Петата от тези раси, арийската, се превръща в основа на расистката теория на нацистите в Третия райх.**

Според Блаватска в „Тайната доктрина” арийците са били свръхнадарени хора, оцелели от Атлантида (които пък са наследници на хиперборейците). Те спят в пещерите на Тибет и с тях би могло при определени условия да се направи връзка. Така успелите днешни хора ще могат да създадат раса от нови „свръхнадарени човеци”. Според теософите в тайната са посветени и тибетските лами.

Това са причините за организираните от райхсфюрера на СС Хайнрих Химлер, експедиции до Тибет. Търсят се активно връзки на германската нация с предците и от по-висш произход. Хитлер и Химлер създават специален отдел към СС за осъществяване на тези контакти – това е спомената и неслучайно наречена „Аненербе” (родова памет – нем.).

Една от тези експедиции от 1939 г., е документирана в пропаганден немски филм "Тайнственият Тибет", излязъл през 1943 г. Командир на СС частта е бил Ернст Шефер, член на института Аненербе. В групата е участвал и известният австрийски алпинист Хайнрих Харер. Експедицията протича през август 1939 година, на територията на днешен Тибет. В задачите и е включено: - Задълбочено да бъдат изучени рунически и санскритски текстове; - Набавяне на тибетски текстове и документи, свързани с Ваджраяна и знания за паранормални явления; - Изследване на връзката между тибетците и арийците чрез измерване на черепите им; - Намиране на начини за установяване на контакт с Шамбала; - Установяване на контакти с последователи на предбудистки вярвания и религии; - Установяване на контакт с тулпа или тулку - тибетски водачи, за които се смята, че имат способността съзнателно да се прераждат; - Посвещаване на СС персонал в церемонията Калачакра тантра. Предполага се, че придобитите знания биха спомогнали за установяване на статут на Хитлер като духовен водач на Райха.

Друг интересен свързващ елемент между съвременните иудомасонски политически идеологии е датата 1-ви май.

Хитлер 1 май 1936 г. Имперски трудов ден

Семьон Тимошенко поздравява гостите от приятелска нацистка Германия - парада по случай 1 май 1941 г.

Американския президент Удроу Уилсън празнува 1 май

Всъщност тогава се отбелязва годишнината на друго паметно за световния елит събитие: на тази дата, през далечната 1776 г., в Баварския град Инголщат е създаден орденът на илюминатите.

Създател е споменатия вече евреин-йезуит и професор по философия Йохан Адам Вайсхаупт (1748 – 1830 г.). Основан от професора и негови студенти, орденът носи в началото име „Съюз на перфектибилистите“ (перфектционизиране на членовете) - на немски: Bund der Perfektibilitsten. **Организацията се създава, като реакция на закриването на ордена на ЙЕЗУИТИТЕ с решение на папата през 1773 г.** Повлияният силно от идеите и ученията на Просвещението иудейски професор, създава първоначално „Тайният съюз на мъдростта“ (на немски: Geheimen Weisheitsbund), който съществува като литературен клуб И ОСИГУРЯВА ЛЕСЕН ДОСТЪП НА СТУДЕНТИТЕ ДО **ЦЪРКОВНОКРИТИЧНА ЛИТЕРАТУРА** (**ТОЕСТ БОГОХУЛНА КНИЖНИНА** – б.р.).

Дата 1 май не е избрана случайно. Езическият келтски празник на този ден е бил наречен Белтейн. Етимологията на думата означава „ярък огън „, „бала огън“ или „огъня на Баал”. Фестивалите на 1 май буквално произтичат от една форма на поклонение на Слънцето и огъня. Най-важната част на Белтейн е запалването на огньовете. Фестивалът на огъня по-късно еволюира в келтите с прекарване на добитъка си през два огъня, за да се пречисти стадото, според техните езически вярвания. На този ден, в „християнска“ Западна Европа продължава да се празнува езическата традиция под формата на Валпургиева нощ.

В германската средновековна митология Валпургиевата нощ е **празник на вещиците,които заедно с други нечисти сили** (**великото сборище**) се събират на деня на света Валпургия на връх Брокен в планината Харц и се опитват да попречат на идването на пролетта. Празнуването включва паленето на гигантски огньове в чест на настъпващата пролет.

На споменатия Баал или Ваал са се покланяли и древните халдеи и езическите народи живели около Израел, от които юдеите възприемат култа. Той ги отделя от почитането на Единия Бог Творец и ги въвлича във разврат и зверски жертвоприношения на собствените си деца: „напълниха това място с невинна кръв и издигнаха оброчища ваалу, за да горят синовете си с огън за всесъжение …“ (Иер. 19:4-5). В житието на свети пророк Иеремия също са описани сатанинските им

ритуали: „устроени бяха високи жертвеници; там нечестивите иудеи пренасяха жертви на молох (другото име на демона – б.р), колейки и изгаряйки своите синове и дъщери.

ПОДОБНА НА СПОМЕНАТАТА "ЦЪРКОВНОКРИТИЧНА ЛИТЕРАТУРА", ИМА И В БИБЛИОТЕКАТА С КНИГИ, ВЪТРЕ В САМАТА СТЕФАНОВА ЦЪРКВА В МАРКОВО, КЪДЕТО СЕ ДЪРЖАТ ПРОИЗВЕДЕНИЯ НА АВТОР НАЦИОНАЛСОЦИАЛИСТ, КОЙТО ХУЛИ ПРАВОСЛАВНАТА ВЯРА, СВЕТИИТЕ И ЛЪЖЕ ЗА ДУХОВНАТА И ПОЛИТИЧЕСКА ИСТОРИЯ НА БЪЛГАРИТЕ.

Geschichte der Bulgaren

von

Dr. Gantscho Tzenoff.

Mit
drei Karten im Text und einer Karte der alten Geschichte
der Balkanhalbinsel als Beilage.

BERLIN
1911.

Става въпрос за доктора от Берлинския университет по времето на третия райх Ганчо Ценов. Цитати от неговата книга „Geschichte der Bulgaren” (История на Българите), БЯХА ДАДЕНИ НА Г-Н СТЕФАН, НО ОСТАНАХА БЕЗ РЕАКЦИЯ, ПОДОБАВАЩА НА ПРАВОСЛАВЕН СВЕЩЕНИК. ТОЙ КАЗА, ЧЕ ЩЕ ПРОДЪЛЖАВА ДА ДЪРЖИ ЕРЕТИКА В ЦЪРКВАТА, ЗАЩОТО БИЛ „ИСТОРИЧЕСКИ ПРАВДИВ“. Ето за какъв хулител става въпрос:

„Св. Георги, както виждаме, е оприличен на богинята Георга или Герга, както е наричана в други песни. Тази самодива Георга или Герга е богинята Хера в гръцката митология. Хера е най-голямата дъщеря на Кронос, съпруга на Зевс и майка на Арес (Марс, Марко)... Очевидно е, че Херкулес и Хера от троянската епоха, са се превърнали в самовилите

Гера, Георга, а тези самовили са се преобразили в обрза на св. Георги, в съвремената епоха. **Тази Георга е толкова почитана от българите, че в модерната епоха е оприличена на християнски светец**…

Кирил е наричан ту „философ”, с името Константин, ту „християнският учител” по име Кирил. Кирил е описан, като учител на Климент. Последният е бил епископ в Ликия и ученик на ап.Павел. **В този случай под *Кирил* явно се разбира ап.Павел**… Павел е изминал същия път, когато е отишъл в Солун. От всичко това се разбира, че Кирил е бил учител на Климент, като последният е бил ученик и на ап. Павел, **следователно Кирил и Павел са една и съща личност**…

…**След смъртта на императора неговият син Аркадий (385- 408) обявил Хрисостомос за епископ на Константинопол, който благодарение на голямата си ораторска дарба, бил наречен Хрисостомос (ЗЛАТОУСТ) (СТАВА ВЪПРОС ЗА ВЕЛИКИЯ СВЕТИ ИОАН ЗЛАТОУСТ- б.р.). Този епископ е трябвало да погърчи скитите и траките. Това, обаче не било никак лесно, тъй като скитите не само, че не отдавали голямо внимание на проповедите, на Хрисостомос, но дори се надигнали и поискали обратно техните църкви в Константинопол.“**

ЕТО КАК ЕРЕТИКА ФАШИСТ ЕТНОФИЛИТИСТ ХУЛИ СЪБОРИТЕ И ПРАВОСЛАВИЕТО:

„**Както виждаме, цялата борба се води основно срещу църквата на Балканския полуостров**. Всичките четири събора са били насочени срещу нея. Тъй като с тези събори не е постигнато нищо, а траките или сктите са запазили своята вяра, започва пропаганда сред самото население. **Тази пропаганда става най- яростна в края на IV век, водена**

от известния константинополски патриарх Йоан Хрисостомос (398- 404). Църковният историк от 5 век пише следното:

„Когато той (Хрисостомос) забеляза, че скитските племена са попаднали в безбожната примка на арианството, той се опитал да ги освободи от нея. Избрал няколко помощника, които познавали техния език. Осветил ги, някой като свещеници, други- дякони, трети- четци…“

Борбата между траки и гърци е била повече между народи, отколкото между религии. Религията е била предтекст за да се скрият други намерения**… Източните римляни или гърците започват да погърчват траките. За да постигнат това те си служат с преиначаване на фактите. Ако до този момент са твърдели, че траките или скитите са арианци, които трябвало да бъдат покръстени в православната вяра, то от тук нататък започват да твърдят, че скитите са еретици, неверници, които тепърва трябва да бъдат покръстени в християнството от гърците**…“.

В стефановата църквица има миряни, които открито си водят нацистка пропаганда, пускат филми за фюрера на други хора, дори имаше човечец, който беше донесъл „Майн Кампф“ ЗА ДА Я ДАДЕ ПРЕДИ ИЗПОВЕД НА „ОТЕЦА“, ЗАЩОТО ТОЙ Я ПОИСКАЛ.

Ето как, в същата тази книга водача на еретическо-езическа Германия се изказва „компетентно“ и за миналото на православната Руска империя И ЗА СЛАВЯНСТВОТО:

„Не държавническите дарования на славянството (*тоест, според Адолф, не православната богохранима държава, с нейния миропомазан руски цар и правоСЛАВния народ,*

спрели през столетията нашествията на дивите езически азиатски орди – б.р.) са дали сила и здравина на руската държава. Всичко това Русия дължи на германските елементи (***?!***) — превъзходен пример за онази огромна държавническа роля, която са способни да играят германските елементи, действайки вътре в една **по-низка раса**... „/Хитлер - "Моята борба", 1926 г. /

(***низък*** *- безчестен, подъл, долен,* ***недостоен****, мерзък – тлк. реч.*)

ЗА ПОДРОБНОСТИ ПО ТЕМАТА ВИЖТЕ: **Окултизма на националсоциализма**

Възприемайки идеи от подобна **ЙЕЗУИТСКА ПРОПАГАНДА, ПОП СТЕФАН ПРЕМИНАВА И КЪМ ОФИЦИАЛНО ОТРИЧАНЕ НА СЛАВЯНСТВОТО!**

Става въпрос за отдавна задвижената от лицемерните и лукави йезуити и от цялата католическа богохулна пропаганда борба със славянството, което е основен приемник и носител на истинската вяра в Бог – православието. Стига се до абсурдното отричане съществуването на такава общност, която според **иудомасонските подлоги** била измислена от руската завоевателна доктрина В ПО-СЪВРЕМЕННИ ВРЕМЕНА.

Императора отправя свв. Кирил и Методий в Моравия. Миниатюра от Радзивиловската летопис. Русия. Края на XV в

Едни от първите действия на тази еретическа кауза може да видим още при борбата на латинското духовенство И **ТРИЕЗИЧНАТА ЕРЕС със светите СЛАВЯНСКИ**

просветители Кирил, Методий и техните ученици. Въпреки, че са приети и благословени в дейността си от ПРАВОСЛАВНИЯ ТОГАВА ПАПА АДРИАН, те срещат непрекъснати трудности и съпротива. Методий бива запрещаван и затварян от немското духовенство, а учениците му в крайна сметка са принудени да напуснат славянските области на Моравия и Панония, като стават просветители на **СЛАВЯНСКА България**.

Въпреки очевидните генетически, етнически, езикови, исторически, културни, фолклорни, религиозни, нравствени и т.н. ОБЩИ ХАРАКТЕРИСТИКИ МЕЖДУ ВСИЧКИ СЛАВЯНСКИ НАРОДИ, МАНИПУЛАТОРИТЕ НА ИСТОРИЧЕСКАТА ИСТИНА ТВЪРДЯТ, КАКТО ПИСАХМЕ ПО-ГОРЕ, ЧЕ ТОЗИ ТЕРМИН И ТАЗИ НАРОДНОСТ „СЛАВЯНСТВО“ БИЛИ СЕ БИЛИ ПОЯВИЛИ, ВИДИТЕ ЛИ В РЕЗУЛТАТ НА РУСКАТА ИМПЕРСКА ПОЛИТИКА ПРЕЗ XVIII В. Според други техни фантастични версии, създател на термина бил хърватския националистически автор от XVI в. Винко Прибоевич със своето слово „За произхода и славата на славяните“. Неговата идея била подета от Мавро Орбини и др. Прибоевич твърди, че днешните славяни са били древните илири, **ЗА КОЕТО ТОЙ ИМА ОСНОВАНИЕ, ЗАЩОТО ИЛИРИТЕ СА ЧАСТ ОТ ТРАКИЙСКИТЕ НАРОДИ, В КОИТО СЕ ВКЛЮЧВАТ И ТРИБАЛИ, СЕРДИ, МАКЕДОНИ, МИЗИ, СКИТИ, ГОТИ И ДРУГИ, КОИТО В ПОСЛЕДСТВИЕ И ВЪЗ ОСНОВА НА ОБЩИТЕ ТРАДИЦИИ, ЕТНОС, ФОЛКЛОР, ЕЗИК И ВЯРА СЕ НАРИЧАТ С ОБЩОТО ИМЕ СЛАВЯНИ**.

Авторите на новото извращаване на историята ни твърдят, че никъде не намерили древни исторически документи, които да говорят за славяни. Те били срещнали термини Скити, Скалви, Словени, Сакалиби

(араб.). НИЕ ПЪК ЩЕ ИМ ОТВЪРНЕМ, ЧЕ КАКТО И ДА БЪДАТ НАРЕЧЕНИ Е ОЧЕВИДНО, ЧЕ СТАВА ВЪПРОС ЗА ЕДИН И СЪЩИ НАРОД, ВИНАГИ НАСЕЛЯВАЛ И НАСЕЛЯВАЩ ТЕРИТОРИИТЕ ОТ СРЕДНА ЕВРОПА И БАЛКАНИТЕ ДО КАМЧАТКА И САХАЛИН.

ПРИДЪРЖАЙКИ СЕ КЪМ СПОМЕНАТИТЕ АНТИСЛАВЯНСКИ ЕРЕТИЧЕСКИ ИДЕИ, ПОД ВЛИЯНИЕ НА ЕДИН СВОЙ МИРЯНИН И НЕГОВ "ДЖОБЕН ИСТОРИК", НЯКОЙ СИ "ИЗДАТЕЛ" И. МАРЧЕВСКИ, ПОПЪТ СТЕФАН се явява ПРОКЛЕТ ЕРЕТИК, отрицател на Светото Предание на Църквата, В КОЯТО СЕ СЛУЖИ И НА ЦЪРКОВНО СЛАВЯНСКИ ЕЗИК И ЧИИТО СВЕТИИ ПИШАТ НАПРИМЕР СЛЕДНОТО:

„**Свети Юстиниан**, император на Византия, бил **СЛАВЯНИН**. Той се родил в село Ведряни около град Средец в България.“ ***СВЕТИ ДИМИТРИЙ РОСТОВСКИ! 27.11 по еретическия, † 14 ноември по православния календар - Свв. благоверни цар Управда-Юстиниан и царица Теодора***

Същия свети Димитрий Ростовски, както и **МНОГО ДРУГИ ПРАВОСЛАВНИ СВЕТЦИ, АРХИЕРЕИ И УЧИТЕЛИ НА ЦЪРКВАТА, НАРИЧАТ СВЕТИТЕ РАВНОАПОСТОЛНИ БРАТЯ КИРИЛ И МЕТОДИЙ „СЛАВЯНСКИ УЧИТЕЛИ“.** Например житието им от св. Димитрий е озаглавено „Живот и

трудове на преподобните наши отци Методи и Константин, в монашество Кирил, **УЧИТЕЛИ СЛАВЯНСКИ**“.
БЪЛГАРСКИЯ ПРАВОСЛАВЕН ПРОСВЕТИТЕЛ И ВЕЛИК НАШ СВЕТЕЦ КЛИМЕНТ ОХРИДСКИ ПИШЕ „Похвала за нашия блажен отец и СЛАВЯНСКИ УЧИТЕЛ Кирил Философ“.

Свети Климент Охридски (916 г.) пише още:

„Случи се по онова време, че **СЛАВЯНСКИЯТ** княз Ростислав и Светополк изпратиха от Моравия [пратеници] до цар Михаила, които казаха така: "Ние, с божия милост, сме здрави. При нас са надошли мнозина учители християни от италианците, от гърците и от немците, които ни учат различно. Но ние, **СЛАВЯНИТЕ**, сме прости хора, и нямаме човек, който да ни настави в истината и да ни обяснява смисъла [на Писанието], затова, добрий господарю, изпрати ни такъв мъж, който да ни направлява във всяка правда."

Тогава царят каза на Константин Философ: "Чуваш ли, Философе, тези думи? Друг освен тебе не може да свърши тази работа. Тъй че ето ти много дарове и иди, като вземеш със себе си и брата си, игумена Методия. Защото **вие сте СОЛУНЧАНИ, а всички солунчани говорят чисто СЛАВЯНСКИ.**"

Пространно житие на архиепископ Методий (885 г.) *от св. Климент Охридски*

Ето какво пише и в един от основните древни исторически летописи, СЪТВОРЕН ОТ ДРУГ **ПРАВОСЛАВЕН СВЕТЕЦ** – преподобни Нестор Летописец, Киево-Печорски († ок.1114 г.):

„На Яфет (син на праведен Ной – б.р.) бяха дадени Мидия,.. Кападокия, Пафлагония, Галатия, Колхида, Босфор,.. Сарматия,.. **СКИТИЯ, ТРАКИЯ, МАКЕДОНИЯ,**

ДАЛМАТИЯ, ТЕСАЛИЯ,.. ЕПИР, ПЕЛОПОНЕС, ИЛИРИЯ, **СЛАВЯНИТЕ**...(!!!),.. ДО ПОНТИЙСКО МОРЕ НА СЕВЕР: **ДУНАВ**, ДНЕПЪР,.. ДЕСНА, ПРИПЯТ, ДВИНА, ВОЛХОВ, ВОЛГА... ***(ТЕРИТОРИИ ОПИСАНИ ОТ НАС КАТО ДРЕВНИ ОБИТАЛИЩА НА ТРАКИЙСКИТЕ СКИТСКИ НАРОДИ, В КОИТО ОТ СВЕТЕЦА, КАКТО ВИЖДАМЕ СА ВКЛЮЧЕНИ И СЛАВЯНИТЕ – Б.Р.).***

ПРОДЪЛЖАВАМЕ ЦИТАТА:

„СЛЕД РАЗРУШАВАНЕТО НА СТЪЛПА (ВАВИЛОНСКАТА КУЛА – Б.Р.) И СЛЕД РАЗДЕЛЕНИЕТО НА НАРОДИТЕ, СИНОВЕТЕ НА СИМ ВЗЕХА ИЗТОЧНИТЕ СТРАНИ, СИНОВЕТЕ НА ХАМ – ЮЖНИТЕ СТРАНИ, ЯФЕТОВИТЕ ВЗЕХА СЕВЕРНИТЕ И ЗАПАДНИТЕ СТРАНИ. **ОТ ТЕЗИ 72 НАРОДА ПРОИЗЛЕЗЕ И СЛАВЯНСКИЯ (!!!)**...

СЛЕД МНОГО ВРЕМЕ СЛАВЯНИТЕ СЕ РАЗПОЛОЖИХА ПО ДУНАВА, КЪДЕТО СЕГА СА ЗЕМИТЕ УНГАРСКА И БЪЛГАРСКА (!!!). **ТЕЗИ СЛАВЯНИ СЕ РАЗПРОСТРАНИХА ПО ЗЕМЯТА И СЕ НАЗОВАХА С ИМЕНАТА НА ЗЕМИТЕ, КОИТО ЗАЕХА** (!!!). Така тези, които се разположиха по река Морава се нарекоха моравци, а други се назоваха чехи. А също и тези са славяни: бели хървати, и сърби, и хорутани. Когато волхите нападнаха дунавските славяни, и започнаха да ги притесняват, то тези се заселиха край Висла и се нарекоха ляхи, а от тези ляхи произлязоха поляците...

Така също славяни дойдоха и се заселиха по Днепър и се нарекоха поляни, а други древляни,.. а други се заселиха между Припят и Двина и се нарекоха дреговичи, други... полочани... Тези славяни, които се заселиха около езерото Илмен СЕ НАРЕКОХА С ИМЕТО СИ – СЛАВЯНИ, И ПОСТРОИХА ГРАД, И ГО НАРЕКОХА НОВГОРОД. А други... се нарекоха северяни. И **ТАКА СЕ РАЗСЕЛИ СЛАВЯНСКИЯ**

НАРОД... (!!!)...

ДОЙДОХА ОТ СКИТИТЕ, ТОЕСТ ОТ ХАЗАРИТЕ, ТАКА НАРЕЧЕНИТЕ БЪЛГАРИ И СЕ ЗАСЕЛИХА ПО ДУНАВ (!!!)...

За тези моравци първо бе създадена азбуката, **НАЗОВАНА СЛАВЯНСКА ГРАМАТИКА; ТАКАВА Е ГРАМАТИКАТА НА РУСНАЦИТЕ И НА ДУНАВСКИТЕ БЪЛГАРИ**... Константин се върна обратно и започна да учи българския народ, а Методий остана в Моравия... “

Свети преподобни Нестор Летописец († ок.1114 г.) „Повесть временных лет“ (стр.2, 3, 4)

Подобни сведения ни дава и **ДРУГ ПРАВОСЛАВЕН ДУХОВНИК – БУДИТЕЛЯТ НА БЪЛГАРСКИЯ НАРОД ПАИСИЙ ХИЛЕНДАРСКИ:**

СЛАВЯНОБЪЛГАРСКА ИСТОРИЯ

„**От целия СЛАВЯНСКИ род най-СЛАВНИ са били**

БЪЛГАРИТЕ. ПЪРВО те са се нарекли царе, първо те са имали патриарх, първо те са се кръстили, най-много земя те завладели. Така от целия славянски род били най-силни и най-почитани и ПЪРВИТЕ СЛАВЯНСКИ СВЕТЦИ са просияли ОТ БЪЛГАРСКИЯ РОД и език, както и за това подред написах в тая история. И за това българите имат свидетелство от много истории, защото всичко е истина за българите, както вече и споменах...

Ной видял, че целият човешки род на земята е загинал,.. На Сим, първия си син, заповядал да се засели със своето потомство в първата част на земята, Азия. Това е източната земя. В нея се намират раят Едем и Ерусалим, държи докъм Цариград. На втория си син Хам заповядал да се засели в Африка. Това е южната земя. В нея се намират Египет и фараонският народ. На третия син Афет заповядал да се засели в Европа. Това е западната и северната земя. В нея се намират Цариград, Москов, Беч, Рим, Брандибур и целият славянски род. Това заповядал Ной на своите синове и им разделил на три части цялата земя... Афетовото племе се разделило на 15 народа. Всички тия народи преминали Черно и Бяло море и се населили в земята Европа... Афет имал един син, наричали го Мосхос. На Неговото племе и род се паднал и от него се отделил нашият славянски език и се наричал Мосхосов род и език. Тоя род и език отишъл на север, гдето е сега Московската земя, и по онзи свой прадед Мосхос нарекли Москва реката, гдето най-напред се заселили, а по нея и селището. После постепенно го превърнали в град, там поставили царския престол и поради това всички се нарекли московци - и до днес. В Московската земя има една страна, нарича се Скандавия. Както се разпръснали най-напред, ония, които били в тая страна, нарекли ги скандавлани. Тия скандавлани след много години и време, като се умножили в оная земя, дигнали се от нея, отишли на запад и намерили там

земя покрай Окиан-море. Това море се нарича Балтско и Помариско... **Римляните ги подчинили под властта и вярата на папата. Тия славяни са от един род и език с българите. Когато се населили в оная земя край немците и брандебурите, по едно време се подигнал много народ от тях и отишли пак в Московската земя, но москалите и русите не ги пуснали в своята земя и станала голяма война и бран.** Тук във войната **СЛАВЯНИТЕ ПОБЕДИЛИ**, отново влезли в оная земя и се заселили край голямата река Болга, която тече от юг към север през Московската държава и се влива в Окиан-море. **Поради тая река Болга, СЛАВЯНИТЕ СЕ НАРЕКЛИ БОЛГАРИ - И ДО ДНЕС** - и били в оная земя много години и времена до 328 г. от рождество Христово. В това време царувал в Цариград цар Уалент...

Уалент заповядал на българите да преминат Дунав в Тракия и да се поселят покрай Дунав и Черно море до Морава и Хършава и да пазят границите на гърците от готите, скитите, аварите - това са татари и маджари. Така българите преминали по това време река Дунав, населили се първо покрай Дунав. Едни българи останали с един свой войвода в Панония с аварите и маджарите и бил много години заедно с маджарите. По това време гърците не знаели, че българите се наричат българи, но ги наричали готи и хуни...

Но не били научени да се покоряват на царе, а били свирепи и диви, безстрашни и силни във война, люти като лъвове. Един отивал срещу десет без страх, както и досега от север излиза всесилен и мощен във война и бран народ. Такива били в началото българите, силни и яки във война. В първата част на Барония, на лист 567, пише: "**Българите са страшни за целия свят, малък народ, но непобедим**." Така и гърците пишат в своите истории: "**Българите са диви и непобедими във война**." И пак: "**Лют е българският народ и**

непобедими са във войните." Много пакости са правили на гърците и римляните, затова така ги наричат. Тъй тези българи след късо време се вдигнали срещу гръцката земя и правели пакост на гърците, затова цар Уалент тръгнал с войска против тях, на по божия воля българите и готите победили Уалента във войната. Той побягнал, те го преследвали и настигнали при Едрене, Той се скрил със своя везир в един плевник. Те запалили плевника, там цар Уалент изгорял с везира си. Тъй писали за Уалент в неговите деяния: "**Обезумя цар Уалент и пусна готите, преминаха Дунава и се населиха в Тракия. После беше победен и изгорен от тях**." **Тук е явно, че българите по онова време се наричали готи и конен народ и досега пребивават покрай Дунав и Тракия, а по онова време именували ги готи поради татарите**. Така българите се вдигнали в това време и завладели много място от гърците - цялата Търновска, Видинска и Нишка епархия, - станали независими и се заселили нашироко по тия епархии.

След цар Уалент цар станал Теодосия. Той отишъл с войска срещу готите и българите и ги усмирил. Отнел от тях град Свищов, но не можал съвършено да го покори под римска власт. Те от онова време се отделили съвсем и били независими. И макар по малко се умножавали, засилвали и побеждавали много пъти гърците и римляните, взимали от тях земя и място и тъй после **завзели цяла Тракия, Македония и част от Илирик. И населили се българите в тая земя и досега, както се вижда**..."

*„**СЛАВЯНОБЪЛГАРСКА** история" на православния монах Паисий Хилендарски (1722 г. - ок. 1773 г.)*

император Валент II

Споменатият цар Уалент е византиския император Валент, който бил еретик арианин и бил наказан по Божие допущение. Ето пасаж от православно житие, който потвърждава истинността на Паисиевата история:

„преподобни Исаакий, бидейки преизпълнен с благодатта на Светия Дух, пламнал от още по-голяма ревност (както някога пророк Михей - срещу израилския цар Ахав) и гръмогласно извикал към Валент:

- “Ако се върнеш смиром”, то знай, че “не Господ е говорил чрез мене”! Казвам ти, че ти не ще победиш варварите, но ще побегнеш от тях, а те ще те пленят и ти жив ще бъдеш изгорен с огън.

Разгневен от тия думи, царят заминал на път, а светият бил отведен в тъмницата.

Между това гърците влезли в сражение с варварите. Битката била извънредно жестока и по Божие допущение победили варварите, както предрекъл и свети Исаакий. Много от гърците паднали, поразени от меч. Валент бил ранен и като нямал вече сили да се бие с враговете, тръгнал да бяга. А

варварите преследвали гръцките воини и ги покосявали като трева. Те вече настигали и самия цар, който бягал само с един от своите съветници - военачалника арианин, който го бил посъветвал да не се вслушва в думите на Исаакий. Като се приближил до едно селище, той видял някакъв плевник, в който имало слама. Тъй като конят му бил вече уморен, той слязъл от него и се скрил в плевника, заедно със своя съветник. Но не се укрил от възмездяващата Божия ръка. Варварите, които го преследвали, стигнали до това селище и като разбрали, че в плевника се крият някакви гърци, го запалили от всички страни и го изгорили до основи. Така загинал този окаян цар и неговият зъл съветник.“

12.06 по еретическия, † 30 май по православния календар - Св. преподобни Исакий Далматски, Изповедник

От официалната история на България знаем за СЕДЕМ СЛАВЯНСКИ племена, с които Есперих сключва военен съюз. От свети Нестор, писал през далечния XI в. научихме: „ДОЙДОХА ОТ СКИТИТЕ, ТОЕСТ ОТ ХАЗАРИТЕ, ТАКА НАРЕЧЕНИТЕ БЪЛГАРИ И СЕ ЗАСЕЛИХА ПО ДУНАВ“. Свети Иероним (331-420 г.) който беше написал „Mesia hec & Vulgaria” (Мизия, тук и България), говори още за „СЕДЕМ ГОТСКИ ИЛИ ГЕТСКИ ПЛЕМЕНА… ПОНЕЖЕ УЧЕНИТЕ ХОРА НАРИЧАЛИ ГЕТИТЕ ГОТИ“. От бащата на историята Херодот разбираме за „СЕДЕМ СКИТСКИ ПЛЕМЕНА, ОТ ПАНОНИЯ ДО ЧЕРНО МОРЕ“, (Херодот

484 г. – 425 г. пр. Хр.). Изводите можете да си направите сами!

С ПРИДЪРЖАНЕТО КЪМ АВТОРИ КАТО ЦЕНОВ, ТЕХНИТЕ ИДЕОЛОГИИ И ЛИДЕРИ, САМИЯТ Г-Н СТЕФАН СЕ ПРЕВРЪЩА В ХУЛИТЕЛ НА ПРАВОСЛАВИЕТО!

ТАКЪВ ТОЙ СЕ ЯВЯВА И С ЗАЯВЕНИТЕ ПРЕД ВСИЧКИ МИРЯНИ **СИМПАТИИ КЪМ РОК МУЗИКАТА И НАЙ-ВЕЧЕ ГРУПАТА МЕГАДЕТ**, КОЯТО, ЗАБЕЛЕЖЕТЕ ИМА ПЕСЕН „Anarchy in The U K“, В КОЯТО СЕ ПЕЕ „**АЗ СЪМ АНТИХРИСТА**“. **ВОКАЛИСТА ДЕЙВ МЪСТЕЙН ЗАЯВЯВА ОТНОСНО ДЯВОЛА В ИНТЕРВЮ: „НАЙ-ГОЛЯМАТА ЛЪЖА Е, ЧЕ ТОЙ НЕ СЪЩЕСТВУВА… ТОЙ Е МНОГО КРАСИВ! ТОЙ Е АНГЕЛ! ЗАЩО ЩЕ ИЗГЛЕЖДА КАТО ЧУДОВИЩЕ? ТОЙ Е СПОСОБЕН ДА ИЗГЛЕЖДА КАТО ВСЕКИ ЕДИН ОТ ВАС, ТОЙ МОЖЕ ДА Е В ТАЗИ СТАЯ ДОРИ СЕГА…**“ (***Megadeth's Dave Mustaine: Satanic Forces - ABC News***).

Можем да припомним **НА НЕГО И НА ВСИЧКИ СЪВРЕМЕННИ ЙЕРЕИ И АРХИЕРЕИ**, написаното от епископ Матей, **КОЕТО ЗА СЪЖАЛЕНИЕ И САМИЯ АРХИЕРЕЙ НЕ СПАЗВА**, **НО МНОГО ПРАВИЛНО НАПОМНЯ НА ВСИЧКИ ДУХОВНИЦИ, КОИТО ИСКАТ ДА БЪДАТ ПРАВОСЛАВНИ И ДА СПАСЯВАТ СЕБЕ СИ И ПОВЕРЕНИТЕ ИМ ДУШИ:**

“Епископът е **ДЛЪЖЕН** да поучава народа и клира на **ИСТИНСКА ВЯРА** и **ДОБРОДЕТЕЛЕН ЖИВОТ** и да не бъде небрежен съгласно 58 апостолско правило и при това – **да**

пази БЛАГОЧЕТИЕ и **да изобличава и АНАТЕМОСВА всяка ерес и злославие и всяко УЧЕНИЕ противно на църковното предание, съгласно първо правило на Втория Свят Вселенски Събор, тридесето правило на Шестия Вселенски Събор... Господ ще потърси кръвта НА ВСЯКА ПОВЕРЕНА НАМ ДУША**."

Поради сектантските отклонения, „текучеството" на миряни от **СТЕФАНОВАТА ЦЪРКВА В ПЛОВДИВСКИЯ КВАРТАЛ МАРКОВО** през годините е голямо, като някои преминават директно към **БЕЗЗАКОНИЯ КРИПТОИКУМЕНИЧЕСКИ, ИКОНОБОРЧЕСКИ** синод в Гърция, други се връщат в „**ЦЪРКВАТА МАЙКА**", трети се присъединяват към други старостилни икуменисти, които демонстрират привидно единение и стабилност, а четвърти се отчайват и преминават към нерадение, нарушаване на духовния живот и изпадане в греховност.

Това е и ЦЕЛТА НА ПОДМОЛНАТА СТАРОСТИЛНА ЕРЕС!

КОЕ ОБАЧЕ Е НАЙ-ТРЕВОЖНОТО?!

ВСИЧКИ ПРЕДСТАВИТЕЛИ НА МАТЕЕВИЯ СИНОД У НАС, ВКЛЮЧИТЕЛНО И СТЕФАН ПЛОВДИВСКИ, КАКТО И ДУХОВНИЦИ ОТ ДРУГИ СТАРОСТИЛНИ СИНОДИ КАЗВАТ, ЧЕ ТРЯБВА ДА СЕ НАЛОЖИ АНАТЕМА НАД ИКУМЕНИЗМА, И ТЕ Я НАЛАГАТ УСТНО, НО КАЗВАТ, ЧЕ НЕ МОГАТ ДА Я НАПИШАТ В ОФИЦИАЛНО ИЗПОВЕДАНИЕ С ПОДПИС И ПЕЧАТ. СИНОДИТЕ ИМ В ГЪРЦИЯ СЪЩО ОТКАЗВАТ!

Много интересна и показателна е част от един документ с питания от страна на матеевия синод към РПЗЦ, свързана с налагането на анатема над икуменизма:

„т. 3 ЗАЩО АНАТЕМАТА НАД ИКУМЕНИЗМА Е ИЗДАДЕНА БЕЗ ВСЯКАКВО ОКРЪЖНО ПОСЛАНИЕ И НЕ СЪДЪРЖА ПОДПИСИТЕ НА ЧЛЕНОВЕТЕ НА СИНОДА?.. т. 5 ЗАЩО РУСКИЯ СИНОД НЕ ПРЕДОСТАВИ ОФИЦИАЛЕН ДОКУМЕНТ НА СВЕЩЕНИЯ СИНОД НА ЦЪРКВАТА НА ИПХ ГЪРЦИЯ, НИТО ОБЯВИ ТОВА РЕШЕНИЕ В ОФИЦИАЛНА ФОРМА (НО СЪВЪРШЕНО НИ ОСТАВИ В НЕВЕДЕНИЕ ЗА ТОВА)?“.

(Решения на втората сесия на Архиерейския Синод на Църквата на Истинно-Православните Християни на Гърция от 01.04.1985 год.)

МАТЕЕВЦИ МНОГО ПРАВИЛНО ПИТАТ ЗА ТЕЗИ ЛИПСВАЩИ ОФИЦИАЛНИ ДОКУМЕНТИ, НО ТЕ САМИТЕ НИКОГА НЕ ИЗВЪРШВАТ ТОЗИ АКТ, ДОРИ И НЕОФИЦИАЛНО!

ТОВА ВОДИ ДО ТЪЖНИЯ ИЗВОД, ЧЕ ИМА НАТИСК ВЪРХУ ВСИЧКИ ТЕЗИ НАЙ-РАЗЛИЧНИ ДУХОВНИЦИ И СИНОДИТЕ ИМ ЗА ДА НЕ СЕ ОСЪЩЕСТВИ ТОЗИ ОФИЦИАЛЕН АКТ НА ОСЪЖДАНЕ НА САТАНИНСКАТА РЕЛИГИЯ!

А НАЙ-ТЪЖНОТО, Е ЧЕ ТЕ СЕ ПОДЧИНЯВАТ НА ТОЗИ НАТИСК И НЕ ИЗПОВЯДВАТ ВЯРАТА ОФИЦИАЛНО! ТОВА ЯВНО Е УСЛОВИЕТО С КОЕТО МАСОНСКИТЕ ВЛАСТИ ИМ ПОЗВОЛЯВАТ ДА СИ РЕГИСТРИРАТ ИНСТИТУЦИИТЕ, ИМОТИТЕ С ХРАМОВЕТЕ И ДРУГА СОБСТВЕНОСТ, И ДА РАЗВИВАТ ДЕЙНОСТ НЕОБЕЗПОКОЯВАНИ!

НО НЕОСЪЖДАНЕТО, НЕОГРАЖДАНЕТО И НЕВОДЕНЕТО НА ДУХОВНА БОРБА С НАЙ-ГОЛЯМОТО ЗЛО НЯКОГА СЪЩЕСТВУВАЛО НА ЗЕМЯТА, Е СДЕЛКА С ДЯВОЛА!

СДЕЛКА, ЗА КОЯТО ВСЕКИ, КОЙТО УЧАСТВА В НЕЯ ГОРИ В АДА, *„БИЛ ТОЙ ЕПИСКОП ИЛИ МИРЯНИН“* (*св. Марк Ефески)*!

ТОВА Е ЯВНО И ПРЕДНАМЕРЕНО НАРУШЕНИЕ НА ПРЕДАНИЕТО, КОЕТО ЯСНО, КАКТО ВЕЧЕ ПИСАХМЕ КАЗВА: *„да се предаде на АНАТЕМА всяка ерес“* първо правило на Втория Свят Вселенски Събор*; „които дръзнат да съставят друга вяра, да я предлагат или разпространяват…. да бъдат предадени на АНАТЕМА.“* Седмо правило на Третия Свят Вселенски Събор.

Един пример от **ПРАВОСЛАВНОТО ПРЕДАНИЕ** ясно ни показва, защо съвременните старостилни икуменисти, **ВКЛЮЧИТЕЛНО МАТЕЕВЦИ И Г-Н СТЕФАН СТЕФАНОВ, УПОРИТО ОТКАЗВАТ ДА ПОДПИШАТ И ПОДПЕЧАТАТ ДОКУМЕНТ С ОФИЦИАЛНО ИЗПОВЕДАНИЕ НА ВЯРАТА И АНАТЕМА НАД ИКУМЕНИЗМА:**

„Светейшият Никифор изпратил, преди венчаването му за царството, епископи с изповядване на православната вяра, молейки новия цар **ДА ПОДПИШЕ СЪС СОБСТВЕНАТА СИ РЪКА**, по обичая на предишните благочестиви царе, обещание неизменно да се придържа към догматите на светата вяра, изложени в това **ИЗПОВЕДАНИЕ**.

ЛУКАВИЯТ И ЛИЦЕМЕРЕН цар на думи се показал усърден в благочестието и обещал да подпише изповядването, само не преди венчаването:

- Когато - казал той - ми бъде възложен царският венец, тогава ще подпиша.

Но вместо изповядването на вярата, лъжецът **ТАЙНО ПОДПИСАЛ ДОНЕСЕНАТА МУ ОТ ЕРЕТИЦИТЕ КНИГА**,

подчинявайки се повече на подобните на него хищни вълци, отколкото на истинските пастири. След това с голяма пищност и царска слава влязъл в катедралната Софийска църква; когато се извършвал обичайният чин на царското венчание и светейшият патриарх възлагал венеца на неговата недостойна глава, Бог му открил какъв ще бъде този цар: възлаганият царски венец в ръцете на патриарха се превърнал в трънен венец и с бодлите си болезнено изранявал ръцете на архиерея, който узнал, че това е знамение за скорошното гонение и мъчения от този цар, за което с душевно съкрушение известил своя клир.

На другия ден след венчаването свети Никифор отново молел царя да изпълни обещанието **И ДА ПОДПИШЕ ИЗПОВЕДАНИЕТО НА ПРАВОВЕРИЕТО, СЛЕДВАЙКИ ПРИМЕРА НА ПРЕДИШНИТЕ** благоверни царе, но Лъв вече бил стъпил на **ПЪТЯ НА ЛЪЖАТА** и осквернявайки царската порфира, решително отказал да изпълни предложението на светителя…“ ***15.06 по еретическия, † 02 юни по православния календар - Св. свещеномъченик Еразъм Охридски. Св. Никифор Изповедник, патриарх Константинополски***

Приемането на някаква икуменическа еклезиологична ерес или на новия стил, в личен план **води до повреждане на ясното духовно зрение**, **до поощряване на светския дух в църквата и до безразличие към неправдата, така постепенно се стига и до безразличие към фундамента на православието – послушанието към Църквата. То се заменя с послушание към човеци, които сами са непослушни на Църквата. Недобросъвестни “духовници” казват, че новият стил или отстъпленията на старостилните икуменисти трябвало да се спазват по послушание. Такова послушание обаче е съучастие в греха на отстъплението. То е отявлено непослушание**

към Светото Предание и отците на Църквата. Ако можеше, то всеки католик или протестант щеше да се оправдава с послушанието си към своя кардинал или пастор. Къде е тогава границата между православие и ерес?

Да не забравяме думите на Господа към една от църквите на последните времена: “ ***Зная твоите дела; носиш име, че си жив, а си мъртъв. Буден бъди и укрепявай останалото, което е на умиране; защото не намерих делата ти съвършени пред Моя Бог. Помни, прочее, как си приел и чул, и пази, и се покай***.”*(Откр. 3:1-3)*

Ето и други слова на Спасителя*: “**Не всеки, който Ми казва: Господи, Господи! ще влезе в царството небесно, а оня, който изпълнява волята на Моя Отец Небесен.**”(Матей 7:21)*

Ще припомним, че в Синодика на Православието в неделя на Тържеството на Православието ние възкликваме: *“На тия, които отричат Съборите на Светите Отци и техните Предания, които са се явили в съответствие с Божественото Откровение и благочестиво се пазят от Православната Съборна Църква, АНАТЕМА!*”

И все пак, КЪДЕ Е СЪХРАНИЛО ПРАВОСЛАВИЕТО?! Къде е приемствеността от апостолите? Кой е останал верен до края и не е "променил и йота" от преданието?

„Христос Господ е нарекъл Съборната Църква тази, която държи истинното и спасително изповедание на Вярата“

Св. Максим Изповедник

Ние от Православни будители вярваме, че Църквата

Христова е запазена по думите на Христа **…”*ще съградя църквата Си, и портите адови няма да й надделеят*"…** (Мат. 16:18), защото има стотици т. нар. „непоменаващи“ монаси на Атон, много от които са в пълно уединение и не са се присъединили към никой лъже синод. Има и множество **катакомбни** общини и в Гърция и в Русия и на други места по света.

Например катакомбната църква в Русия възниква към 1918 г. Появата ѝ е свързана с кризисната ситуация, в която се намира православието вследствие на болшевишкия терор, обновленческото движение и **КОМПРОМИСНАТА ПОЗИЦИЯ НА СВЕТИЯ СИНОД И ЛИЧНО НА ПАТРИАРХА ТИХОН СПРЯМО КОМУНИСТИЧЕСКИЯ РЕЖИМ.** Катакомбниците се наричат „Истинно православни християни“ и техни епископи са Макарий и Стефан. Те, както и други архиереи през годините, извършват множество хиротонии, като така **ЗАПАЗВАТ АПОСТОЛСКОТО НАСЛЕДСТВО**. Образуват се многобройни истински православни общини, особено в районите на Централна и Северна Русия. В последствие много миряни и клирици са избити или затворени по лагерите, други преминават към Московския сергиански патриархат или към РПЗЦ и приемат също съглашателската политика на патриарх Тихон и митрополит Сергий спрямо комунизма, **НО В РУСИЯ И ПО СВЕТА ОСТАВАТ МНОГО ИСТИНСКИ ПРАВОСЛАВНИ, КОИТО ОСЪЖДАТ ИКУМЕНИЗМА, НЕГОВИТЕ ЦЪРКВИ И ПОДРАЗДЕЛЕНИЯ, С ТЕХНИТЕ ФАЛШИВИ СВЕТЦИ. Те са проклели антихристовата религия и участващите в нея, не встъпват в общение с никой нечестив и не признават никой еретически "светец"**.

ТОВА Е ОБЩОТО МЕЖДУ ВСИЧКИ ТЯХ И НАС – ИСТИНСКАТА ПРАВОСЛАВНА И СПАСИТЕЛНА ВЯРА,

СЪСТОЯЩА СЕ В ТВЪРДО ПАЗЕНЕ НА ИСТИНСКОТО ПРАВОСЛАВНО ИЗПОВЕДАНИЕ, СЛЕДВАНЕ ТОЧНО НА БОЖИЯ ЗАКОН, КАЗАНОТО ОТ СВЕТИЯ ДУХ В СВЕТОТО ПИСАНИЕ, ПРЕДАНИЕТО НА ЦЪРКВАТА И РЕШЕНИЯТА НА СЪБОРИТЕ! СЪОТВЕТНО ОТДЕЛЯНЕ, ПРОКЛЕВАНЕ И ОГРАЖДАНЕ ОТ ВСЯКО САТАНИНСКО ДЕЛО, АНАТЕМОСВАНЕ НА ВСЯКА ЕРЕС, ЗЛОВЕРИЕ, БЕЗБОЖИЕ И БОГОХУЛСТВО, ДУХОВНО ОТСТРАНЯВАНЕ И НЕОБЩЕНИЕ С КОЙТО И ДА Е ЕРЕТИК, ЕЗИЧНИК, ИУДОМАСОН, НЕЧЕСТИВ ИЛИ ЗЛОВЕРЕН, ЯВЕН ИЛИ ПРИКРИТ ИКУМЕНИСТ!

„**Блаже́н муж, и́же не и́де на сове́т нечести́вых** и на пути́ гре́шных не ста, и на седа́лищи губи́телей не се́де, но в зако́не Госпо́дни во́ля его́,..“

(***Блажен е оня човек, който не отива в събранието на нечестивци, в пътя на грешници не стои и в сборището на развратители не седи, а в закона на Господа е волята му,..***)

(Пс. 1:1,2)

ТОВА НИ ЗАПОВЯДВАТ И СВЕТИТЕ СЪБОРИ НА ЦЪРКВАТА:

„Изобщо заповядваме, единомишленици с православния и вселенски събор от клира **по никой начин да не се подчиняват на отстъпили или ОТСТЪПВАЩИ от православието епископи**.“ ***(3-то правило на III Вселенски събор)***

”... ония, които се отделят от общение със своя предстоятел поради някои ереси, осъдени от светите събори или от отците, т. е. когато той открито проповядва ерес и явно учи това в Църквата, такива не само не ще подлежат на каноническо

наказание за това, че преди да има съборно решение са се отделили от такъв епископ, а, напротив, ще заслужат чест, която се пада на православни, понеже те не са осъдили епископи, а лъжеепископи и лъжеучители, и не са разсекли с разкол единството на Църквата, а, обратно, побързали са да освободят Църквата от разколи и разцепвания.”***(15-то правило на Двукратния Константинополски събор*)**.

ТОВА ДНЕС, В ТЕЗИ КРАЙНИ АНТИХРИСТОВИ ВРЕМЕНА, ТРЯБВА ДА НАПРАВИ ВСЕКИ ИСТИНСКИ ПРАВОСЛАВЕН ХРИСТИЯНИН – МИРЯНИН ИЛИ ДУХОВНИК!

ТОВА СА НИ ПОКАЗАЛИ СВЕТИТЕ ИЗПОВЕДНИЦИ НА ВЯРАТА, КОИТО ВЪВ ВРЕМЕНА НА УСИЛВАНЕ НА ЕРЕСИТЕ, ПРИТЕСНЕНИЯ И ГОНЕНИЯ СА АНАТЕМОСВАЛИ НЕЧЕСТИВИТЕ, ОТКАЗВАЛИ СА КАТЕГОРИЧНО МОЛИТВИ, СЛУЖБИ И ПРИЧЕСТЯВАНЕ С ТЯХ, И СА СЕ ОТДЕЛЯЛИ: "Затова излезте из средата им и се отделете, казва Господ, и до нечисто се не допирайте, **и Аз ще ви приема**"; "и ще ви бъда Отец, а вие ще бъдете Мои синове и дъщери", казва Господ Вседържител“ (2 Кор. 6:17,18).

Можем да припомним и думите на свети Теодор Студит: "**Не само неверни еретици**, не само блудници и прелюбодеи и други, творящи подобни непотребства, **поставя под властта си змеят, но и онези, които безразлично се отнасят към всички такива и встъпват в общение с тях**... "... **Защото какво общуване между правда и беззаконие?... Каква прилика между Божия храм и идолите**? (2 Кор. 6:14, 16)" *(Добротолюбие, т. 4, с. 444).*

"**С**в. Марк Ефески е велик светител Божи и един от най-големите отци и учители на църквата, наречен от своите съвременици Нови Василий, Нови Богослов и **Стълб на**

Православието. Той е единственият епископ, който не е подписал унията с папа Евгений IV на общия източно-западен събор във Ферара и Флоренция през 1438-1439 г. и **така чрез него Бог е спасил нашата свята, апостолска, православна вяра. Благодарение на него православната ни църква е избегнала робството под еретиците латинци**.

Когато латинците уверявали св. Марк, че различието между двете изповедания е съвсем незначително и че той, може веднага щом реши, да подпише съглашението, светецът им отговорил:

"**Спомнете си как управителят на областта уговарял св. Теодор Студийски веднъж само да се причасти заедно с еретиците и след това да прави всичко, което му е угодно, и как му отговорил светецът: "Знаеш ли на какво прилича твоето предложение? Приеми да ти отрежат главата, пък после ходи където искаш**.";

защото често най-важното в догматите е онова, което за мнозина е маловажно...

Еднакво се анатемосва всеки еретик, бил той епископ или мирянин."

01.02 по еретическия, † 19 януари по православния календар - Св. Марк Ефески епископ

"***Христос Господ е нарекъл Съборна Църква тази, която държи истинното и спасително изповедание на Вярата***"

Свети Максим Изповедник

Призоваваме всички миряни и клирици да се обединят зад подобно изповедание на вярата и да се отделят

духовно от всички дела на сатана, обединени и представени в момента от икуменическите "официални" поместни църкви и от различните старостилни икуменически синоди. Нека чрез изповядване на вярата да се обърнем към истинското православие и да се борим ЗАЕДНО срещу враговете на Бога!

Ще ви представим изповеданието на Светата православна и спасителна вяра в Христа:

„Приемаме и възлюбваме Светите Седем Вселенски Събора.

Приемаме и изповядваме решенията и анатемите на Светите Отци и цялата съборна дейност на Едната Свята, Съборна и Апостолска Църква на Христа.

Приемаме и изповядваме решенията на ГОЛЕМИЯ МОСКОВСКИ ПРАВОСЛАВЕН СЪБОР ОТ 1667 Г., КОЙТО Е ИЗОБЛИЧИЛ И ПРОКЛЕЛ СТАРООБРЯДЦИТЕ.

ВЪЗ ОСНОВА ТЕЗИ РЕШЕНИЯ ОСЪЖДАМЕ И ПРЕДАВАМЕ НА АНАТЕМА ЕРЕСТА НА ДОГМАТИЧЕСКИЯ СИНКРЕТИЗЪМ, ЗАПОЧНАТА ОФИЦИАЛНО ПРЕЗ 1800 Г. ЧРЕЗ ЕДИНОВЕРИЕТО – ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ НА РУСКАТА ЦЪРКВА С НЕПОКАЯЛИ СЕ ЕРЕТИЦИ СТАРООБРЯДЦИ!

Заявяваме, че останалите поместни църкви, включително и Константинополския патриархат заедно с българите, отпадат от православието в тази ерес чрез неосъждане и неотделяне от единоверческата еретическа руска църква!!!

Пребиваващите в тези църкви, от този момент нататък и до сега, и за в бъдеще, ако не се покаят, **И ВСИЧКИ**

СЪСЛУЖВАЩИ С ТЯХ, ДОРИ МОЛЕЩИ С ТЯХ САМО В ДОМАШНИ УСЛОВИЯ *(10-то апостолско правило)* **ОСЪЖДАМЕ И ПРЕДАВАМЕ НА АНАТЕМА!!!**

В СЛЕДВАЩИТЕ РЕДОВЕ ЩЕ РАЗЯСНИМ И ОСТАНАЛИТЕ СЪВРЕМЕННИ ЕРЕСИ, КОИТО СЕ ПОЯВЯВАТ В РЕЗУЛТАТ НА СИНКРЕТИЗМА И САМО ЗАДЪЛБОЧАВАТ ОТСТЪПЛЕНИЕТО ОТ ПРАВОСЛАВНАТА ВЯРА И ОТ БОГА, ЗАПОЧНАТО В 1800 Г.:

1 - Вярваме и изповядваме, че през 1835 г. сръбската църква полага началото на революционната масонска ерес чрез нарушаване на Преданието и Догмата за царската власт, КОГАТО ПЪРВИЯ КНЯЗ НА ОСВОБОДЕНА СЪРБИЯ МИЛОШ ОБРЕНОВИЧ ПРИМА КОНСТИТУЦИЯ И РАЗДЕЛЯНЕ НА ВЛАСТТА СИ С ПАРЛАМЕНТ. ТАЗИ ПРОМЯНА Е ВЪЗПРИЕТА ОТ СРЪБСКАТА ЦЪРКВА, КОЯТО ПРОДЪЛЖАВА ДА СЕ МОЛИ ЗА КОНСТИТУЦИОННИЯ НАРУШИТЕЛ НА КАНОНИТЕ, КАТО ЗА ЗАКОНЕН ПРАВОСЛАВЕН ВЛАДЕТЕЛ. ТАКА Е ВКАРАНА БОЛЕСТ СРЕД ВСИЧКИ ОСТАНАЛИ ПОМЕСТНИ ЦЪРКВИ, КОИТО СА В ОБЩЕНИЕ СЪС СРЪБСКАТА И ПОСЛЕДСТВИЯТА НЕ ЗАКЪСНЯВАТ, ЗАЩОТО ПОДОБНО ПОРУГАВАНЕ НА ДОГМАТА ЗА ДЪРЖАВНАТА ВЛАСТ И ПРИЕМАНЕ НА КОНСТИТУЦИЯ И МАСОНСКИ ДЕМОКРАТИЧЕН ПАРЛАМЕНТ СЕ СЛУЧВА В ГЪРЦИЯ ПРЕЗ 1843 Г., В РУСИЯ ПРЕЗ 1905 Г. И ВЪВ ВСИЧКИ ОСТАНАЛИ ПРАВОСЛАВНИ ДЪРЖАВИ!

Вярваме и изповядваме, че през 1843 г. еладската църква изпада в същата поредна нова ерес, когато приема безбожните и незаконни революционни действия на гръцките масони срещу кралското

самодържавие.

Всички останали поместни църкви впоследствие през годините отпадат И в тази ерес на приемане, признаване и поменаване в олтарите като законна властта на иудомасонски революционери, републиканци, демократи, парламентаристи, фашисти, нацисти и комунисти.

Пребиваващите в тези революционни жидомасонски църкви, нарушили догмата за самодържавната власт, И ВСИЧКИ СЪСЛУЖВАЩИ С ТЯХ осъждаме и предаваме на Анатема.

2 - Вярваме и изповядваме, че църквата в България, която е наречена със султански ферман „Българска екзархия“ задълбочава ереста си през 16 септември 1872 година, чрез приемане отровата на етнофилетизма. Пребиваващите в тази църква И ВСИЧКИ СЪСЛУЖВАЩИ С НЕЯ осъждаме и предаваме на Анатема.

3 - Вярваме и изповядваме, че Руската "официална" църква задълбочава своята едниноверческа и революционна демократична ерес на 9 март 1917 г., когато синода ѝ ПОДКРЕПЯ В ОФИЦИАЛЕН ДОКУМЕНТ ФЕВРУАРСКАТА РЕВОЛЮЦИЯ НА ИУДОМАСОНИТЕ САТАНИСТИ:

„ИЗВЪРШИ СЕ ВОЛЯТА БОЖИЯ. РУСИЯ СТЪПИ НА ПЪТЯ НА НОВ ДЪРЖАВЕН ЖИВОТ. ДА БЛАГОСЛОВИ ГОСПОД НАШАТА ВЕЛИКА РОДИНА С ЩАСТИЕ И СЛАВА НА НЕЙНИЯ НОВ ПЪТ!“

(Обращение Священного Синода ко всем чадам Православной Российской Церкви по поводу отречения

Императора Николая II и отказа Великого Князя Михаила воспринять власть до решения Учредительного Собрания. 1917 г.).

САМО ТОЗИ АКТ НА ПОДКРЕПА НА РЕВОЛЮЦИОННАТА ВЛАСТ ПОКАЗВА ЯСНО АНТИХРИСТИЯНСКАТА ЖИДОМАСОНСКА СЪЩНОСТ НА ПОДПИСАЛИТЕ ГО ЧЛЕНОВЕ НА СИНОДА, СРЕД КОИТО СА И БЪДЕЩИТЕ КОМУНИСТИЧЕСКИ ПАТРИАРСИ ТИХОН (БЕЛАВИН) И СЕРГЕЙ (СТРАГОРОДСКИ). ТЕ ПОПАДАТ ПОД АНАТЕМАТА НАД НАРУШИЛИТЕ ПРЕДАНИЕТО НА ЦЪРКВАТА, КАТО „БЛАГОСЛАВЯТ“ МАСОНСКИ ДЕМОКРАТИЧНИ ВЛАСТИ, КОИТО СЕ БОРЯТ С БОГОУСТАНОВЕНАТА САМОДЪРЖАВНА МОНАРХИЯ *("БЛАГОСЛАВЯНЕТО" НА ДЕМОКРАТИЧНИ МАСОНСКИ ВЛАСТИ СЕ ИЗВЪРШВА В МОМЕНТА И В РУСКАТА, И ВЪВ БЪЛГАРСКАТА, И В ГРЪЦКАТА, И В ЦАРИГРАДСКАТА, И ВЪВ ВСИЧКИ Т.НАР. "ОФИЦИАЛНИ" ЦЪРКВИ. ТОЕСТ, ТЕ ВСИЧКИ СА ПОД АНАТЕМА САМО ЗАРАДИ ТОЗИ АКТ!!!)*.

ЕДНИ ОТ НАЙ-ГОЛЕМИТЕ ПРЕДАТЕЛИ В НОВАТА ИСТОРИЯ НА ЦЪРКВАТА: Сергий (Страгородски) и Тихон (Белавин)

На 3 юни 1923 г., патриарх Тихон <u>УТВЪРЖДАВА СПОМЕНАТОТО ЗАДЪЛБОЧАВАЩО СЕ ОТСТЪПЛЕНИЕ ОТ БОГА, чрез РАЗКАЯНИЕТО ПРЕД беззакония съд на БОЛШЕВИКИТЕ за анатемата, която е произнесъл срещу тях</u> на 19 януари 1918 година, А СЪЩО И С ПРИЕМАНЕТО НА НОВИЯ КАЛЕНДАР (ЕРЕС НА НОВОСТИЛИЕТО), И САМО ВРЕМЕННАТА МУ ОТМЯНА (ЕРЕС НА СТАРОСТИЛНИЯ ИКУМЕНИЗЪМ).

НЯКОЛКО ГОДИНИ ПО-КЪСНО (1927 Г.), НЕГОВИТЕ НАСЛЕДНИЦИ, РЪКОВОДЕНИ ВЕЧЕ ОТ СЕРГЕЙ (СТРАГОРОДСКИ) ЩЕ ПРОДЪЛЖАТ ДЕЛОТО НА СИНОДА ОТ 1917 Г., <u>КАТО „БЛАГОСЛОВЯТ“ АНТИХРИСТОВАТА БОЛШЕВИШКА ВЛАСТ И ЗАПОЧНАТ ДА Я СПОМЕНАВАТ В ЛИТУРГИИТЕ НА</u>

СВОИТЕ ЕРЕТИЧЕСКИ ЦЪРКВИ!

ИЗПОВЯДВАМЕ, ЧЕ ПРЕЗ 1927 Г. РУСКАТА, КАКТО И ВСИЧКИ ЦЪРКВИ, КОИТО СА БИЛИ И СА В ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ С НЕЯ, ПОПАДАТ ПОД ПРОКЛЯТИЕТО НА ОЩЕ ЕДНА ЕРЕС - СЕРГИАНСТВОТО, ТОЕСТ ПРИЗНАВАНЕ И "БЛАГОСЛАВЯНЕ" НА ОТКРОВЕНИ САТАНИНСКИ АНТИХРИСТОВИ БОГОБОРЧЕСКИ КОМУНИСТИЧЕСКИ ВЛАСТИ, И ДО ДНЕС ПРЕБИВАВАТ И В ТАЗИ ЕРЕС!

Пребиваващите в тези ереси на отхвърляне на догмата за царската власт осъждаме и предаваме на Анатема.

4 - Вярваме и изповядваме, че през 1902 г., с послание на Константинополската патриаршия към **ВСИЧКИ** автокефалните църкви **„ОТНОСНО НАСТОЯЩЕТО И БЪДЕЩЕТО НА ОТНОШЕНИЯТА С ДВЕ ВЕЛИКИ КЛОНКИ НА ХРИСТИЯНСТВОТО – ЗАПАДНАТА И ПРОТЕСТАНТСКАТА ЦЪРКВИ“, тази патриаршия, КАКТО И ВСИЧКИ ЦЪРКВИ, КОИТО СА В ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ С НЕЯ И ПРИЕМАТ ТОВА ПОСЛАНИЕ БЕЗ ДА ГО ОСЪДЯТ И ДА СЕ РАЗГРАНИЧАТ, ЗАДЪЛБОЧАВАТ ЕРЕСТА НА ДОГМАТИЧЕСКИЯ СИНКРЕТИЗЪМ *(догматическо обединяване-гр.),* КОЙТО ЗАПОЧВА ДА СЕ НАРИЧА ИКУМЕНИЗЪМ И СЕ ОСЪЩЕСТВЯВА С ВСИЧКИ ЕРЕСИ НА ЗЕМЯТА**.

През 1920 година, със своята пагубна енциклика, озаглавена *“Към Христовите църкви, където и да се намират”*, Константинополската патриаршия ВЕЧЕ ОТКРИТО ПРОПОВЯДВА ТАЗИ НОВА ЕРЕС НА ИКУМЕНИЗМА. В документа, православните църкви са призовани да пренебрегнат своите богословски различия с еретиците и да влязат в диалог с тях, чиято

крайна цел е обединяване. Този призив довежда до световното икуменическо движение.

Същата година, същата тази патриаршия, с която са в общение ВСИЧКИ ПОМЕСТНИ ЦЪРКВИ, вече участва на икуменическа конференция в Женева! В 1927 г. се свиква Лозанската икуменическа конференция, в която вече участват „православните“ църкви от Константинопол, Александрия, Йерусалим, Гърция, Кипър, Сърбия, БЪЛГАРИЯ, Полша, Румъния!

Този ОФИЦИАЛЕН И СЪЗНАТЕЛЕН АКТ НА ПРОПОВЯДВАНЕ С "ОТКРИТА ГЛАВА" НА СВРЪХЕРЕСТА НА ИКУМЕНИЗМА Е ПОТВЪРДЕН И ПРЕЗ 1922 Г., когато Цариградската патриаршия признава англиканските еретически ръкоположения, КОЕТО ПРЕВРЪЩА И САМИТЕ ПРИЗНАВАЩИ ГИ И ВСИЧКИ, КОИТО СА В ОБЩЕНИЕ С ТЯХ В ЕРЕТИЦИ АНГЛИКАНИ! Впоследствие англиканските протестантски ръкоположения са признати и от Йерусалимската патриаршия (1923 г.), Кипърската архиепископия (1923 г.), Александрийската (1930 г.) и Румънската (1936 г.) патриаршии.

ФАКТИЧЕСКИ С ТЕЗИ ЦЕЛЕНАСОЧЕНИ ДЕЙСТВИЯ – ПОСЛАНИЕТО ОТ 1902 Г., ДЕКЛАРАЦИЯТА ОТ 1920 г., ПРИЗНАВАНЕТО НА АНГЛИКАНСКИТЕ ЕРЕТИЦИ И УЧАСТИЯТА В ИКУМЕНИЧЕСКИТЕ ФОРУМИ, СПОМЕНАТИТЕ ЦЪРКВИ ПРИЕМАТ И ТАЗИ НОВА ЕРЕС! В НЕЯ ВЛИЗАТ И ВСИЧКИ, КОИТО ОТ ТОЗИ МОМЕНТ НАТАТЪК ИМАТ ДУХОВНО ОБЩЕНИЕ С ТЯХ, ВКЛЮЧИТЕЛНО И ДРУГИ ПОМЕСТНИ ЦЪРКВИ С ТЕХНИТЕ АРХИЕРЕИ, ИЕРЕИ, ДРУГИЯ КЛИР, МОНАСИТЕ И МИРЯНИТЕ.

Изповядваме, че ПРЕЗ 1902 и 1920 гг. всички останали поместни църкви отпадат И В ТАЗИ ЕРЕС НА ИКУМЕНИЗМА чрез съслужението и общението си с тази патриаршия!

5 - През 1924 година Константинополската патриаршия потвърждава тази нова ерес и в служението си чрез приемане на новокалендарието.

Осъждаме и анатемосваме новият папски (григориански) календар. Отхвърляме този календар, явяващ се пореден предтеча на антихриста.

Следващите и почитащите новостилния папски календар осъждаме и предаваме на Анатема.

Пребиваващите в ереста на икуменизма и приемащите нещо от нея осъждаме и предаваме на Анатема.

6 - Тези които не осъждат и не предават на анатема икуменизма съзнателно или казват, че е само схизма или твърдят, че в ереста може да има някаква скрита благодат, или че само потенциално, но не фактически е ерес, или че някой еретик ще се спаси от вечни мъки, или почитат за "свети" еретици синкретисти и революционери като Тихон (Белавин), Матей (Карпатакис), Иоан (Максимович), Андрей (Ухтомски), или налагат лъжливо анатема над икуменизма, без да я напишат, подпишат и подпечатат в официален документ, всички такива прикрити икуменисти с техните нечестиви учения, ние осъждаме и предаваме на Анатема.

Под тази анатема попадат Руската задгранична църква и старостилните икуменисти на Елада, обединили се през 1935 г. зад тримата новостилни "епископи"

Хризостом Флорински, Герман Димитриадски и Хризостом Закинтски, които извършват хиротония на Матей Карпатакис и други "епископи". В последствие тези еретически учения са представени от синодите на Матей Карпатакис, Хризостом Флорински и нароилите се от тях десетки старостилни криптоикуменически формации. Сред тях са т.нар. матеити, флоринеи, противостоящи, с Хризостом Киусис, Киприан Куцумба, Р"П"АЦ, Максим, Каллиник, а също и влезлите в съслужение и общение с някои от тях Р"П"ЗЦ, Румънската и Българската „старостилни“ църкви, българския манастир „Благовещение“ с "игумен" Касиан, Христофор Събев, "архим." Никанор (Христо Мишков) и др.

7 - Изповядваме, че след 1948 г. икуменизма сред еретическите лъжеправославни църкви преминава към религиозен синкретизъм *(религиозно обединяване-гр.)*. Тази година е избран новия Константинополски "патриарх" Атинагор, който завява: “Грешим, ако смятаме, че православната вяра е паднала от небето и че останалите религии не са ценни. Триста милиона от човечеството са ИЗБРАЛИ ИСЛЯМА КАТО ПЪТ КЪМ БОГА, а останалите стотици милиони са протестанти, католици и БУДИСТИ.”

ТОВА ПРЕДСТАВЛЯВА ОФИЦИАЛНО ИЗПОВЯДВАНЕ НА НОВ БОГОХУЛЕН ДОГМАТ, КОЙТО Е ОСНОВОПОЛАГАЩ В НОВАТА ВЯРА НА ИДВАЩИЯ АНТИХРИСТ!

Изповядваме, че всички останали поместни църкви приемат участие в тази НОВА ИКУМЕНИЧЕСКА РЕЛИГИЯ, чрез съслужението и общението си с Константинополската патриаршия.

Те утвърждават тези богохулни действия, ЧРЕЗ „ВЗАИМНА ОТМЯНА“ НА АНАТЕМИТЕ С РИМОКАТОЛИЦИТЕ, ИЗВЪРШЕНО НА 7.XII.1965 г. ОТ КОНСТАНТИНОПОЛСКИЯ "ПАТРИАРХ" АТИНАГОР и папа Павел VI И <u>НАЧАЛО НА ПОМЕНАВАНЕ НА ПАПАТА В ДИПТИХИТЕ НА КОНСТАНТИНОПОЛСКАТА ПАТРИАРШИЯ</u> (“Бидейки винаги близко по дух и сърце до Ваше Светейшество, ние СПЕЦИАЛНО споменаваме в молитвите си Вас и Вашата свята Римокатолическа църква, намираща се под Ваше ръководство, по време на св. Литургия в нашата всечестна патриаршеска катедрала,.. -*Телеграма, изпратена от патриарх Атинагор до папа Павел VI, по повод свикването на събор на ватиканските епископи, 18.10.1969; виж “Katholike”, № 1651 [4.11.1969]*”).

През февруари 1971 г. Цариградския "патриарх" Атинагор публично обявява, че дава св. причастие на римокатолици и протестанти.

Освен, че признават „снемането“ на анатемата над римокатолиците, **<u>ЦАРИГРАДСКАТА ПАТРИАРШИЯ, ЗАЕДНО С ВСИЧКИ ПОМЕСТНИ ЦЪРКВИ ФАКТИЧЕСКИ СА УНИАТСКИ ЦЪРКВИ, ПО СИЛАТА НА ОБЩ ДОКУМЕНТ НАРЕЧЕН „УНИАТСТВОТО КАТО МЕТОД НА ОБЕДИНЕНИЕ В МИНАЛОТО И ТЪРСЕНЕ НА ПЪЛНО</u>**

ОБЩЕНИЕ В НАСТОЯЩЕТО“, ПОДПИСАН С ПАПИСТИТЕ В БАЛАМАНД (ЛИВАН), ПРЕЗ 1993 Г.

„Официалните“ лъжеправославни църкви сключват и уния с еретиците монофизити, подписана в „Съвместна Декларация на Смесената комисия за диалог между Православната Църква и ориенталските православни църкви, Шамбези, 1990 г.“ и документ със същото име, подписан през 1993 г.;

Те служат с всички ереси, нечестиви религии и езичници обща икуменическа „лимска литургия”, съставена от френския реформатор Макс Туриан и приета от комисията „Вяра и устройство” в Лима (Перу) през януари 1982 г. ;

Те приемат и богословски документи с нова икуменическа еклезиология, включваща т.нар. „теория на клоните“. ВСИЧКИ официални поместни църкви ИЗВЪРШВАТ ОБЩИ МОЛИТВИ И ЛИТУРГИЯ ЗАЕДНО С ЕЗИЧНИЦИ, ПРОТЕСТАНТИ, КАТОЛИЦИ, МОНОФИЗИТИ И ДРУГИ РЕЛИГИИ на шестата генерална асамблея на ССЦ във Ванкувър, Канада, 31.VII.1983 г. и седмата асамблея на ССЦ в Канбера, Австралия, 1991г.

ЧРЕЗ ТЕЗИ И МНОЖЕСТВО ПОДОБНИ БОГОХУЛНИ ДЕЙСТВИЯ ВСИЧКИ Т. НАР. "ОФИЦИАЛНИ" ПОМЕСТНИ ЦЪРКВИ СЕ ЯВЯВАТ ЧЛЕНОВЕ НА НОВАТА ОБЩА РЕЛИГИЯ НА АНТИХРИСТА!

НИЕ КАЗВАМЕ АНАТЕМА НА СВЕТОВНАТА ГЛОБАЛНА РЕЛИГИЯ НА ИДВАЩИЯ АНТИХРИСТ – ИКУМЕНИЗМА!

АНАТЕМА НА ВСИЧКИ, КОИТО УЧАСТВАТ В НЕЯ, ИЛИ В НЯКОЕ ОТ ДЕЛАТА Ѝ, ПРИЕМАТ Я ПО НЯКАКЪВ

НАЧИН, ТВЪРДЯТ, ЧЕ НЕ Е РЕЛИГИЯ, ЧЕ НЯМА СЛУЖЕНИЕ, ИЛИ ЧЕ Е САМО СХИЗМА, ЧЕ ИМА СПАСЕНИЕ ОТ АДОВИТЕ МЪКИ ЗА ЧЛЕНОВЕТЕ Ѝ, НЕ Я ОСЪЖДАТ, НЕ Ѝ НАЛАГАТ АНАТЕМА В ОФИЦИАЛЕН ДОКУМЕНТ, НЕ СЕ ОГРАЖДАТ ОТ ДЕЛАТА НА САТАНА И С ТОВА СА ПРОТИВНИ НА ПРЕДАНИЕТО. АНАТЕМА И НА ВСИЧКИ ПОДОБНИ ВИДОВЕ ЯВНИ ИЛИ ПРИКРИТИ ИКУМЕНИСТИ! АНАТЕМА НА ТЯХ И НА ТЕХНИЯ ВОДАЧ АНТИХРИСТ!

АНАТЕМА НА БОГОБОРЦИТЕ ИУДЕИ, НА ТЯХНОТО БЕЗБОЖНО ИУДОМАСОНСТВО, НА ПРОИЗЛЕЗЛИТЕ ОТ ТЯХ КАТОЛИЦИ, ВСИЧКИ ВИДОВЕ ПРОТЕСТАНТИ, ТЕОСОФИ, СПИРИТИСТИ И ОКУЛТИСТИ, КОИТО СТОЯТ ЗАД ТЕЗИ ДЕЛА, С ТЕХНИЯ БАЩА САТАНА!

Предаваме на Анатема и богохулните, античовешки и антиприродни теории и учения на еволюцията и „големия взрив“ и породилите ги атеизъм и материализъм.

Отхвърляме произлезлите от сатана и въведени от неговите слуги идолопоклонници, иудеи и иудомасони, всякакви плътски, човешки политически доктрини (с техните „ценности“), които противоречат на богоустановената самодържавна царска власт, сред които по-известните са: републиката, либерал-демокрацията, глобализма, интернационализма, социал-демокрацията, социализма, комунизма, анархизма, националсоциализма, фашизма, расизма, апартейда и всичките им разновидности и форми. Почитащите, симпатизиращи, гласуващи, пропагандиращи, възприемащи или покланящите се както на самите идеологии, така и на всички личности свързани с тях, осъждаме и предаваме на Анатема.

**Отхвърляме всички произлезли от сатана и неговите слуги религии, вярвания, култове, секти, ереси, разколи, доктрини, идеологии, учения, философии, теории и суеверия противоречащи на православните догмати, канони, Писание, Предание, етика и морал, сред които по-известни и масови в съвремието са: движението нова епоха (ню ейдж), римокатолицизма, протестантството *(англиканската, лютеранската, баптиската,
адвентистката, петдесятната, методистката, квакерската, калвинистката, цвинглианската, уестлианската, конгрешанската, църквата сион, обединената "евангелска" и хилядите други протестантски лъжецърквии)*, противохалкидоните монофизити (*арменската, коптската, етиопската, сиро-яковитската, сиро-маланкарската, киликийската, асирийската, индийската, еритрейската, малабарската сирийска и други монофизитски църкви*), монотелитството, старообрядчеството, мормоните, свидетелите на Йехова, мюсюлманството, езичеството, неопаганизма, шаманизма, вуду, кабализма, нумерологията, астрологията, теософията, неоплатонизма, дъновизма, богомилството, будизма, хиндуизма, кришнаизма, джайнизма, йога, шинтоизма, китайската народна (драконова) религия, даоизма, сикхизма, зороастризма, бахайството, конфуцианството, останалите източни учения и религии, и ВСИЧКО И ВСИЧКИ ИЗВЪН СПАСИТЕЛНОТО ПРАВОСЛАВИЕ. Почитащите, покланящите, симпатизиращите им осъждаме и предаваме на анатема!**

Отхвърляме и предаваме на Анатема всички неоезичници почитащи, практикуващи, и (или)

празнуващи бесовски окултни празници, практики и суеверия, като коледа, нова година, баба марта, 8-ми март, 1-ви май, кукерство, нестинарство, сурвакарство, курбани, полазници, хелоуин, лазаруване, прощъпулник, ладуване, хамкане, тричане, баница с "късмети", еньовден, леене на куршум и т.н., носещи мартеници, розети, руни, йероглифи, камъчета, амулети, талисмани, червени конци, муски, мъниста със синьо око, чесън "против уроки", и т.н., вярващи в съдбата, звездите, щастливи числа, "вибрации във вселената", таро, карти, прераждания, карми, фън шуй, хороскопи, зодии, гадаене, врачуване и т.н.

Отхвърляме и предаваме на Анатема всички субкултури (алтернативни, контра, под култури), като основно оръжие на дявола в съвремието, с което той завладява вниманието, отклонява и развращава разума и душата на съвременния човек, разделя и противопоставя хората, класите, етносите и целите общества. Сред тях основни са: спортните, политическите, музикалните, сексуалните, технологичните, естетическите, религиозните, модните, филмовите, театралните, философските, социалните, езиковите, географските, етническите, в изкуството, и други, и комбинациите от тях.

Отхвърляме и предаваме на Анатема всички личности антихристи, РАЗВРАТИТЕЛИ и убийци на милиарди човешки души (с тяхното богохулно наследство и памет, които продължават да убиват души): - философи, „учени“, писатели, политици, музикални, филмови, медийни и спортни идоли, „просветители“, революционери, врачки, ясновидки, заклинатели, астролози, екстрасенси, магьосници, рицарски

магистри, кардинали, приори, шамани, жреци, равини, ходжи, аятоласи, имами, мюфтии, друиди, юдомасони, брахмани, гурута, медиуми, идеолози, новостилни еретици, обновленци, модернисти, икуменисти, криптоикуменисти, комунисти, агенти на службите за сигурност, нацисти, демократи, езичници, неоезичници, хомосексуалисти, феминистки, либерали, глобалисти и др. подобни, по-известни сред които са:

Вижте примерен списък само на малка част от по-известните антихристи

Също и всички световни политици - демократи, парламентаристи, републиканци, конституционалисти, комунисти, фашисти, нацисти, социалисти, социалдемократи и друг вид антимонархисти, и всички други подобни развратители и слуги на дявола!

Много музиканти и артисти имат текстове, фрази и роли, които фактически представляват бесовска проповед с неморално и развращаващо съдържание, а често и с открито богохулна, антихристиянска или еретическа насоченост.

Предаваме на Анатема всички идейни изчадия на икуменизма, част от които са изразени в теченията на богословския модернизъм, като теория на клонките, нравствен монизъм, ново учение за София премъдрост Божия (учение за София, като женствено начало), софиология (пантеизъм), религиозния индиферентизъм (безразличие) и т.н.

Предаваме на Анатема БОГОХУЛНИЯ ИУДАИЗЪМ С МНОГОТО МУ СЕКТИ (на първо място хасидската и подразделението ѝ "Хабад Любавич"), ръководещия ги СИНЕДРИОН и техния княз АНТИХРИСТ, като

основни двигатели на богоборчеството в света.

А<u>НАТЕМА НА ВСИЧКИ СТАРИ И НОВИ ЕРЕТИЦИ, СХИЗМАТИЦИ, ЗЛОВЕРНИЦИ, НЕЧЕСТИВИ, БЕЗБОЖНИЦИ И БОГОБОРЦИ</u>!

<u>АНТЕМА ИЗОБЩО НА ВСЯКА ПРОИЗЛЯЗЛА ОТ ДЯВОЛА МИСЪЛ, ИДЕЯ И ДЕЙНОСТ, И НА ВСИЧКО ПРОТИВНО НА ПРАВОСЛАВНАТА ВЯРА, ПРАВОСЛАВНОТО ПИСАНИЕ И ПРЕДАНИЕ, И НА САМОДЪРЖАВНАТА МОНАРХИЯ</u>!

АНАТЕМА *(<u>ТРИЖДИ</u>)*.

АМИН!

ТОВА НИЕ ГО ПИШЕМ НЕ ЗА ДА СЪДИМ НЯКОГО, ЗАЩОТО САМО ГОСПОД Е ТОЗИ, КОЙТО НАКРАЯ ЩЕ СЪДИ ВСИЧКИ. С ТОЗИ МАТЕРИАЛ, НИЕ СЕ СТРЕМИМ ДА ПРЕДУПРЕДИМ ХОРАТА, ПОДЛЪГАНИ ОТ САТАНА ЗА НЕИЗБЕЖНАТА ГИБЕЛ НА ДУШИТЕ, КОЯТО ИМ ГОТВЯТ! ТОВА ГО ПРАВИМ СЪС СТРАХ БОЖИ, **защото:**

„еретиците никога няма да се върнат към Църквата, ако ние сами ги утвърждаваме в мисълта, че и те имат църква и тайнства“ - *св. Киприян Картагенски*;

„понеже със сърце се вярва за оправдаване, а с уста се изповядва за спасение“ - *(Рим. 10:10);*

„Не участвувайте в безплодните дела на тъмнината; напротив, ИЗОБЛИЧАВАЙТЕ ГИ. Защото за онова, което нечестивците скришом вършат, срамно е и да се говори. А всичко, което се изобличава, от светлината става явно: понеже всичко, което бива явно, е светлина... И тъй, гледайте, колко внимателно трябва да постъпвате: не като неразумни, а като мъдри, като скъпите времето,

защото дните са лукави.“ ***(Ефес.5: 11-16);***

„С мълчание се извършва предателство към Бога“ - ***свети Григорий Богослов;***

„настоявай на време и не на време, изобличавай, запретявай, увещавай с голямо дълготърпение и поука. Защото ще дойде време, когато човеците не ще търпят здравото учение, но, водени от своите похоти, ще си насъберат учители да им гъделичкат слуха“ ***(2 Тим.4: 2,3);***

„Всеки, който противодейства на нарушението на Божиите или църковните заповеди, е изповедник.” ***свети Теодор Студит;***

„и което чуете на ухо, разгласявайте от покривите.” ***(Мат. 10:27)***

„утвърждавайте и другите да пазят преданието, което в свое време сме приели от апостолите и от светите отци, и за което ще ви се иска сметка в деня на въздаянието!“ ***Житие на Св. равноапостолен Климент Охридски;***

“**Знаеш признаците на Антихриста – не само сам ги помни, но и на всички ги разгласявай <u>НЕУМОРНО</u>**.“ *свети Кирил Йерусалимски*;

Слава Богу за всичко!

Източници:

БИБЛИЯ – КНИГИТЕ НА СВЕЩЕНОТО ПИСАНИЕ

„Жития на светиите“ св. Димитрий Ростовски

Деяния и Решения «Всеправославного» Конгресса 1923 года в Константинополе

„Да СТАНЕШ православен – Пътешествие към древната Христова вяра“ Питър Гилкуист

Житие на архиепископ Матей Врестенски

„СЛАВЯНОБЪЛГАРСКА история“ на православния монах Паисий Хилендарски

Свети преподобни Нестор Летописец († ок.1114 г.) „Повесть временных лет“ (стр.2, 3, 4)

Пространно житие на архиепископ Методий (885 г.) от св. Климент Охридски

"Съдбовна стъпка по пътя на отстъплението" Част II

„To Ekklesiastikon Hemerologion hos Kriterion Tes Orthodoxias“ Хризостом (Кавуридес), бивш Флорински митрополит

“Кирикс Гнисион Ортодоксон”, 1981, стр.209-210

“Apokrisis eis tin Apantisin”, стр.18,19

Ecumenical Patriarch Meletios (Metaxakis) (1871-1935) a) Freemason, b) Innovator, c) Ecumenist

в-к “Врадини” от 11.12.1950 г.

“Фони тис Ортодоксиас”, XII, 1950 г., стр.6

В официалния сайт на Константинополската патриаршия Ὁ Θεολογικός Διάλογος μετά τῶν Ἀγγλικανῶν. www.ecclesia.gr// Η πορεία των θεολογικών διαλόγων σήμερα, του Σεβ. Μητροπολίτου Αττικής κ.

Παντελεήμονος и Μελέτιος Δ΄, www.ec-patr.org.

„Старостилният разкол у нас – минало, настояще, бъдеще“ Алексей Стамболов - Църковен вестник, бр. 6/1999, стр. 3 и 5

Телеграма, изпратена от патриарх Атинагор до папа Павел VI, по повод свикването на събор на ватиканските епископи, 18.10.1969; виж “Katholike”, № 1651 [4.11.1969]

„Επιστολή του Πατρός Επιφανίου Θεοδωροπούλου σχετικά με τον παλαιοημερολογίτικο Ζηλωτισμό“ (www.impantokratoros.gr), архим. Епифаний Теодоропулос.
„ Еклесиологичен документ „Истинно Православната Църква пред лицето на икуменическата ерес. Догматически и канонически въпроси”, стр. 3

Сп. „Православно слово”, бр. 1-4/2012 г., стр. 28-30. Монахиня Серафима (Димитрова), „Архимандрит Серафим (Алексиев) и нашата църковна общност“
Сп. „Православно слово”, бр. 1-4/2013 г., стр. 11-12. Монахиня Серафима (Димитрова), „Архимандрит Серафим (Алексиев) и нашата църковна общност“

„The Forgotten Monarchy of Scotland: The True Story of the Royal House of Stewart and the Hidden Lineage of the Kings and Queens of Scots“ by Michael James Alexander Stewart

Митрополит Филарет (Вознесенский), „Първо скръбно послание“ в Три скръбни послания

Поспеловский Д. В. Русская православная церковь в XX веке. М. 1995, стр. 242

„Държавен вестник", бр. 94/1991 г., стр. 13

Stauffer, Vernon (1918): „New England and the Bavarian Illuminati", Ню Йорк, стр.133 – 134

McKeown, Trevor W. (16 февруари 2009): „A Bavarian Illuminati Primer"

August Beck: Ernst II. Ludwig, Herzog von Sachsen-Gotha und Altenburg

Christoph Köhler, Andreas Klinger, Werner Greiling: Ernst II. von Sachsen-Gotha-Altenburg. Böhlau, Köln u. a. 2005

Послание №1158 от 20.02.1976 г. на Архиерейския Синод на Църквата на Истинно-Православните Християни на Гърция (матеев синод) до РПЗЦ

Решения на втората сесия на Архиерейския Синод на Църквата на Истинно-Православните Християни на Гърция от 01.04.1985 год.

„Три открити писма, изпратени от църквата на истинските православни християни в България до светия синод на църквата на истинските православни християни в Гърция през годините 2015 – 2017 гг."

Енциклика с Рег. номер 3280/28-11-2007 на „Свещения синод на църквата на ИПХ Гърция"

„Акты Святейшего Тихона, Патриарха Московского и всея Росии, позднейшие документы и переписка о каноническом преемстве высшей церковной власти 1917-1943 г." М. Е. Губонин, стр. 299, 300

„Geschichte der Bulgaren" - Dr. Gantcho Tzenoff, Berlin 1917

„Поглед върху „непримиримите“ и катакомбната църква в СССР (1927-1945 г.)“ Андрей Андреев

(*Православни будители предупреждават, че някои от източниците съдържат, в някои пасажи от написаното, също подвеждаща и икуменическа агитация и водят към „алтернатива“, която е контролирана от същите богоборци иудеи. Достатъчно е да си спомним написаното в техните протоколи: „теза-антитеза-синтеза“*).

---

buditeli.info © 2017